

ORA NIHI 3

Ένας καινούργιος υπέροχος κόσμος!

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΑΘΗΝΑ 1992

WELCOME IDIOTS

Θέσεις - Απόψεις - Ρεπορτάζ

ΤΟ ΒΗΜΑ
27 Οκτωβρίου 1991

★ Το Πολυτεχνείο κάηκε. Στην επόμενη διαδήλωση διαμαρτυρίας κατά του κρατικού ανταρχισμού θα καούν η Νομική, η Ακαδημία Αθηνών, ίσως και η Βουλή των Ελλήνων.

— Δεν θα το 'λεγα, αν και το σπίτι μιας θείας μου που κάηκε, έγινε περισσότερο ενδιαφέρον...

Γιατί δεν τους «τσακίζουν»

Το είχαν πάλι στην περιγραφή των χθεσινών γεγονότων που αναστάτωσαν την Αθήνα:

«Οι κουκολοφόροι που εισέδυσαν στις τάξεις των διαμαρτυρούμενων μαθητών ήταν περίπου 100-120...»

Λοιπόν αναρωτιέται ο απλός πολίτης

Από τη μια μεριά είναι εκατό-εκατόν είκοσι νεαροί και από την άλλη είναι αστυνομικές δυνάμεις, είναι ΜΑΤ, είναι δακρυγόνα και δεν μπορούν να τους κάνουν καλά...

Δεν είναι αινιγματικό αστυνομικό ατύχημα...

Είναι αινιγματικό λογικής. Με τέτοια αριθμητική διαφορά πως οι κουκολοφόροι κάθε φορά

τα καταφέρνουν να επικρατούν; Μα είδατε τι γίνεται κάθε φορά; Πιάνονται μόλις και μετά βίας δέκα - είκοσι...

Καίνε, σπάζουν, γκρεμίζουν, καταστρέφουν μεταβάλλεται σε χάλασμα η περιοχή του Πολυτεχνείου και η γύρω Αστυνομία μόλις τα καταφέρνει να πιάσει μερικούς...

Και που τους πιάνει τι γίνεται; Διαβάσατε ποτέ στις εφημερίδες καμία απολογία;

Να στήθουν τρεις - τέσσερις στο σκαμνί και να μας πούνε: πώς είναι οργανωμένοι, ποιος τους καθοδηγεί, πότε ειδοποιήθηκαν να πάνε στο Πολυτεχνείο, ποιος είναι ο αρχηγός τους;

Τίποτε από αυτά...

Τους πιάνουν, τους πάνε στην Εισαγγελία, εμφανίζονται εκεί κάποιοι αμφισβητούμενοι σαν γονείς και σαν αδελφοί, τους κρατούν μερικά είκοσι τετράωρα και κατόπιν τους αφήνουν.

Άρθρο του
ΝΤ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΗ

Τους αφήνουν για να εμφανιστούν σε επόμενη πορεία.

Οι ίδιοι άνθρωποι.

Με τα ίδια μπουφάν.

Με τις ίδιες αλυσίδες.

Με τα ίδια σχέδια...

Και γίνονται αυτά μπροστά στα μάτια του λαού. Αυτού του λαού που χθες αγανακτισμένος ξεχει-

Ιστορίες για αγριούς του ΔΙΟΓΕΝΗ ΚΑΜΕΝΟΥ

Δεν βλέπω ούτε τον Μητσοάρα ούτε την Ξανθιά

Το ψέμα μπορεί να «έχει κοντά ποδάρια» αλλά με τη βοήθεια των «ξύλινων» γραμμάτων γίνεται, κάποτε, γεγονός πραγματικό.

«Κανένας από τους πρωταγωνιστές των επεισοδίων στον χώρο του Πολυτεχνείου δεν βρίσκεται ανάμεσα στους κατηγορούμενους».

Την κατηγορηματική αυτή τοποθέτηση έκανε χθες το βράδυ ο πρόεδρος του Πολυτεχνείου Νίκος Μαρκάτος, καταθέτοντας ως πολιτικός ενάγων, στη δίκη των 27 συλληφθέντων κατά την εκκένωση του Πολυτεχνείου από δυνάμεις των ΜΑΤ, το πρώι της Παρασκευής.

Ο κ. Μαρκάτος είπε χαρακτηριστικά στο δικαστήριο, ότι δύο άτομα, που πρωτοστατούσαν στα γεγονότα, ένας Μητσοάρας και μια Ξανθιά κοπέλα, δεν συνελήφθησαν και εξαφανίστηκαν, παρ' ότι το κτίριο του Πολυτεχνείου ήταν περικυκλωμένο από αστυνομικούς.

«Τα 40 περίπου άτομα, που είχαν μείνει μέχρι τα ξημερώματα μέσα στο Πολυτεχνείο, χωρίζονταν σε δύο κατηγορίες: σε πολύ νεαρά άτομα, μάλλον φοβισμένα υπό τα όσα συ-

νέβαιναν, που θα μπορούσαν να είχαν φύγει και σε έναν σκληρό πυρήνα, που παρεμπόδιζε την έξοδο».

Ουδέν από τα άτομα του σκληρού πυρήνα βλέπω ανάμεσα στους κατηγορουμένους, τόνισε με έμφαση ο πρόεδρος του Πολυτεχνείου.

Ο κ. Μαρκάτος, με την έναρξη της κατάθεσής του, γνωστοποίησε στο δικαστήριο ότι έχει υποβάλει μήνυση σε αστυνομικό τμήμα για τις καταστροφές στο Πολυτεχνείο, η οποία στρέφεται τόσο κατά των 27 κατηγορουμένων, όσο και κατά παντός άλλου υπευθύνου. Δήλωσε ακόμη ότι παρίσταται ως πολιτική αγωγή για τη διατάραξη της λειτουργίας του ιδρύματος.

Για τον εμπρησμό του Πολυτεχνείου ο πρόεδρος είπε ότι έχει συγκροτήσει επιτροπή εμπειρογνομόνων από το Πολυτεχνείο και την Πυροσβεστική, προκειμένου να εξακριβωθούν τα αίτια της πυρκαγιάς.

Για τις άλλες ζημιές, που έγιναν πριν τον

εμπρησμό, είπε ότι αυτές δεν είναι ιδιαίτερα σημαντικές, ανέρχονται στις 600 χιλιάδες. Απαντώντας σε ερωτήσεις παραγόντων της δικής αναφορικά με τον εμπρησμό του ιδρύματος, είπε ότι η καταστροφή ήταν η μεγαλύτερη που συνέβη τα τελευταία χρόνια στο ΕΜΠ. Αναμένοντας το πόρισμα της επιτροπής εμπειρογνομόνων, ο κ. Μαρκάτος ανέφερε ωστόσο ότι στον χώρο του Πολυτεχνείου βρέθηκαν τέσσερα θραύσματα από καπνογόνο, ένα εκ των οποίων βρέθηκε στη γραμματεία της Αρχιτεκτονικής και σύμφωνα με την τροχιά του, ενδέχεται να έχει ριφθεί από παρακείμενη πολυκατοικία.

● Η δίκη διακόπηκε αργά χθες το βράδυ για σήμερα.

Οι 27 συλληφθέντες (ένας ακόμη νοσηλεύεται σε νοσοκομείο και η δίκη του έχει διαχωριστεί) κατηγορούνται για:

Διατάραξη οικιακής ειρήνης δημόσιας υπηρεσίας, διατάραξη κοινής ειρήνης, απρόκλητες φθορές και στάση.

ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΨΕΜΑ

η περιχαράκωση μέχρι τελικής εξόντωσης όσων αντιστέκονται στην κρατική καταστολή (ξεκινώντας με την «περίεργη» βάπτιση των χιλιάδων διαδηλωτών της 10 και 11 Γενάρη 1991 σε «200 γνωστούς-αγνώστους», εμπρησμό από ΜΑΤ και φασίστες της Πρωτανίας τον Οκτώβριο του 1992, βαριές ποινές στους συλληφθέντες στη «πορτοφολία» μαθητική διαδήλωση αλλά και στους «γκλωβισμένους» στο Πολυτεχνείο, σύλληψη και άγρια κακοποίηση των 33 αφοσιωμένων, κοινωνικοποίηση όλων όσων λένε όχι στην εθνικιστική υστερία), θα μείνουν «ευσεβείς πόθοι» της

δίωξη για εμπρησμό

Χθες, από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών ασκήθηκε εναντίον των είκοσι οκτώ, καθώς και «κάθε άλλου υπευθύνου», ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για τον εμπρησμό του Πολυτεχνείου.

Τη δίωξη άσκησε ο εισαγγελέας Πονηρικής Αγωγής, Βασ. Δραβέτσας και συμπαραλαμβάνει δύο κατηγορίες για: — «Εμπρησμό εκ προθέσεως από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κίνδυνος σε ανθρώπους και πράγματα» (κακούργημα).

— «Διακεκμημένες φθορές έθνους ιδιοκτησίας, διά πυρός» (πλημμέλημα).

Η δίωξη, όπως έγινε γνωστό από την Εισαγγελία, βασίστηκε στο πόρισμα έρευνας που είχε διατάξει και η οποία είχε διενεργηθεί από την Ασφάλεια. Μετά την άσκηση της δίωξης, η υπόθεση ανατέθηκε για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης στον 9ο τακτικό ανακριτή Δ. Αρίδα.

Σαράντα αγρότες στο σκαμνί

ΗΡΑΚΛΕΙΟ, 25. Στον ανακριτή Ηρακλείου οδηγούνται σήμερα 40 αγρότες με την κατηγορία ότι συμμετείχαν στα επεισόδια που έγιναν στις 30 του περασμένου Σεπτεμβρίου, στην πόλη, κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης των απεργουμένων. Αποκορύφωμα των επεισοδίων υπήν η πορεία της Νομαρχίας Ηρακλείου. Τα μέλη της συντονιστικής επιτροπής των αγρών θα παρουσιαστούν στον ανακριτή στις 5 Ιουνίου.

Δευτέρα 25 Μαΐου 1992 ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ιστορίες για αγριούς

Ο κ. Μαρκάτος είπε ότι κανένας από τους πρωταγωνιστές των επεισοδίων στο χώρο του Πολυτεχνείου δεν βρίσκεται ανάμεσα στους κατηγορούμενους.

«Δύο άτομα που πρωτοστάτησαν δεν συνελήφθησαν και εξαφανίστηκαν, παρ' ότι το κτίριο του Πολυτεχνείου ήταν περικυκλωμένο από αστυνομικούς», είπε και πρόσθεσε:

«Τα περίπου 40 άτομα που είχαν μείνει μέχρι τα ξημερώματα στο Πολυτεχνείο χωρίζονταν σε δύο κατηγορίες. Σε πολύ νεαρά άτομα, μάλλον φοβισμένα που θα μπορούσαν να είχαν φύγει, και σε έναν σκληρό πυρήνα, που παρεμπόδιζε την έξοδο».

Κανένας, όπως έκανε ο κ. Μαρκάτος, από τον σκληρό πυρήνα δεν βλέπω ανάμεσα στους κατηγορούμενους.

Εμπειρογνομόνους

Και μόνο 50, φτάνουν

Μια από τις βασικές υποσχέσεις του κ. Μητσοτάκη, προεκλογικά, ήταν ότι, θα τεθεί τέρμα στον παραλογισμό της πορείας. «Δεν μπορούν, έλεγε, λίγοι άνθρωποι με το έτσι θέλω να βασανίζουν τους πολλούς». Και όμως, γίνεται και μάλιστα περισσότερο προκλητικό, γιατί αισθητά έχουν αραιώσει εκείνοι που παίρνουν μέρος σ' αυτές τις «συγκεντρώσεις». Ας κάνουν τις διαμαρτυρίες τους, αλλά όχι και να κλείνουν 50 άνθρωποι μια πλατεία χώρα ενός εκατομμυρίου ατόμων. Ας περπατάνε στις άκρες του δρόμου και ας φωνάζουν κάτω από τα παράθυρα του υπουργείου. Ετσι, θα τους προσέχουν και οι περαστικοί. Ενώ με τον αποκλεισμό δεν θα υπάρχουν περαστικοί και κυρίως οι εποχούμενοι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1992

Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΒΛΑΠΤΕΙ
ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Μεσολάβησε ήδη πάνω από ένας χρόνος από την έκδοση του προηγούμενου «ORA NIHIL» και ευχαριστούμε όσους μας το επισήμαναν. ★ Οι απαιτήσεις μιας πολύπτυχης δραστηριότητας αφενός και η οικονομική δυσπραγία αφετέρου, δεν μας επέτρεψαν να συνεχίσουμε από το σημείο ακριβώς που σταματήσαμε την έκδοση. ★ Αναγκαία σήμερα παράμετρος της δραστηριότητάς μας το «ORA NIHIL» επανέρχεται με αυτή την ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ. Αργοπορημένη ίσως-λόγω των συνεχών αναβολών της - ως προς τα φαινόμενα, αλλά καθόλου ανεπίκαιρη, νομίζουμε, ως προς την ουσία τους. ★ Για να μη χαθεί το αρχικό νήμα - επειδή τα προηγούμενα τεύχη (0, 1 κ' 2) κυκλοφόρησαν σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων - αναδημοσιεύουμε μερικά χαρακτηριστικά και εύλογα αποσπάσματά τους. Εξακολουθούν - ίσως περισσότερα σήμερα - να εξηγούν ορισμένα σημεία και καταστάσεις. ★ Για τον ίδιο λόγο αναδημοσιεύουμε και μέρος του υλικού που συνόδεψε ορισμένες στιγμές ενός αγώνα που συνεχίζεται... ★ Αγωνιζόμαστε «...για να καταργήσουμε, αν είναι δυνατόν, τις συνθήκες εκμετάλλευσης...γιατί εκτιμούμε πως είναι δυνατόν να συνεισφέρουμε στην εξέλιξη των εξεγέρσεων που γεννιούνται...γιατί κριτικάρουμε με εποικοδομητικό τρόπο όλους αυτούς που χρονοτριβούν πάνω σε θέσεις συμβιβασμού με την εξουσία...γιατί είμαστε ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ, ΕΞΕΓΕΡΣΙΑΚΟΙ...» (βλ: σελ. 15 του παρόντος). ★ «... η βία στην ύπαιθρο, οι παραχές στο εσωτερικό των πόλεων, ο χουλιγκανισμός... είναι οι ΑΡΕΝΕΣ ΟΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΒΑΘΥΤΕΡΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΜΟΥ καθώς κι ο τυφλός, άναρθρος αγώνας της ύπαρξης...» (σελ. 18 τ.π.). ★ «ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΜΑΣ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΜΕ ΤΙΣ δημιουργικότερες ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ αυτού του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ που διαπερνά τις νέες συνθήκες της ταξικής πάλης, ΜΕΣΑ ΣΤΟ κατακερματισμένο ΣΩΜΑ ΠΟΥ ΤΟ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ: ΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ της Δύσης, της Ανατολής και του Νότου. ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ ΠΟΥ Ο ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΦΗΝΕΙ ΠΙΣΩ ΤΟΥ, ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ της πολιτικής, της οικονομίας και της κουλτούρας ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΚΑΙΡΩΝ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ. Στο ΝΙΟΥΚΑΣΤΛ, την ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ, το ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΙΡΕΣ, το ΑΛΓΕΡΙ, τη ΣΑΓΚΑΗ...» (σελ. 17 τ.π.). ★ Στο ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ... ★ Επιχείρουντες βέβαια της πέραν του Αντλαντικού εξέγερσης ΚΑΙ αυτοί που, αν συμβεί κάτι αντίστοιχο (τηρουμένων των αναλογιών) στην Αθήνα, θ' απολογούνται για τις «βιτρίνες» και θα διαρηγνύουν τα επαναστατικά τους μιάτια για τα «καμμένα μαγαζιά». ★ Για τους τυχόν επιλήσμονες, το «Λος Άντζελες» ίσως δεν είναι τόσο μακριά όσο φαίνεται. ★ Προς το παρόν timeo danaos et donas ferentes...μπλουζάκια με την εξέγερση σε μεταξοτυπία. ★ Όσο για το μέλλον, «είναι στο δρόμο μας οι αγώνες για να υποστηρίξουμε ή να πυροδοτήσουμε εμείς τις εκρήξεις αυτού του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ του αναπαλλοτροϊώτου νέου κόσμου» (σελ. 17 τ.π.). ★ «Οι άνθρωποι αυτοί θα πρέπει μάλλον να πιστεύουν ότι βρίσκονται σε θηριοτροφείο, παρά σε μια δημοκρατική κοινωνία...» Τάδε έφη Ν. Μαρκάτος ο οποίος, προσεπίζοντας τη δημοκρατική κοινωνία από τους ανθρώπους του... θηριοτροφείου, καθοδήγησε ο ίδιος το κυνηγητό - σαφάρι των ανθρωποκυνηγών - μπάτσων, όταν οι τελευταίοι ερευνούσαν τους χώρους του Πολυτεχνείου. ★ Ο άνθρωπος που στερείται ΑΙΔΟΥΣ και ΔΙΚΗΣ (δικαιοσύνης) είναι εχθρός της κοινωνίας (Πρωταγόρας). ★ Η συντροφική αλληλεγγύη είναι ένα όπλο βέβαια, όχι όμως όταν οι δρόμοι της αλληλεγγύης είναι δύσβατοι και συνήθως μονής κατεύθυνσης. ★ Απ' αυτή την άποψη της αλληλεγγύης, δεν είναι λίγοι οι σύντροφοι που ενώπιον της καταστολής βρίσκονται από χρόνια μάλλον...«άοπλοι». ★ Σε ό,τι τουλάχιστον μας αφορά, αυτό ποτέ δε μας εμπόδισε σε τίποτα, γιατί μια τέτοια «μοναξιά δυναμώνει ό,τι ήδη έχουμε μέσα μας» (Νίτσε). Γι αυτό και δε μας έλειψε ούτε η τόλμη να επιχειρούμε, ούτε η διαύγεια να καταλαβαίνουμε... (Στοιχεία απαραίτητα για να καταφρονούμε τα σημεία των καιρών.) ★ Σ' αυτούς που βρίσκουν τη «συντροφικότητα» αναδεδυμένοι στις ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ τις οποίες καλλιεργούν, τις αναγνωρίζουν ως όρια του «υγιούς» χώρου και τις χρησιμοποιούν ως εργαλεία εξοστρακισμού, θα πρέπει να τους αναγνωρίσουμε ότι σ' αυτό το σημείο τουλάχιστον, είναι όντως πολύ «προχωρημένοι»... Δε φθάσαμε όλοι σ' αυτό το σημείο...(Ευτυχώς!) ★ Εις μνήμην Α. Τρίτη. Ο τότε δήμαρχος είχε πάει κι αυτός στο Πολυτεχνείο για να πείσει

τους «εγκλωβισμένους» να αποχωρήσουν. Τον άκουσαν και από μία παρέα νεαρών «εγκλωβισμένων» του απάντησαν με ενθουσιασμό ότι είναι πρόθυμοι να αποχωρήσουν αμέσως... μολις περάσει το μετρό εμπρός απ' το Πολυτεχνείο. ★ Και για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, όσοι τελικά συνελήφθησαν μέσα στο Πολυτεχνείο, βρέθηκαν εκεί (πριν τον εμπρησμό) τόσο «εγκλωβισμένοι», όσο «περαστικοί» ήταν αυτοί που συνελήφθησαν απ' έξω. ★ Για όποιον έχει στοιχειώδη γνώση των γεγονότων στο Πολυτεχνείο (στο Χημείο παλαιότερα κλπ), αυτά διαδραματίστηκαν πολύ διαφορετικά και απ' τον τρόπο που παρουσιάστηκαν αναγκαστικά στα δικαστήρια για τις ανάγκες της υπεράσπισης και κυρίως απ' τον τρόπο που παρουσιάστηκαν εκτός δικαστηρίων για την εξυπηρέτηση ορισμένων ευφάνταστων ή φοβισμένων σεναριογράφων. ★ Η παραπάνω σημείωση βέβαια δεν αφορά γενικώς όσους τυχόν έκαναν τις δικές τους εκτιμήσεις (π.χ. ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ, Δαίμων κ.α.), αλλά συγκεκριμένα εκείνους που διαστρέβλωσαν τα γεγονότα για να «ευσταθούν» οι όποιες εκτιμήσεις τους. ★ Η εκκρεμούσα διαρκώς δίωξη σε βάρος συγκεκριμένων ανθρώπων, λειτούργησε απαγορευτικά ως προς την αυθεντική καταγραφή των γεγονότων και οι επωφελούμενοι ή αδαείς έβγαλαν τα όποια συμπεράσματα τους απ' τα «γεγονότα», όπως αναγκαστικά περιγράφηκαν απ' τους κατηγορούμενους γι αυτά. ★ Αναδημοσιεύουμε το κείμενο των αναρχικών που διέφυγαν απ' το Πολυτεχνείο, επισημαίνοντας το αυτονόητο, ότι δηλ. εγγραφή ΜΕΤΑ τις πρώτες καταθέσεις των συλληφθέντων, ΔΕΣΜΕΥΟΜΕΝΟ υποχρεωτικά από αυτές και τη θεμιτή ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ να ελαφρύνει όσο το δυνατόν τη θέση τους. ★ Το γεγονός ότι αποσπάσματα του αναγνώστηκαν και στη δίκη, καταδεικνύει τι ακριβώς υπαγόρευσε υποχρεωτικά την παραποίηση των γεγονότων, π.χ. την «αναγκαστική παραμονή» στο Πολυτεχνείο λόγω «εγκλωβισμού» από τους μπάτσους και τους φασίστες (βλ: σελ. 10-11 τ.π.). ★ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΨΕΜΑ. Στη διάρκεια των αγώνων μας, δεν έπαψαν (καλώς ή κακώς) να χρησιμοποιούνται και τα λεγόμενα ΚΑΤΑ ΣΥΝΘΗΚΗΝ... «σκευωρία», «περαστικοί», «εγκλωβισμένοι»... «κινέζοι» κ.λπ. στην ίδια συχνότητα τουλάχιστον που το κράτος επιχειρεί την εγκληματοποίηση συγκεκριμένων ανθρώπων. Από το σημείο όμως αυτό, μέχρι του σημείου να γίνονται «αναλύσεις» και να εξάγονται «βολικά» συμπεράσματα με βάση κατά συνθήκη «γεγονότα», υπάρχει μια απόσταση. Ο δρασκελισμός της συνιστά την «τέχνη» να κατασκευάζεις ολόκληρα ψέματα από μισές αλήθειες». ★ Επιπλέον δε μερικοί τα... «είχαν προβλέψει»! Είναι βέβαιο - χωρίς αμφιβολία - ότι όλα μπορούν να προβλεφθούν... αφού πρώτα γίνουν!! ★ ΠΡΟΤΥΠΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΥ ΗΘΟΥΣ: Δημοσίευσαν το κείμενο ενός συντρόφου καταληψία, όπου με το δικό του (γραφικό) τρόπο εξηγούσε τέλος πάντων τι είναι οι ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΤΕΓΗΣ γενικώς! Στο επόμενο όμως τεύχος όχι μόνο... λησμόνησαν να δημοσιεύσουν το κείμενο - απάντηση ενός καταληψία (από άλλη κατάληψη), αλλά μήκαν επιπλέον και στον κόπο να σχολιάσουν το κείμενο... που δε δημοσίευσαν! Τρέμε κράτος, όταν η «προβοκάτσια» στραφεί εναντίον σου. ★ Το έπαθλο όμως της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης ανήκει αλλού. 14/4 Προπύλαια. Συναυλία αλληλεγγύης στον Γ.Μ. Στην Πανεπιστημίου επιστρέφει η πορεία αλληλεγγύης στο Μαζοκόπο (παραμονή της δίκης). Ως έχει προειπωθεί από την διοργανώτρια ομάδα - αλλά και δικήν μακροχρόνιας συνήθειας μετά τις πορείες - ο δρόμος παραμένει κλειστός από τον κόσμο που σχηματίζει «πηγαδάκια». Και εδώ είναι που οι διοργανωτές της συναυλίας με στύλ ... «ηθικό ακμαίο, φρόνημα υψηλό, φυσική κατάσταση αρίστη», επεμβαίνουν για ν' ανοίξει ο δρόμος. Η όλη απόπειρα που επαναλήφθηκε πολλές φορές, χωρίς να λείψουν οι σχετικές αβρότητες, καλύφθηκε με το αυτοσχέδιο επιχειρήμα ότι με τη διακοπή της κυκλοφορίας... δε φαινόταν η συναυλία απ' το δρόμο, από τους εποχούμενους π.χ. των αυτοκινήτων!! ★ Μια ξεχωριστή στιγμή της πολιτικής μισαλλοδοξίας και της συνακόλουθης έλλειψης ψυχραιμίας. ★ Κι ενώ ο δρόμος θ' άνοιγε αφού ο κόσμος ήδη αραιώνε, μ' αυτά τα καμώματα έκλεισε για τα καλά. «Τους ξέρατε και χθές αυτούς;» ο ένας, «εδώ μέσα μπορεί να υπάρχουν ένα σωρό μεατζήδες» ο έτερος, δείχνοντας τους νεαρούς που παρέμεναν στο οδόστρωμα. Επάνω στα Προπύλαια υπεράνω πάσης καχυποψίας, πολλές δέκάδες «πασιγνώστοι» «από χθες» αγωνιστές... των συναυλιών κατανάλωναν τις μπίρες τους χωρίς το ασφκτικό face - control και τις προκλήσεις των ζηλωτών της

«περιφρούρησης». ★ Όσο γι αυτούς που πηγαινοέρχονταν μεταξύ Προπυλαίων και Πανεπιστημίου, αυτών η κατάσταση προφανώς παρουσίαζε μεταπτώσεις. Μεταπιδούσαν από την κατηγορία «συμπαράστατες» στην...κατηγορία «τσογλάνια»... ★ Όταν δε ομολογήθηκε (!) ότι γίνονταν πηγαδάκια στον δρόμο και τα πεζοδρόμια της Πανεπιστημίου ΚΑΙ για το Μαζοκόπο, ήρθε ο «κόλαφος». «Στην πλάτη του Γιαννάκη θα κάνετε την πολιτική σας ρε;» Παραμονή της δίκης, αλλά δυστυχώς η μέρα κι ο χώρος ήταν... ρεζερβέ! ★ Ευτυχώς διέλαθε της προσοχής των συντρόφων ότι στους παρακείμενους δρόμους γίνονταν και... αφισσοκόληση για τον Κυριάκο. ★ «...κυνισμός είναι να γνωρίζεις το τίμημα όλων των πραγμάτων και την αξία κανενός». Και το απαύγασμα του κυνισμού, όσον αφορά τον τραυματισμό του Μαζοκόπου: «Ας πρόσχε ρέε!»... Όταν το λακωνίζειν έστί άσχημονεῖν. Δηλητηριώδης και νοσηρή η περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Περαιστικά... ★ Η ασχήμια όμως δεν έχει σύνορα. Το Taatblaai στην Αυστρία και στη συνέχεια το Radical (Μαρτ. 91) «αποκαλύπτουν», με βάση «ενημέρωση» απ' την Ελλάδα, τον «ύποπτο ρόλο» του «χαφιέ» που αυτοτραυματίστηκε (Δεν έχει όνομα). Και προσθέτουν με χαιρεκακία: «Ένα μάτι πήρε δρόμο και ένα χέρι κόπηκε»... Έξοστιν τοῖς Κλαζομενίοις άσχημονεῖν. ★ Η «ενημέρωση» όμως για την Ελλάδα συνεχίζεται στα δύο αυτά έντυπα, με τη δημοσίευση καταπληκτικών σε φαντασία και α συναρτησία πληροφοριών. Κεντρικό θέμα η δράση των αυτόνομων (!) στην Ελλάδα και ιδιαίτερα των καταληψιών σπιτιών που τα κάνουν όλα σχεδόν μόνοι τους από το... 1973 !!! ★ Όχι βέβαια όλοι ανεξαιρέτως οι καταληψίες, γιατί ορισμένοι από αυτούς είναι... Μαρξιστές, Λενινιστές και Τροτσκιστές! (Μόνο οι... Μπορντιγκιστές λείπουν!) ★ Ο δε «χαφιές» - που προαναφέρθηκε - συνελήφθη μόνο και μόνο για να δικασθούν μαζί του τρεις καταληψίες (!) που συνελήφθησαν σε... μια μαθητική συγκέντρωση! ★ Και άλλα τέτοια πολλά... ★ Στο άρθρο δε του Taatblaai απεικονίζεται και το εξώφυλλο μιας μπροσουράς του 1989 απ' την κατάληψη Λ.Κ 37 που ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΣΧΕΣΗ με όλα τα υπόλοιπα. ★ Μια και αναφερθήκαμε στις καταλήψεις, η Λ.Κ 37 τον περασμένο Απρίλη είχε γενέθλια. Τα πρώτα 5 καλοκαίρια είναι δύσκολα σύντροφοι... ★ Όσο για την ΑΜΑΛΙΑΣ, εκτός από τις συναυλίες έχει και... μια δική του Σεπτέμβρη. ★ Στην (πρώην) Χ.Τ 91 χαρά στο κουράγιο, αλλά και την «εφευρετικότητα, την φαντασία και την ειρωνία» του σημειολογικού αντάρτικου. ★ Όσο για το σημείωμα του «Post» για το κοινό παρελθόν των καταλήψεων, δε μας άφησε καθόλου αδιάφορους. ★ Μετά δε το «Post», το δυσεύρετο... «ΣΑΜΠΟΤΑΖ». ★ Εις μνήμην Χρήστου Κωνσταντινίδη. Πρός τούς έν Έλλάδι άντιεξουσιαστές: «Εἰς ἐστί μύριοι, ἔάν ἄριστος ἦ». ★ Του φίλου και σύντροφου Τάσου Σκορδάκη που δεν ξεχνάμε, «ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ». ★ Όταν κάποτε ξεχαστείτε και πείτε Τάσο, αυτή θάναι η αποχαιρετησήρια εμφάνισή μου». ★ Σε πρόσφατη συνάντηση, ένας σύντροφος παρατήρησε εύστοχα την αναντιστοιχία μεταξύ του ελάχιστου ουσιαστικά ενδιαφέροντος των αναρχικών για τον πόλεμο τότε στον Κόλπο (και την Παλαιστίνη) και την αγωνιώδη ανησυχία για τον πολύμορφο πόλεμο στα Βαλκάνια σήμερα που η πλέον ορατή πλευρά του πλησίασε τα σύνορα. ★ Η αμνηχανία πάντως παραμένει η ίδια. ★ Εμείς πάντως θυμόμαστε... τη φιλειρηνική παγερή «ουδετερότητα», τα περί ΚΑΙ Ιρακινού...ιμπεριαλισμού(!), τις ευρωρατσιστικές κηλίδες στα λογίδια περί των μουσουλμανικών λαών, τις ατάκες περί του «τεχνητού» πολέμου (βλ: κάτω - όλα αικέ) κ.λ.π. ★ Αξίζει ίσως να ξαναδιαβαστεί κριτικά η ανάλυση και η θέση μας τότε, όχι μόνο γιατί εκείνος ο συγκεκριμένος πόλεμος εξακολουθεί να εξελίσσεται με χιλιάδες νεκρούς στο Ιράκ, την Παλαιστίνη, το Λίβανο και το Κουρδιστάν, αλλά και γιατί εξηγεί τον πολιτικό προσανατολισμό μας σήμερα που η «Νέα Τάξη» εμπλουτίστηκε μ' ένα νέο θέατρο πολέμου που μας συμπεριλαμβάνει ακόμα πιο άμεσα. ★ Στην τελευταία παράγραφο αναφέραμε ότι «... η ιμπεριαλιστική επιχείρηση (...) μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι δεν θα τελειώσει καθόλου με την «απελευθέρωση του Κουβέπ», αντιθέτως αποκαλύπτει ένα μακροχρόνιο πόλεμο για την αναδιανομή και την «τακτοποίηση» του κόσμου. Πόλεμο που κλιμακώνεται σήμερα σε μια συγκεκριμένη περιοχή για να σαρώσει αύριο κάθε περιοχή όπου αμφισβητούνται οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί...» (βλ: σελ 25 τ.π.). ★ Υπενθυμίζουμε δε ότι με συγκεκριμένο και εύληπτο τρόπο, θέσαμε ότι «Ο Γ' Βαλκανικός Πόλεμος άρχισε...» (βλ: σελ. 38 τ.π.) εκτιμώντας ότι οι τότε ενδοκρατικές και διακρατικές

πολιτικές δεν ήσαν παρά οι ορατές προεκτάσεις ενός νέου πολέμου που άρχιζε στα πλαίσια της πολιτικο - οικονομικής και γεωπολιτικής αναδιάρθρωσης στην περιοχή. ★ «Πολιτική είναι η προέκταση του Πολέμου... με άλλα μέσα! ★ Τότε, εν μέσω του πολέμου στον Κόλπο, έμοιαζε ίσως αστειό ή υπερβολικό. Τέσσερεις μήνες αργότερα έπεσαν οι πρώτες οβίδες στην Σλοβενία... και μετά τη... σύλληψη των 4 φιλειρηνιστών, «ο πόλεμος άρχισε ήδη!» ★ Γράφαμε επίσης ότι «Στις διάφορες μορφές του ο Πόλεμος αυτός και η ιμπεριαλιστική τρομοκρατία αγκαλιάζει ήδη το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη, χωρίς ν' αναγνωρίζει στην ουσία άλλα σύνορα απ' αυτά ανάμεσα σε κυρίαρχους και κυριαρχούμενους. Με αυτή την έννοια ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. Καθίκαν μας είναι να κατανοήσουμε το ακριβές μέγεθος των αντιθέσεων που εκφράζονται, να τις προωθούμε προς την επαναστατική προοπτική και να υπονομεύουμε κάθε θέση που ισχυροποιεί το ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο χωρίς να υποκύπτουμε στην ιδεολογική του πίεση και προπαγάνδα...». Και «μολονότι πρέπει (...) να ενισχύουμε τη δυνατότητα ενός τυχόν φιλειρηνιστικού κινήματος να παρεμποδίζει την ιμπεριαλιστική (και εθνικιστική) επιθετικότητα, στην πραγματικότητα όμως δε χρειαζόμαστε μια «οποιαδήποτε» ειρήνη (...), αλλά αντιθέτως έναν ΑΝΕΙΡΗΝΕΥΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ/ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ». ★ Πέρα λοιπόν από ένα φιλειρηνισμό με κοντά πόδια, εμπρός στην επαπειλούμενη επέμβαση για την «ειρήνευση» των Βαλκανίων κι απέναντι στο πανταχού παρόν Δ' Ράιχ και την ΡΑΧ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ γνωρίζουμε χωρίς περιστροφές τη θέση μας. ★ Σήμερα επίσης που οι «προστάτες» ανακάλυψαν και το «χασάπη των Βαλκανίων», αξίζει να θυμηθούμε ότι ο πόλεμος στον Κόλπο άρχισε - και διεξήχθη σε μεγάλο βαθμό - από τα πρακτορεία που μ' ένα μπαράζ «πληροφοριών» για την ψυχολογική προετοιμασία των «μετόπισθεν», παίζουν βασικό ρόλο στην απρόσκοπτη εξέλιξη των επιχειρήσεων (βλ: σελ. 26 τ.π.). ★ Τώρα τι είδους συνεισφορά στην ειρήνη έκανε εκείνος ο κακομοίρης ο Γιοβανόφσκι που έφεραν στην Αθήνα για να μας εκθέσει τις απόψεις του, οι οποίες - καθόλου τυχαία - συμπίπτουν με τις ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΘΕΣΕΙΣ της κυβέρνησής του, ειλικρινά δεν το καταλάβαμε. Εκτός αν στα πλαίσια της σύσφιξης των δεσμών τους, οι αδελφοί βαλκανικοί λαοί άρχισαν ν' ανταλλάσσουν υπαλλήλους των Υπουργείων Εξωτερικών των κυβερνήσεών τους. ★ Τους τυχόν δικούς μας μπορούν να τους κρατήσουν αν θέλουν: εμείς τον κ.Γιοβανόφσκι, δεν ξέραμε τι να τον κάνουμε... ★ «... ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΚΙΝΕΙΤΑΙ!» Κεφάλαιο - Εργασία, Βορράς - Νότος. Μια αναλυτική και στοιχειοθετημένη πρώτη προσέγγιση από το CONVOY. ★ Και για να μην ξεχνιόμαστε είμαστε στο 1992. Επέτειο 500 χρόνων γενοκτονίας των αυτόχθονων λαών της Αμερικής, Λεηλασίας της γης τους, καταστροφής των πολιτισμών τους. Επέτειο επίσης και 500 χρόνων αντίστασης αυτών των λαών για την επιβίωση, τη Γη τους και την αυτοδιάθεση. ★ Για τους Ινδιάνους και τα κινήματά τους κυκλοφορούν από τις Εναλλακτικές Εκδόσεις: «Το αντάρτικο των Ινδιάνων στην Κολομβία». «Η ΙΝΔΙΑΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ. Περού, Βολιβία, Εκουαντόρ, Κολομβία, Γουατεμάλα». «Οι ινδιάνικες μειονότητες στη Νικαράγουα». «Το κίνημα των Ινδιάνων στις ΗΠΑ '68 - '78». «ΒΡΑΖΙΛΙΑ. Το ζήτημα των Ινδιάνικων Εδαφών». «Η εξέγερση των Mohawk στον Καναδά, 1990». «Το Γένος των Ιροκέζων». ★ Από τις ίδιες εκδόσεις άρχισε το χειμώνα μια νέα σειρά για το κίνημα των Μαύρων, με την επανέκδοση αποσπασμάτων από την ΨΥΧΗ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ του Ε. Κλήβερ. Η εξέγερση του Λος Άντζελες κάνει την προσάθεια ακόμα πιο ενδιαφέρουσα. ★ Από τις Εκδόσεις για την Επαναστατική Αυτοοργάνωση κυκλοφορούν οι μπροσουρές: «FARGAS. Ο αγώνας ενάντια στην αναδιάρθρωση». «ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ» του Α. Μπονάννο και «Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ» του Α. Πάνεκουκ. ★ Όσον αφορά την αλληλογραφία μας, επικρατεί μεγάλη ακαταστασία και όσοι δεν έλαβαν προς το παρόν απάντηση να μας συγχωρούν. ★ Από τη Θεσσαλονίκη λάβαμε το «DE BELLO CIVILI» (από ένα χώρο με ευρύτατη συνεισφορά). ★ Απ' την ίδια πόλη το ΜΑΥΡΟ ΡΟΔΟ και τα ενημερωτικά δελτία «στην ΤΣΙΛΙΑ». ★ Απ' την Λάρισα το έντυπο «Στην μνήμη του Π.Λιβερέτου». ★ Απ' το Ηράκλειο, στην Αθήνα ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ - ΣΗΜΕΙΟ G. ★ Στις εκδόσεις μας έφθασε και η συλλογή του Ν. Κροντηρά «ΕΠΙΛΑΝΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ...». ★ Άντε γειά.

"Η ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ ΟΞΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΠΛΑΤΙΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ -ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΟ ΒΙΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΘΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ"

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 26-1-90-Αναρχικοί Σύντροφοι

Καταστολή

-Η στρατηγική επιλογή του ελληνικού κράτους και της άρχουσας τάξης για την ένταξη της Ελλάδας στη Δυτικοευρωπαϊκή πολιτική και οικονομική Ένωση, διαμορφώνει υποχρεωτικά και το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται οι ιδεολογικοί, πολιτικοί και οικονομικοί χειρισμοί στο εσωτερικό της χώρας.

-Μ' αυτή την έννοια όλοι οι χειρισμοί του κράτους και του κεφάλαιου για την αναδιάρθρωση των δομών καταπίεσης και εκμετάλλευσης της κοινωνίας στην Ελλάδα δεν αποτελούν αποσπασματικές και τυχαίες κινήσεις, αλλά μέρος ενός γενικού σχεδίου με συγκεκριμένους στόχους και χρονικά περιθώρια που ελέγχονται μέσα απ' την συνεργασία της ντόπιας πολιτικής και οικονομικής εξουσίας με τα αφεντικά της Δύσης (π.χ αποκρατικοποιήσεις, αναδιάρθρωση στην παιδεία, κλείσιμο των συνόρων στους "εξωκοινοτικούς", "αντι"τρομοκρατική εκστρατεία κ.λ.π).

-Αυτό σημαίνει ότι η πολιτική εξουσία και τ' αφεντικά της Ελλάδας έχουν περιορισμένα περιθώρια ελιγμών και ολιγωρίας ως προς τους στόχους της επιχειρούμενης αναδιάρθρωσης και γι' αυτό οι χειρισμοί τους έχουν πάρει ήδη από καιρό τη μορφή λαίλαπας που δεν αφήνει σχεδόν τίποτα ανέγγιχτο.

-Αυτή η πολυπλευρη επιθεση κράτους και κεφάλαιου, γνωστότερη ως "εκσυγχρονισμός", στην περίπτωση πλατιών κοινωνικών και ταξικών στρωμάτων (εργαζόμενων και νεολαίας) συνιστά πραγματικό πόλεμο που σαρώνει τα συμφέροντα και τα δικαιώματά τους (ακόμα και αυτά που θεωρούνταν "ιερά" και "κεκτημένα"), καταστρέφει το παρόν και το μέλλον τους και επιφέρει ακραία φαινόμενα οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης (π.χ Λαύριο) που γρήγορα γενικεύονται.

-Είναι ήδη φανερό από τα προαναφερόμενα ότι τα περιορισμένα περιθώρια αυτής της πολιτικής για ελιγμούς, υποχωρήσεις και παροχές αναδεικνύουν αυτόματα την καταστολή ως ζωτικής σημασίας συνιστώσα της ευρω-αναδιάρθρωτικής στρατηγικής του ελληνικού κράτους.

-Αν τους τελευταίους μήνες αποδειχτηκαν αφελείς όσοι αμφισβήτησαν τη σημασία -ακόμα και την ύπαρξη(!) - της καταστολής στην Ελλάδα - μέχρι να τη γευθούν οι ίδιοι... - αυτό δε σημαίνει ότι έχουν γίνει όλα τα απαραίτητα βήματα για την κατανόησή της ως στρατηγικής του κράτους, εφόσον ακόμα γίνεται αντιληπτή μόνο μέσα από συγκυριακά επεισόδια της, ή ως τακτική αντιμετώπισης και παραδειγματικής τιμωρίας όσων αντιστέκονται.

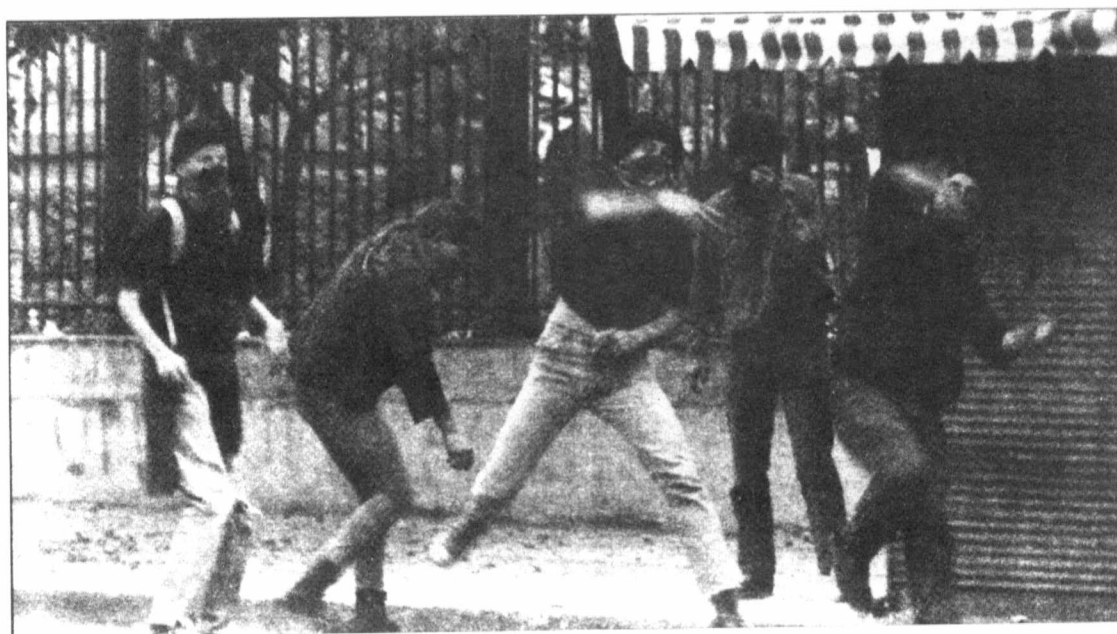
-Θα πρέπει καταρχήν να λάβουμε υπόψιν μας ότι η ίδια η αναδιάρθρωση της ελλ. κοινωνίας και οικονομίας δεν είναι καθόλου απρόσκοπη και από μόνη της. Συμβαίνει σε τόπο και χρόνο που είναι σημείο οξυμένων γεωπολιτικών εντάσεων και αλλαγών, οι γενικοί στόχοι της είναι μάλλον υπερβολικά φιλόδοξοι και δεν υπάρχει πραγματικός σχεδιασμός για κάθε επιμέρους αναδιάρθρωμένο τομέα, δεν έχει ισχυρά ερείσματα στον κοινωνικό σχηματισμό και οι συνέπειές της σε βάρος μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων είναι από δυσβάσταχτες έως ολέθριες σε μια περίοδο ανησυχητικά μεταβατική.

Πολλαπλάσιοι λοιπόν από τις ορατές αντιστάσεις είναι οι κίνδυνοι που απειλούν τα επιτελεία της αναδιάρθρωσης, καθιστώντας τα σχέδιά τους επισφαλή.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

73 , 80 , 85 , 88 , 90 , 91

«Περιθωριακοί» και «προβοκάτορες» για την εκάστοτε πολιτική εξουσία είναι όλοι όσοι αντιστέκονται. Και τέτοιοι είναι επίσης και για όσους συλλαμβάνονται απροετοίμαστοι και μένουν έκπληκτοι μπροστά στο γεγονός της αντίστασης που όντας οργισμένη κι απρόβλεπτη ταραίζει τα λιμνάζοντα νερά της εφησυχασμένης επαναστατικότητας τους.

Κατηγορείστε λοιπόν τους νέους, που συνελήφθησαν, για το μοναδικό τους έγκλημα: την άρνησή τους στην κοινωνική υποκρισία που παρέχει μόνιμο κι απαραβίαστο άσυλο στην καθημερινή ταξική βία επάνω στους αδύνατους, στους πάσης φύσεως μπάτσους και φασίστες και τους κάθε είδους - ήπιους ή απροκάλυπτους - απολογητές της κρατικής τρομοκρατίας.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

-Με βάση αυτή την τελευταία έννοια και με τη γνώση για τη ζωτική σημασία που έχει για το κράτος και το κεφάλαιο η επιβολή των νέων όρων κυριαρχίας τους, θα πρέπει να ξέρουμε ότι η δρομολογημένη καταστολή και οι επιχειρήσεις της όχι μόνο δε θα κοπιάσουν, αλλά αντιθέτως θα κλιμακωθούν στο άμεσο μέλλον. Κι αυτό ακριβώς γιατί ο κοινωνικός σχηματισμός θα αποδιαρθρώνεται όλο και περισσότερο από το προχώρημα της αναδιάρθρωσης και κάθε πρόκληση γι αγώνα ή εγχείρημα αντίστασης θα συμβαίνει σ' ένα όλο και πιο ρευστό, μεταβατικό και με εκρηκτικές δυνατότητες περιβάλλον.

-Νομίζουμε ότι πρέπει να γίνει φανερό ότι το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο δεν έχουν περιθώρια αμοιβαίας ειρήνευσης με τις κοινωνικές και ταξικές δυνάμεις στις οποίες επιτίθενται, αλλά αντίθετα από τη συντριβή τους εξαρτούν σε μεγάλο βαθμό το ίδιο τους το μέλλον και το είδος της ένταξής τους στη Νέα Παγκόσμια Τάξη, τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση και το εκκολαπτόμενο νέο περιβάλλον στα Βαλκάνια και την Αν. Μεσόγειο.

-Με βάση αυτή την προοπτική του κράτους και του κεφαλαίου είναι επίσης φανερό ότι οι κάθε είδους διαμεσολαβήσεις από τους εντεταλμένους εργολάβους της διαπραγμάτευσης, όπως ήδη έχει αποδειχτεί, είναι καταδικασμένες σε αποτυχία. Και δεν έχουν τελικά άλλο αποτέλεσμα από την παροχή εγγυήσεων νομιμότητας, την υπονόμευση των αγώνων με διαδικασίες οπισθοχώρησης και μο νομερούς ανακωχής μέχρι να δώσουν γη και ύδωρ σ' έναν εχθρό διόλου διαλλακτικό στους σκοπούς του και διστακτικό στις μεθόδους του. Ακόμα χειρότερα ίσως δουλεύουν για τους αγώνες οι Κασσάνδρες της ηττοπάθειας και οι πανικοβλητοί εκφραστές του φόβου που τους προκαλεί η σκία και μόνο της καταστολής, όταν περνά δίπλα τους.

-Απ' τη μεριά μας επισημαίνουμε ότι, αν στις διακρατικές σχέσεις μεταξύ των κυρίαρχων τάξεων κυριαρχεί η πολιτική και η κήρυξη πολέμου δεν είναι παρα η προέκταση αυτής της πολιτικής, αντίθετα στις ταξικές σχέσεις μεταξύ κυρίαρχων και καταπιεσμένων ο ακήρυχτος πόλεμος ανάμεσά τους είναι ο κανόνας, και η πολιτική δεν είναι παρα η προέκταση αυτού του κοινωνικού-ταξικού πολέμου.

Απ' τη σκοπιά αυτού του μακρόπνοου πολέμου πρέπει να θεωρούνται οι επιμέρους μόνο στιγμές των αγώνων μας και της καταστολής τους, που τις δυσμενείς πλευρές τους (συλλήψεις κ.λ.π.) τις εμφανίζουν -κάθε φορά πρόσκαιρα- με γιγαντιαίες δήθεν διαστάσεις, οι ίδιοι οι εχθροί των αγώνων μας που ταυτόχρονα από κρύβουν τις αιτίες και το ουσιαστικό τους περιεχόμενο.

Αν η εξουσία εγκληματοποιεί και ελεεινολογεί την ιδέα και την πράξη της αντίστασης είναι γιατί γνωρίζει ότι, όπως οι δίωξεις συγκεκριμένων ανθρώπων δεν αποτελούν παρα την κορυφή του παγόβουνου της γενικευμένης καταστολής, με τον ίδιο τρόπο μια σειρά από επιμέρους αντιστάσεις που χάθηκαν δεν είναι παρα σπίθες μόνο απ' το καμινι του κοινωνικού πολέμου που αναζωπυρώνεται και συνεχίζεται αμείωτος.

-Διαπιστώνοντας τις αιτίες και το φορέα της κατασταλτικής στρατηγικής, τον τρόπο που αρθρώνεται σε κάθε τομέα της κοινωνικής δραστηριότητας και την πλατιά απεύθυνσή της σ' όλους μας με αιχμές στις αντιστάσεις και σ' όσους κατόρθωσαν να βάλουν στο χέρι, αντιλαμβανόμαστε την καταστολή σαν γενικευμένη, ενιαία και αδιαίρετη.

Συνεπώς πρέπει να την αντιμετωπίζουμε σαν τέτοια και σε κάθε συγκεκριμένη εκδήλωσή της. Συστατικό στοιχείο κάθε αγώνα είναι η ίδια του η αυτοάμυνα, μέσα από την επίτευξη της αλληλεγγύης απέναντι στο κράτος και η σφυρηλάτηση του όπλου της αλληλεγγύης μας πρέπει να είναι αντικείμενο συγκεκριμένης πολιτικής επιλογής των επιμέρους τμημάτων της αντίστασης.

-Το εγκληματικό πρόταγμα "ο καθένας για τον εαυτό του" ανήκει στο ιδεολογικό οπλοστάσιο του εχθρού και αποδεικνύεται στην πράξη καταστροφικό γι αυτούς που το υιοθετούν υποθέτοντας αβάσιμα τον εαυτό τους -όπως χιλιάδες ανυποψίαστοι προλετάριοι- έξω από το άμεσο στόχαστρο της καταστολής. Γι αυτό και για να είναι αξιόπιστη κάθε πρόταση για αλληλεγγύη μεταξύ αγωνιζόμενων τμημάτων της κοινωνίας, πρέπει η πρόταση, ο συντονισμός και η εκδήλωση της αλληλεγγύης να μην παλινδρομούν με βάση εφήμερες ανάγκες, να μην νοθεύονται από χαρακτηριστικά

-Κατα συνέπεια η καταστολή δεν είναι προϊόν απλώς της εκδικητικότητας ενάντια σ'όσους αντιστέκονται, ούτε συγκυριακή τακτική για την αντιμετώπιση μεμονωμένων αντιστάσεων που προξενούν μερικές κοινωνικές και ταξικές συλλογικότητες. Τέτοια φαινόμενα εφαρμοσμένης κρατικής βίας δεν αποτελούν παρα την κορυφή του παγόβουνου. Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί στο σύνολό τους και οι πανταχού παρούσες τρομοκρατικές μέθοδοι αποτελούν το μοναδικό αντίδοτο στην ανασφάλεια των εξουσιαστών που νοιώθουν πανταχόθεν απειλούμενοι εμπρός στην καθημαγμένη από την αναδιάρθρωση κοινωνία μας. Αυτοί οι μηχανισμοί και μέθοδοι καταστολής ως εγγυητές της "οδού της νομιμότητας" και ως επαπειλούμενη "δαμόκλειος" σπάθη" συνοδεύουν σε κάθε σημείο της την αναδιάρθρωση που μεταλλάσσει τον κόσμο γύρω μας, όπως τον υπάρχοντα κοινωνικό ιστό, τις οικονομικές δομές, το θεσμικό και νομικό πλαίσιο κ.λ.π. Η καταστολή έχει γιγαντιαία αποτελέσματα, χωρίς να έχει πάντα συγκεκριμένα θύματα. Το κράτος κερδίζει τις μάχες υποχρεώνοντας τους αντιπάλους του να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους αμαχητί (θέσεις εργασίας, στοιχειώδεις ελευθερίες, δικαιώματα, κατακτήσεις κ.λ.π.).

-Η καταστολή αποτελεί συνεπώς μια στρατηγική ίσης σημασίας για το κράτος μ'εκείνη της ίδιας της αναδιάρθρωσης. Και σαν ιδιαίτερης σημασίας δραστηριότητα καθοδηγείται επίσης και υποστηρίζεται από τα αντίστοιχα Δυτικοευρωπαϊκά και Νατοικά κέντρα κατασταλτικής δραστηριότητας.

-Επι μέρους στοιχεία της καταστολής, όπως η επαναθεσμοποίηση του δικαίου, η καθημερινή αστυνομική πρακτική για την ασφυκτική συρρίκνωση των ορίων της κρατικής ανοχής και νομιμότητας, η εγκληματοποίηση κάθε δραστηριότητας πέραν αυτών των ορίων της νομιμότητας, η ιδεολογική επίθεση ενάντια σε κοινωνικά στρώματα (εργαζόμενους και νεολαίους) και πολιτικούς χώρους για τη συκοφάντηση και την απαξίωσή τους, η συγκρότηση ενός ευμεγέθους μισθοφορικού "αντι"τρομοκρατικού" στρατού, η όλη επιχείρηση για τη συναίνεση και την κοινωνική συστράτευση ενάντια στην "τρομοκρατία", η συνοδεία κάθε κοινωνικής δραστηριότητας από την ασφυκτική παρουσία πάσης φύσεως δυνάμεων και συστημάτων ελέγχου και ασφαλείας, κ.λ.π. αποκαλύπτουν και το μέγεθος της απειλής που αντιπροσωπεύουν εκείνα τα τμήματα της κοινωνίας που είναι ανήσυχα ή έχουν κάθε λόγο να νοιώθουν ανασφάλεια σ'έναν κόσμο όπου όλα γύρω τους αποδιαρθρώνονται με καταπληκτική ταχύτητα και το έδαφος κάθε εξασφάλισης χάνεται κάτω απ' τα πόδια τους.

-Το κυρίως προϊόν λοιπόν της καταστολής δε βρίσκεται στην παραδειγματική τιμωρία και ομηρεία ορισμένων αγωνιστών που η αστυνομία τους έβαλε στο χέρι, αλλά στην εξουδετέρωση και αποθάρρυνση πλατιών στρωμάτων με μαζική τρομοκρατία, πρόκληση πολιτικής φοβίας και πανικού ακόμα, μπροστά στην απειλή που συνιστά για πολλούς η σκιά της καταστολής και μόνο, επάνω τους. Είναι αποδεδειγμένο άλλωστε ότι οι σκιες γενικώς μοιάζουν υπερφυσικές και άτρωτες...

Η αποκάλυπτη αστυνομική βία, η εκδικητικότητα και η ομηρεία σε βάρος συγκεκριμένων ανθρώπων δεν χρειάζονται πλέον παρα σ'εκείνη την έκταση που η γενικευμένη καταστολή δεν κατορθώνει να εγκλωβίσει όλους τους καταπιεσμένους στον κλοιό της κρατικής νομιμότητας, ή επιδιώκει ν'αποσπάσει εκβιαστικά από αυτούς εγγυήσεις νομιμότητας στο μέλλον.

-Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι, όσοι επιμένουν να περιορίζονται σε μια κοινωνική διαμαρτυρία για τις ακρότητες της αστυνομοκρατίας, δεν αντιλαμβάνονται προφανώς ή έχουν λόγους να μην το αντιλαμβάνονται, ότι η αστυνομία δεν είναι η καταστολή, παρα μόνο ένας μηχανισμός της για την άσκηση μέρους μόνο της κατασταλτικής στρατηγικής. Όσοι δε επιμένουν παραπειστικά σε μια ρητορεία για τον "κρατικό αυταρχισμό", μάλλον παίζουν με τις λέξεις για να αποκρύψουν ότι η καταστολή σε τελική ανάλυση είναι το ίδιο το κράτος, και όχι δήθεν υπερβάσεις του ρόλου του. Η μαζική τρομοκρατία όχι μόνο δεν αποτελεί υπέρβαση της λειτουργίας του κράτους, αλλά αντίθετα αποτελεί την εκπλήρωσή της.

μικροπολιτικών και παραπολιτικών σκοπιμοτήτων και να μην εξαντλούνται στα όρια υπεράσπισης συγκεκριμένων μόνο διωκομένων. Επιτέλους οι δημόσιες σχέσεις ως αποφασιστικός παράγοντας για την υπεράσπιση κάποιων και για τη μη υπεράσπιση κάποιων άλλων "μη προνομιούχων" και η πελατειακή σχέση των "προνομιούχων" ομήρων της καταστολής με τους "επαγγελματίες" της συμπάραστασης έχουν διαγράψει μια ιστορία που όσοι δεν την υπερβαίνουν είναι καταδικασμένοι να την επαναλαμβάνουν μέχρι να κουραστούν και οι ίδιοι.

Η αλληλεγγύη που οικοδομείται ευκαιριακά στο πλαίσιο μιας συγκυριακής συγκλίσης που αποκλείει μια πολιτική υπαγωγή συγκεκριμένων κατασταλτικών εκδηλώσεων στο κεφάλαιο Καταστολή είναι τόσο σαθρή και αποπροσανατολιστική, όσο βραχύπνοη και συναισθηματική. Δεν είναι να απορεί κανείς για το πώς βαθαίνουν οι διαχωρισμοί, οι κατακερματισμοί, οι αυτοπεριορισμοί, η σύγχυση, ο εξοστρακισμός και η παραχώρηση άλλων βορά στα νύχια του κράτους.

-Μια γνήσια πορεία του καθενός μας προς την κατεύθυνση της αλληλεγγύης μας δεν οικοδομείται με δημόσιες σχέσεις και δεν αποδεικνύεται με εφημέρες διακηρύξεις και συγκλίσεις, αλλά οικοδομείται μόνο μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο του μακροπρόθετου και πολύμορφου αγώνα στα σημεία που εκδηλώνεται η καταστολή και με λόγο για όλους τους αγωνιστές που διώκει το κράτος, στηρίζεται πάντοτε σε συγκεκριμένες τοποθετήσεις για την καταστολή και σφυρηλατείται όταν η αλληλεγγύη δεν είναι ανέξοδη.

Με βάση τα παραπάνω σημεία, εμείς απ' τη σκόπια του αγώνα μας και απέναντι στη γενικευμένη, ενιαία και αδιαίρετη καταστολή βρισκόμαστε στο πλευρό όλων εκείνων των αγώνων που αποτελούν τροχοπέδη στα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου και αλληλεγγυόμαστε με όλους τους αγωνιζόμενους που δοκιμάζονται από την κρατική τρομοκρατία, συνεισφέρουμε λόγω και έργω στον κοινό αγώνα για ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΕΘΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στον Κυριάκο Μαζοκόπο

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στους Ηλία Κιμέρη, Προκόπη Καλαντζή, Γιάννη Μιραχτζή, Κώστα Ασπιώτη, Βασίλη Δαλαπάσχα, Στέλλα Ευγενικού, Παναγιώτη Μακρή, Νίκο Βλάσση, Ανδρέα Μώρο και Γιώργο Τσιγαρίδη

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στους Γιάννη Μπαλή και Θεόδωρο Τριανταφύλλη

Αθήνα 19-3-92

Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

**ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ
ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Επιστολή - ντοκουμέντο στον «Λ» για τα επείσοδια στο Πολυτεχνείο «Ετσι καταπατήθηκε το άσυλο...»

Τι συνέβη τη νύχτα της Πέμπτης, 24 Οκτώβρη 1991 στο Πολυτεχνείο;

Ποιοί ήταν οι «εγκλειστοί»; Ποιός ευθύνεται για την καταστροφική πυρκαγιά στην Πρωτανεία;

Τι συνέβη στους γύρω από το ΕΜΠ δρόμους, μπροστά και δίπλα από τα ΜΑΤ;

Στις κρίσιμες αυτές ώρες, που τα ερωτήματα είναι πολλά και που οι απαντήσεις μπορεί ποτέ να μην υπάρξουν, στα χέρια μας έφθασε 4 θέλιδο κείμενο που υπογράφεται από «Μια Ομάδα Ανταρτικών Που Δίφτυξε Απ' Το Πολυτεχνείο», και στο οποίο περιγράφονται μία προς μία οι εξελίξεις κατά τη διάρκεια κατάληψης - όπως οι ίδιοι τουλάχιστον δηλώνουν - που τα έζησαν «από τα μέσα».

Συγκεκριμένα μιλούν αυτοί που «έμειναν κρυμμένοι μέχρι τέλος», μεταξύ άλλων για τις συλλήψεις που έγιναν («ήγναμε ανήμποροι μάρτυρες βιαστικών συλλήψεων»), για το ποιοί ήταν οι «αγανακτισμένοι πολίτες», για το ποιος άναψε την πυρκαγιά για το Άσυλο...

Ο «Λ» πιστεύοντας ότι η Κοινή Γνώμη για μεγάλα θέματα όπως αυτό της τελευταίας κατάληψης του Πολυτεχνείου, πρέπει να διαμορφώνει ολοκληρωμένη άποψη «ακούγοντας» όλες τις πλευρές, δημοσιεύει το πλήρες κείμενο της «επιστολής» που έλαβε:

Η Επιστολή

ΟΤΑΝ ΟΙ ΝΑΖΙ ΠΥΡΡΟΛΗΣΑΝ ΤΟ ΡΑΪΣΤΑΝΓΚ ΑΠΕΛΘΩΣΑΝ ΤΟΝ ΕΜΠΡΗΣΜΟ ΣΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ...
ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΥΡΡΟΛΗΣΑΝ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ Α-ΠΕΛΘΩΣΑΝ ΤΟΝ ΕΜΠΡΗΣΜΟ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ...

α) Εμείς οι αναρχικοί - χωρίς τα εισαγωγικά που μας προσάπτουν οι διανοούμενοι μαθωμένοι του κράτους - έχουμε τον δικό μας λόγο για τα πρόσφατα γεγονότα που στο παραποφωτικό φως της κατενυμένης πληροφόρησης συσκοτίστηκαν για να εξυπηρετηθούν μια σειρά σκοπιμότητες (της κυβέρνησης, της αντιπολίτευσης, του τύπου ακόμα και των πρωτανικών αρχών).

Η γνώση μας για τα γεγονότα είναι άμεση δεδομένου ότι μετέχουμε σ' αυτά μέχρι την τελευταία στιγμή, παρόντες στο χώρο του Πολυτεχνείου ακόμα κι όταν οι μπάτσοι - με το γνωστό σάβανο που τους διακρίνει - συνέλαβαν μερικούς τρομοκρατημένους ντόπια για να χρησιμοποιηθούν ως εξιλαστήρια θύματα στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης.

Παραμένουμε δε κρυμμένοι στο Πολυτεχνείο, αθάτοι απ' τους διωκτές μας ακόμα και μετά την αποχώρησή τους και διαφύγαμε ασφαλείς στις 3-00 περίπου το μεσημέρι της Παρασκευής. Η δε αποχώρησή μας - καθώς και 30 περίπου νέων για την διαφυγή των οποίων φροντίσαμε - έγινε σε κοινή θέα δεκάδων φοιτητών που είχαν εν τω μεταξύ προσέλθει. Αργότερα διαπιστώσαμε ότι κι άλλοι

χνείου που καίγονταν για ν' αντιμετωπισθεί ο καταγισμός των δακρυγόνων.

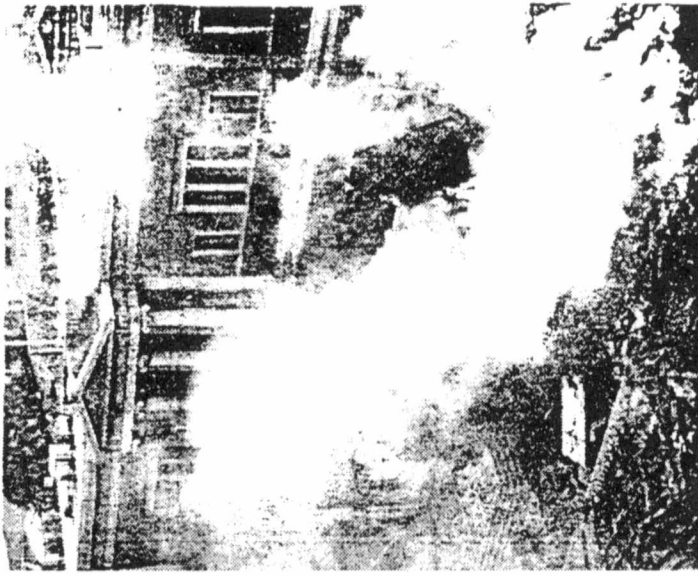
Είναι δε προκλητική η θρασύτητα και η υποκρισία εκείνων που υπηρετώντας τα σχέδια της κυβέρνησης αφενός εντόπιζαν τους «καταπατητές» του άσυλου στη νεολαία που κατέφυγε εκεί - είτε κνηγμένη, είτε για ν' απαντήσει στην περίρυσσα το Πολυτεχνείο αστυνομικία και την φασιστική πανούκλα - κι αφετέρου αναγόρευαν απερίσκεπτα σε «περιουρητές» του άσυλου τους δολοφόνους των Σωμάτων Ασφαλείας και τους φασίστες συνοδοιπόρους τους που παραδοούσαν. Και δεν είναι μόνο υποκριτική αλλά κι εγκληματική μια τέτοια παρουσίαση των γεγονότων γιατί - όπως απέδειξε κι η πυρκαγιά - εγκυμονούσε ήδη το χειρότερο: αφού από μόνη της μια τέτοια παρουσίαση δεν εγγυόνταν επαρκώς ότι μια τυχόν εισβολή στο Πολυτεχνείο δεν θα προκαλούσε ανεπιθύμητες κοινωνικές αντιδράσεις οδήγησε στην αναγκαιότητα να εμφανιστούν οι εγκλειστοί του Πολυτεχνείου σαν κάτι χειρότερο κι από «αυθαιρέτο καταπατητές»...

γ) Σ' αυτό το σημείο λοιπόν συμβαίνει η πυρπόληση της Πρωτανείας, για να δραματοποιηθεί την κατάσταση, να καταγράψει τους εγκλειστούς σαν εμπρηστές, να φιώσει τους διαστατικούς στην καταστρατήγηση του άσυλου την οποία κατέστησε «αναπόφευκτη» κι «επιτακτική» πλέον για πρώτη φορά στο Πολυτεχνείο απ' το '73, μετά από μια σειρά ανεπιτυχείς προσπάθειες που είχαν επιχειρηθεί σε προηγούμενες καταλήψεις.

Είναι προφανές η σκοπιμότητα που πυροδότησε αυτή την πυρκαγιά αφενός γιατί «έκαψε» τις ελπίδες μας για μια αναίμακτη αποχώρησή μας το πρωί κι αφετέρου γιατί αναώρωσε τις πόγες προσδοκίες της μεταπολιτευτικής πολιτικής εξουσίας για μια «τελική λύση» σε σχέση μ' αυτό το ιστορικό όπλο των κοινωνικών αγώνων, το άσυλο.

Καταγγέλλουμε λοιπόν ευθέως ότι αυτοί που αξιοποίησαν για τα σχέδιά τους την πυρκαγιά ήταν αυτοί ακριβώς που την έβαλαν. Μικρή σημασία έχει ως προς το αποτέλεσμα το αν ο συγκεκριμένος εμπρηστής στήριξε οντως το εξωτερικό παράθυρο της πρωτανείας που βλέπει στην Πατρίδα ή αν η φωτιά προέκυψε από ένα απ' τα εκατοντάδες δακρυγόνα που εκτοξεύονταν ενάντια στο Πολυτεχνείο. Γεγονός είναι - γνωστό και στους πανεπιστημιακούς - ότι στο κτήριο της Πρωτανείας, στο χώρο μάλιστα απ' όπου άρχισε η φωτιά, δεν είχαμε κυρία πρόσβαση λόγω των δακρυγόνων που είχαν καταστράψει από νωρίς τον χώρο απροσπλάστο. Επιστημονικά επίσης ότι η φωτιά αρχικά δεν ήταν καν ορατή απ' το εσωτερικό του Πολυτεχνείου όπου βρισκόμασταν γιατί οι φλόγες έβγαιναν προς τον δρόμο. Αντιθέτως ήταν προφανώς ορατή στους δεκάδες μπράτσους (έντολους και μη) που παρατεταγμένοι απέναντί της Πρωτανείας - και το παράθυρο απ' όπου έβγαιναν οι φλόγες - επιδιόταν σε ρίψεις δακρυγόνων και λιθοβολισμούς!

Όταν γύρω στις 3:30 π.μ. αντιληφθήκαμε μια φλόγα που έβγαζε τα κεραμίδια κι ότι φλέγα ένας ημιόροφος που «βλέπει» στο δρόμο είδοποίησαμε άμεσα την Πυρσβετική. Ανοίξαμε δε την πόλη της Πατρίδας στην αντίκεί ενό συνεχιζόταν αμείλιτες οι επιθέσεις της Αστυνομίας και των φασιστοειδών σ' όλη την περίμε-

Μια άλλη διάσταση στα επείσοδια της περασμένης εβδομάδας στο Πολυτεχνείο δίνει με επιστολή στον «ΛΟΓΟ» μια ομάδα αναρχικών

Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος του κράτους - που γνώταν υποχρεωτικός τα τελευταία χρόνια - δεν θ' αρκούσε το καταστατικό όπλοσάσιο του - ούτε καν ο εμπρησμός της πρωτανείας - αν δεν λειτουργούσε η ιδεολογική επίθεση ενάντια σε όσους έκαναν κατά καιρούς χρήση της ασυλίας. Γι' αυτό λοιπόν κι η συνεχής παρουσίαση αυτών των κοινωνικών υποκειμένων ως παντελώς αποδεδολογικοί και απογυμνωμένοι από κάθε περιεχόμενο αντίστασης κι επιπλέον άσχετων με το «φοιτητικό» άσυλο. Επειδή μάλιστα έγινε και αντιδιαστολή των καλών «φοιτητών» του '73 με τους κακούς «χουλιγκαν» του '91 (χωρίς ν' αναφερθεί κι η διαφορετικότητα των τότε κοινωνικών αντιθέσεων με τις τωρινές) υπενθυμίζου-

επίσης κατόρθωσαν να διαφύγουν χρησιμοποιώντας δικούς τους τρόπους.

Η ραγδαία δυστυχώς εξέλιξη των διαδραματιζόμενων το πρωί της Παρασκευής και το γεγονός ότι οι νεοέλαιοι - που είχαν αποκλειστεί αποβραδύς στο πολιορκούμενο Πολυτεχνείο - ήταν εντέλως ανόργανοι και διασκορπισμένοι δεν μας επέτρεψαν να κάνουμε κάτι γι' αυτούς που τελικά συλληφθήσαν με αποτέλεσμα να γίνουμε ανήμποροι να αντιμετωπίσουμε τις βιαιότητες της συλληψής τους όταν ούρλιαζαν στα χέρια των βασανιστών τους.

β) Όσο αφορά την καταγραφή των άλλων γεγονότων η αλήθεια είναι - παρά τα περίπλοκα σενάρια που είδαν το φως της δημοσιότητας - προβληματική απλή:

- Το Πολυτεχνείο έγινε αναπόφευκτα το έσχατο καταφύγιο εκατοντάδων νέων από του Αστυνομικού, επιτέθηκε στο τέλος της οδού Πανεπιστημίου στην πορεία που επέστρεφε απ' το υποκαρτέρι Παίδας. Αυτή δε η επιθετική δράση της Αστυνομίας συνεπικουρούμενη από φασίστες συνεχίζονταν ως αργά στους γύρω δρόμους καθιστώντας σποαδωδύνη επικίνδυνη την αποχώρησή απ' το Πολυτεχνείο όπου την επιθυμούσαν.

- Κατά συνέπεια πολλοί απ' τους νεαρούς αυτούς παρέμειναν αναγκαστικά στο Πολυτεχνείο εγκλωβισμένοι απ' την πολιορκία των μπάτσων και των «αγανακτισμένων», ενώ παρέμεινε και ένας αριθμός συντρόφων για ν' απαντήσει στην κλιμακούμενη επίθεση της Αστυνομίας και ενός συνοδευόμενου όπου διακρίνονταν ασφαλίτες, τραμπούκοι της νεολαίας του κυβερνώντος κόμματος (τύπου Καλαμπόκα) και μέλη φασιστικών συμμοριών.

- Για όλους μας τελικά κύριο μέλημά μας κατά τη διάρκεια της νύχτας δεν ήταν τίποτα άλλο παρά η ασφαλής αποχώρησή μας όταν ξημέρωνε κι άρχιζε η κίνηση - πράγμα για το οποίο ήταν ενήμεροι κι οι πανεπιστημιακοί.

Με δεδομένο όμως ότι από καιρό δρομολογείται η έμπρακτη κατάργηση της έννοιας του κοινωνικού ασύλου στο χώρο του Πολυτεχνείου - όπως και η εγκαθίδρυση κάθε μορφής αγώνα που αφορά κατάληψη δημοσίου κτιρίου - δεν είναι περίεργο που η Αστυνομία κι οι φασίστες επιχείρησαν να οξύνουν την κατάσταση με συντρίχεις επιθέσεις όλη την νύχτα ενώ σημαντικό μέρος των πανεπιστημιακών μ' επικεφαλής τον πρότανη - κάτω απ' την ανομολόγητη πείση της κυβερνήσεως και όχι των γεγονότων - ενέδιδαν όλο και περισσότερο στην προοδική άρση του ασύλου. Υποκόπιονταν τελικά γύρω στις 2:00 π.μ. προσδιόρισαν ως πιθανότερη ώρα εισβολής των μπάτσων την 7η πρωινή. Μετά - ως άλλοι Πιλάτοι - εγκατέλειψαν το Πολυτεχνείο στις βουλές της Αστυνομίας με αποτέλεσμα να επιστρέψουν αργότερα και να παρακολουθήσουν σαν ακούσιοι. Ηρόστρατοι την πρωταγία τους να καίγεται!

Αν αποσιωπάσαμε λοιπόν την καταφανή πολιτική σκοπιμότητα τότε θα ήταν άθλια απορία και αδικαιολόγητη η εξαρχής ενδοτικότητα των πανεπιστημιακών στην άρση του ασύλου όταν μέσα στο Πολυτεχνείο δεν είχαν απομείνει ούτε εκατό άτομα - που περίμεναν το πρωί για να φύγουν - οι δε περιβήτες «φορές» - εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων - περιοριζόνταν στα... ακουτίδια του Πολυτε-

τρο του Πολυτεχνείου. Τότε κατέβασε κι ο πρότανης ενώ απ' την ανοιχτή πλέον πόλη εισχώρησαν οι «περιφουρητές» του ασύλου επιχειρώντας να αρπάξουν τους συντρόφους μας που βοηθούσαν στο στήσιμο της φωτιάς.

Παρό δε τα όσα διαφορετικά εγάρησαν στον Τύπο, στην πραγματικότητα από τις 5:30 π.μ. - τουλάχιστον - το άσυλο ήταν παρέλθον κι ο συσχετισμένος πια χώρος του Πολυτεχνείου ήταν κατά το ήμισυ στη διάθεση ένοπλων με πολιτικά και «αγανακτισμένων». Τυπικά πλέον, ανανεώσαν η προεφλημένη πια άρση του ασύλου και η τελική εκκαθάριση των υπόλοιπων χώρων του Πολυτεχνείου όπου αναζητούσαν καταφύγιο δεκάδες τρομοκρατημένοι νέοι.

δ) Εδώ πρέπει να κάνουμε ορισμένες επιστημονικές ξεκινώντας απ' το ότι το επαναληφθέν φαινόμενο βίαιων εκδηλώσεων της νεολαίας στο κέντρο της Αθήνας δεν είναι διόλου απομονωμένο και «περιθωριακό» με τα συμβαλλόντα στην ελληνική κοινωνία. Αντίθετα είναι πασιφανές η διαλλακτική του σχέση με τα επίσης επαναλαμβανόμενα φαινόμενα βίαιων εκδηλώσεων και διαχύτης παραβατικότητας μέσα στους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες. (βλ. μαθητικές εξεγέρσεις, ταξικές κινητοποιήσεις, καταλήψεις εργασιών και δημόσιων χώρων, Χανιά '90, Ηράκλειο '91 κ.λπ.). Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι μετά την εισβολή στο Πολυτεχνείο η κυβέρνηση επέλεξε μύδρους κι ανάλογες απειλές ενάντια στο σύνολο των κοινωνικών - ταξικών αγώνων.

Είναι πασιφανές επίσης ότι η ιδεολογική - ηθική - φυσική καταστολή αυτής της βίαιης και παραβατικής τάσης μέσα στην κοινωνία είναι απ' τις πρώτες προτεραιότητες της παρούσας πολιτικής εξουσίας συνεπικουρούμενης και από την αντιπολίτευση.

Γιατί στις σημερινές συνθήκες ταξικής πάλης όπου εξαθλιώνονται μεγάλα κομμάτια των εργαζόμενων και της νεολαίας, το κράτος όχι μόνο δεν είναι διατεθειμένο να ενδосαι στις απέλπιδες διαμαρτυρίες τους, αλλά αντίθετα είναι διατεθειμένο να συντρίψει όσους κ' αυτοί αρνούνται το ρόλο του εξαθλιωμένου ικέτη - της κρατικής ελεημοσύνης και πρόνοιας - και καταφεύγουν σε αντιδράσεις έξω απ' τα όρια της νομιμότητας που διαρκώς στενεύουν.

Και η καταστολή αυτή όχι μόνο δεν περιορίζεται στη δράση των άμεσα κατασταλτικών μηχανισμών αλλά προωθείται και την δράση των αντίστοιχων ιδεολογικών μηχανισμών της εξουσίας που επιτίθενται λυσσαστά σε κάθε τι κινείται στην τροχιά της αντίστασης παρουσιάζοντας το σαν «ανεγκέφαλο» και «εγκληματικό». Επιπλέον αυτή είναι όχι μόνο η συκοφαντία του κοινωνικού περιτομήνου της αντίστασης αλλά κι ο «εξαπικωμός» των συντηρητικότερων κομμάτων της κοινωνίας (π.χ. οι «αγανακτισμένοι» γονείς στα σχολεία).

Σ' αυτές τις συνθήκες εντάσσεται και η ανάγκη του κράτους για την κατάργηση του κοινωνικού ασύλου στο Πολυτεχνείο που δεν έπαιξε καθόλου ασήμαντο ρόλο τα τελευταία χρόνια στην έκφραση μιας σειράς κοινωνικών αντιθέσεων και την εκδήλωση των αντίστοιχων αντιστάσεων.

★ Αναδοхиούμε το κείμενο των αναρχικών που διέφυγον απ' το Πολυτεχνείο, επισημαίνοντας το αυτονόητο, ότι δηλ. εγράφη ΜΕΤΑ τις πρώτες καταθέσεις των συλληφθέντων, ΔΕΣΜΕΥΟΜΕΝΟ υποχρεωτικά από αυτές και τη θεμητή ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ να ελαφρύνει όσο το δυνατόν τη θέση τους. ★ Το γεγονός ότι αποσπασμάτα του αναγνώστηκαν και στη δική, καταδεικνύει τι ακριβώς υπαγόρευσε υποχρεωτικά την παραποίηση των λόγων των, π.χ. την «αναγκαστική παραμονή» στο Πολυτεχνείο λόγω «εγκλωβισμού» από τους μπάτσους και τους φασίστες (βλ. σελ. 10-11 τ.π.). ★

με: ότι ουδέποτε υπήρξε άσυλο περιορισμένο μόνο στους φοιτητές. Υπενθιμίζουμε ακόμα ότι το '73 η συσπείρωση των αντικαθεστωτικών φοιτητών, εργατών και νεολαίων αντιμετώπιζόταν τότε ως ύποπτη και «περιθωριακή». Ετσι άλλωστε θεωρήθηκαν όλοι οι μετέπειτα καταλήψεις κι έτσι θεωρούνται γενικώς απ' την εκάστοτε πολιτική εξουσία όσοι της αντιστέκονται.

Αν λοιπόν η μεταπολιτευτική πολιτική εξουσία αποδέχτηκε το άσυλο λόγω της συμπληρωματικής της σχέσης με το ταμπού - Πολυτεχνείο '73 και της ανάγκης της να διαχωριστεί απ' την ωμότητα της Δικτατορίας, το έθετε όμως πάντα ως «φοιτητικό» ακριβώς για να το αποστασιοποιήσει, να το ακρωτηριάσει κι ουσιαστικά να το χρησιμοποιήσει απ' την μεριά των κοινωνικών αγώνων.

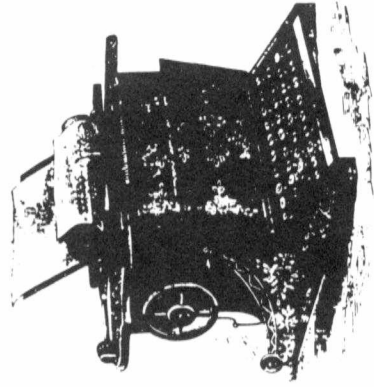
Με μια τέτοια ιδεολογική επίθεση που υποβοηθεί τους ατιμωμένους πια καταλήψεις του '73 κι ελεεινολογεί όλους τους μετέπειτα κόκρους καταργεί σήμερα αυτό που είχε αναγκαστεί ν' ανεχτεί κάποτε. Σ' αυτή την επιχείρησή του κράτους συνεισφέρουν κι όλοι όσοι κάτω απ' την ιδεολογική του πείση αποδεχόνταν εθελοντικά «κόκρους» περίοισμούς, κοβ έπίσης το χερίστούν εφόσον το στεγανοποιούν στην ανάγκη του καταφύγιου, στην έκφραση της αμφισβήτησης και τς έμπρακτης αντίστασης.

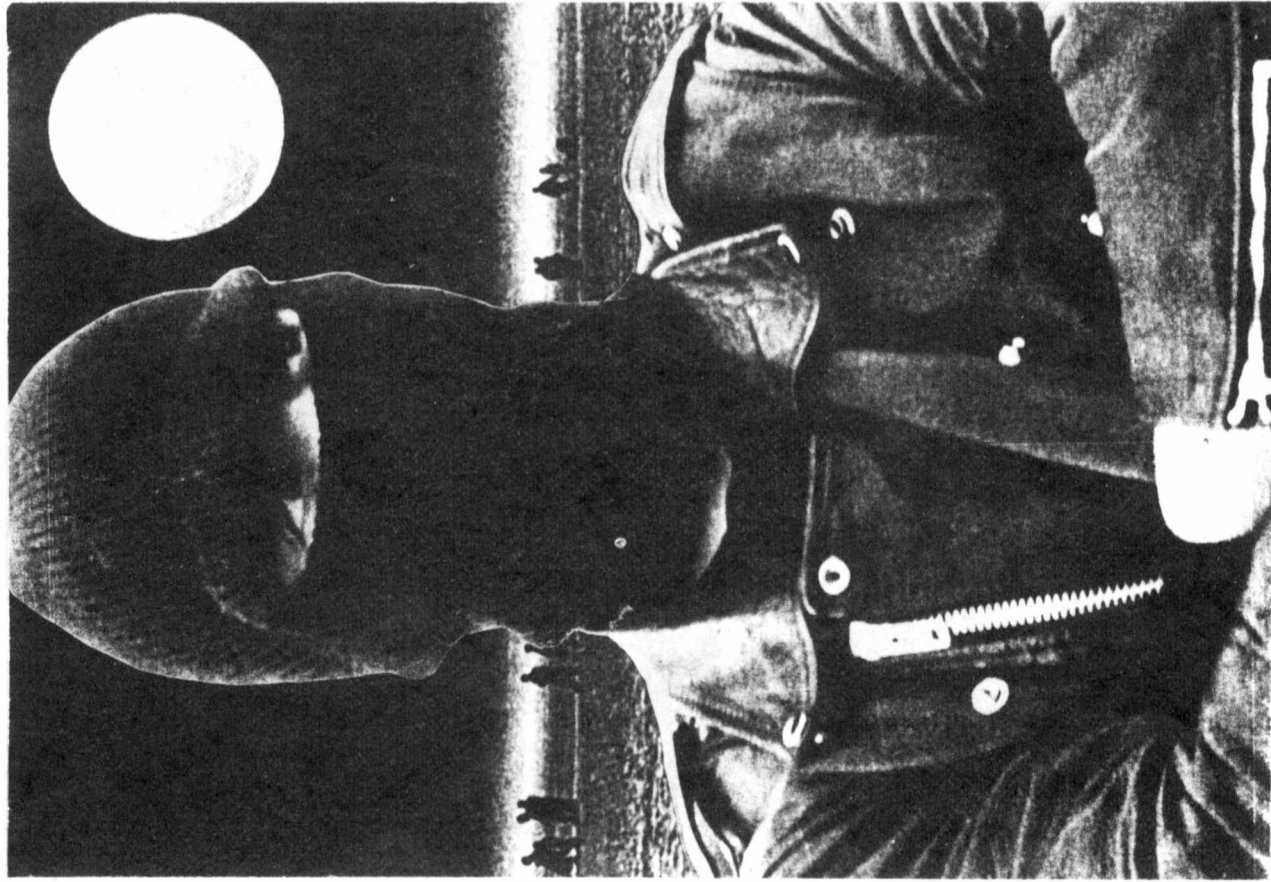
Σ' αυτήν, τέλος, την ιδεολογική επίθεση εντάσσονται και τα συνθήκη πια κουτοπόνηρα σχήματα του τύπου «οι γκωστοί - άγνωστοι», οι «αναρχικοί» (με εισαγωγικά) η χουλιγκανολογία και η εγκληματοποίηση των τωρινών και των προηγούμενων εγκλείσεων στο Πολυτεχνείο. Ετσι ώστε ν' αδρανοποιηθεί η κοινωνική μνήμη εμπρός στην ωμή καταστολή και η προσδοκόμενη κατάργηση του κοινωνικού ασύλου να μην προκαλεί συνειρμούς επικίνδυνους για την τωρινή πολιτική εξουσία που με τον εμπρησμό του Πολυτεχνείου και το ηθικό και φυσικό λυντσάρισμα των συλληφθέντων δεν έχει τίποτα να ζητήσει απ' την ωμότητα της Χούντας.

Κατηγορείστε λοιπόν τους νέους, που συνελέφθηκαν, για το μοναδικό τους έγκλημα: την άρνησή τους στην κοινωνική υποκρισία που παρέχει μόνιμο κι απαράβατο άσυλο στην καθημερινή ταξική βία επάνω στους αδύνατους, στους πάσης φύσεως μπάτσους και φασίστες και τους κάθε είδους - ήπιους ή απροκάλυπτους - απολογητές της κρατικής τρομοκρατίας.

Όσο δε αφορά τους αναρχικούς παραμένουμε ασυλλήπτοι απ' τα σενάρια και τις αργυρώνητες αναλύσεις σας κι αυτοπροστατεύομαστε μέσα στο φυσικό μας χώρο που μας γέννησε και μας τρέφει: τους κοινωνικούς - ταξικούς αγώνες που οξύνονται σήμερα απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που εξαπέλυσαν τ' αφεντικά ενάντια στους εργαζόμενους και την νεολαία.

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
ΠΟΥ ΔΙΕΦΥΓΕ ΑΠ' ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

... Και έπειτα είναι, η πιο πλατιά και εξακριβωμένη αποτυχία της πολιτικής της στρουθοκάμηλου. Κρυμμένοι πίσω από τους φόβους των προκλήσεων για να μην κάνουμε τίποτα, για να μην επέμβουμε παρά κατόπιν εορτής, για να είμαστε συνεχώς με την ζυγαριά στο χέρι και να ζυγίζουμε, να κρίνουμε και να καταδικάζουμε εκείνους τους λίγους συντρόφους, που κάποιο πράγμα το κάνανε, ακόμη και αν ήταν στενό και περιορισμένο. Από τον συγκεκριμένο χαρακτήρα αυτού του κινήματος μένουν μόνο το όνομα, το σύμβολο, οι σημαίες, κάποιος γέρος σύντροφος, κάποιος νέος σύντροφος γερασμένος πριν της ώρας του, κάποιος ενθουσιασμένος που ελπίζει πάντοτε, κάποια μούμια εξαντλημένη στο εσωτερικό του μικρού της μαγαζιού. Ο μεγάλος αριθμός των δραστήριων συντρόφων, που αποτελεί την επαναστατική ψυχή του αναρχικού κινήματος και που είναι έτοιμοι να ξαναρχίσουν τον αγώνα δεν πρέπει να αφεθούν, να αποθαρρυνθούν από τις κασσάνδρες και από αυτούς που φέρνουν τους κακούς οινούς...

...Πόσες και πόσες επαναστατικές δυνάμεις καταξοδεύτηκαν με αυτό τον τρόπο, πόσοι και πόσοι σύντροφοι ωθημένοι προς ψεύτικες οργανώσεις που πρόσφεραν επιφανειακές σιγουριές σχεδίων και μέσων. Αντί να εμβαθυνθούν οι απόψεις μιας δυνατής ενέργειας, όσο και περιορισμένης, προτιμήθηκε να γίνει αποτροπή από την δράση προσακλώντας στην αναμονή, γιατί «εκείνη δεν ήταν η στιγμή» και αποτρέποντας από την αμεσότητα της πράξης... Α. ΜΠΟΝΑΝΝΟ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Ора ННХИП

Ιούλιος '90 τεύχος 0 δρχ 150

Ο Αναρχισμός στην Ανατολή: ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ, ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΠΟΛΩΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ
 * Να υποστηρίξουμε την ανάδυση ενός Ελευθεριακού κινήματος * **Anarchismo-Insurrection-Provocazione**. Προς τους συντρόφους των χωρών της Ανατολής * **ΚΑΜΟΝ**: Ο αγώνας ενάντια στα νέα αφεντικά έχει αρχίσει * **ΚΟΡΝΗΛ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗΣ**: Για το στρατό στην ΕΣΣΔ * Δυό λόγια στους νεαρούς Ρώσους ..... **Μ.ΒΑΚΟΥΝΙΝ** *

Μηδέν-Μηδενισμός (λεξικογραφία) • CLASS WAR [NewsWeek]
 • Αποσπάσματα παρεμβάσεων.

ΜΗΔΕΝ-ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ (λεξικογραφία)

ΜΗΔΕΝ. Από την

άρνηση ΜΗ που εκφράζει τη σκέψη κ τη θέληση, διάφορο του Ου που εκφέρει την εξ αντιληπτού άρνηση στο μη-γενόμενο. Είναι ενώ το ου αρνείται, το μη ουσιαστικά ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ, είναι σχετικό ενώ το ου είναι απόλυτο. Η το μη υποκειμενικό, ενώ το ου αντικειμενικό. Η διαφορά τους αν κ' ισοπεδωμένη στην καθημερινή γλώσσα είναι όμως υπαρκτή: ουδέ-μηδέ, ουδείς-μηδείς, ουδέν-μηδέν. Το ΜΗΔΕΝ παριστάνεται κ' με το σύμβολο 0. Είναι ο μη-αριθμός στον οποίο οποιοσδήποτε αριθμός προστιθέμενος δεν μεταβάλλεται. Δεν εκφράζει καμιά ποσότητα ή μέγεθος. Εκφράζει τη μηδενική διαφορά μεταξύ ύψων. Υποδηλώνει την αρχή κάθε εκκίνησης ή έναρξης κ' το τέλος κάθε αντιστροφής μέτρησης. Αφειρητικό σημείο ο οποίος ήτοι μέτρησης ή υποδιαίρεσης, ιστορικά εισήχθη για να συμβολίσει την απουσία ΜΕΤΡΟΥ, μονάδος τάξεως, Εκ του μέτρου, η ΜΕΤΡΟΛΟΓΙΑ επιστημονικός κλάδος για την έρευνα κ' την κωδικοποίηση μέτρων, σταθμών, μεθόδων κ' οργάνων για τη μέτρηση κ' ΤΑΞΙ-ΝΟΜΗΣΗ ποσών κ' μεγεθών. Ου νομικές κ' πολιτικές επιστήμες είναι παρεμφερών σκοπών, με αντικείμενο τον άνθρωπο. Εκ του μηδενός, ΟΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ (nihilisme) η αναγωγή στο μηδέν. Ο όρος εισήχθη από τον Ιβάν Τουργκένιεφ, για να χαρακτηρίσει το ιδεολογικό ρεύμα που εκδηλώθηκε ανάμεσα στους νεαρούς ρώσους διανοούμενους από το μέσον του 19ου αιώνα. μέσα στους κόλπους του αντιταποταρχικού κινήματος. Έχοντας στη βάση του τον ατομικισμό κ' τον υλισμό, ο μηδενισμός αποτέλεσε ένα ρεύμα φιλοσοφικό, ηθικό κ' αισθητικό, που απέρριπτε κάθε είδους καταναγκασμό που επέβαλλαν πάνω στο άτομο, το κράτος η εκκλησία, η κοινωνία, η οικογένεια, τα ήθη κ' τα έθιμα. Στο όνομα αυτής της απόλυτης ατομικής ελευρίας κ' ενός ωφελιμιστικού ανθρωπισμού, κατήγγειλε τις θρησκευτικές προλήψεις, τον ιδεαλισμό στη φιλοσοφία, τον δεσποτισμό στις κοινωνικές κ' οικογενειακές σχέσεις.

την εκμε-τάλευση στη

κοι-νωνία κ' ιδι-ωνία κ' αύτερα

την

σχέδιο: M.C. Escher

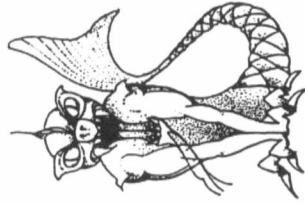
καταπίεση των γυναικών, Διαμόρφωσε δε μια σειρά ατομικών κανόνων συμπεριφοράς με τους οποίους περιφρόνησε τον κοινωνικό κομπορμιισμό. Καταφέρθηκε επίσης με σφοδρότητα ενάντια στην "επιστήμη για την επιστήμη" κ' στη "τέχνη για τη τέχνη". Ο μηδενιστής Πισάρεφ στο αποκορύφωμα της κριτικής του ισχυρίστηκε, ότι: "έναν οποιοσδήποτε τσαγκάρη αξίζει άπειρες φορές περισσότερη εκτίμηση από τον Ραφαήλ, γιατί ο πρώτος φτιαχίνει υλικά κ' χρήσιμα πράγματα ενώ τα έργα του του δεύτερου δεν χρειάζονται σε κανένα".

Ο κύκλος των πρώτων μηδενιστών επηρέασε βαθειά τα πλέον ριζοσπαστικά κ' επαναστατικά πνεύματα της Ρωσίας κ' αποτέλεσε ώθηση για τη σκέψη κ' τη δράση της αμέσως επόμενης γενιάς του 1870. Οι νέοι αυτοί κ' των δύο φύλων ενκαταλείποντας τα ταξικά τους προνόμια οργανώθηκαν σε παράνομες ομάδες που στράφηκαν προς το λαό κ' συχνά εκδηλώθηκαν με βύαιες επιθέσεις κατά του τσάρου κ' των ανώτερων ποσώπων του καθεστώτος. Η εκτέλεση του τσάρου Αλέξανδρου II το 1881 - από την ομάδα της "Ναρόντναγια Βόλια" (Λαϊκή θέληση) στάθηκε το αποκορύφωμα αυτής της πάλης ενάντια στη κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Το νόημα δε της πράξης έγινε σημαντικό για μια αναλογική δράση που ανέλαβαν οι αναρχικοί στη Δυτ. Ευρώπη κ' στη Βορ. Αμερική μέχρι το τέλος του αιώνα. Ο μηδενισμός ο ίδιος - σαν απόρριψη της φυσικής κ' ηθικής νομιμότητας του θεσμιζμένου δικαίου κ' του μεγαλύτερου μέρους των παραδοσιακών ηθικών αρχών - επηρέασε κ' διαπέρασε την απελευθερωτική θεώρηση του αναρχικού κινήματος, αποτελώντας ιδιαιτέρως έντονα χαρακτηριστικό του σε ορισμένες εκφράσεις του. Οι θεμελιωτές δε του αναρχισμού (Στέρνερ, Μπακούνιν κλπ) προσδιόρισαν τον άμεσο αφανισμό του νόμου κ' του κράτους, σαν απαραίτητη συνθήκη για την απελευθέρωση του ατόμου. Αλλά κ' στον 20ο αιώνα, ιδιαιτέρως από τα τέλη της δεκαετίας του '60, ο μηδενισμός σαν τάση εκμηδένισης ηθικών αρχών επιβολής του νόμου κ' του κράτους, της κυράρχης υδεολογίας κ' της τρέχουσας ηθικής, αποτέλεσε την ουσία των πλέον επαναστατικών προταγμάτων στα ριζοσπαστικά κινήματα, λειτουργώντας ως αντίπαλο δέος στο λεγκαλισμό που κυοφόρησαν αυτά τα ιδέα στο εσωτερικό τους...

*Βλ. Volin: Η άγνωστη επανάσταση & Kenwood: Αναρχικοί, οι άνθρωποι που συγκλόνισαν μια εποχή.

τεύχος 0 ОранихиЛ ОРА ΝΙΧΙΑ

..... Στο εξώκλιό ο Emile Henry (1872-1894) σε σχέδιο του F. Costantini, μέσα στο πλαίσιο μιας σοβιετικής απελευθέρωσης της δεκαετίας του 1920 για την επισημόνική οργάνωση της... Ερηνολόγος: ΣΧΕΔΙΟ, ΣΥΣΤΗΜΑ, ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ, ΑΚΡΙΒΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.
Τα πολιτικά κ' οικονομικά γεγονότα που εκτυλίσσονται σ' όλες τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης επέτρεψαν ένα ξύπνημα του Αναρχισμού που ευχόμαστε να είναι πλούσιο σε ιδέες και κυρίως σε δράση.

Μ' αυτή την έννοια απευθυνόμαστε σ' όλους τους συντρόφους που ενδιαφέρονται ν' αναπτύξουν τον Εξαιρετικό Αναρχικό Αγώνα και να εμβαδύνουν στην σχετική θεωρητική ανάλυση, προστείνοντας τα παρακάτω σημεία σκέψης:

1) ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ.

Ο ανορχισμός ο οποίος αναγεννιέται στίς χώρες της αν. Ευρώπης μπορεί να ωθηθεί ώστε να θεωρηθεί ο ιστορικός κληρονόμος του προγενέστερου αναρχισμού, που προηγήθηκε της οριστικής κατάληξης της εξουσίας από τους Μπολσεβίκους ή τουλάχιστον προηγήθηκε του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Υπάρχουν επίσης σύντροφοι που εκτιμούν ότι είναι απαραίτητο να επιστρέψουν στις αναρχικές γραμμές τους ρίζες. Λοιπόν, εάν είναι σίγουρα σημαντικό να υπερασπίζομαστε κ' ίσως να ξανααναλύσουμε τις θεωρίες κ' την δράση των συντρόφων που προηγήθηκαν από εμάς, δεν είναι απαραίτητο όμως να ξαναδιασχίζουμε τους ίδιους ογκαντινούς δρομους, ορισμένοι εκ των οποίων είναι στο εξής ξεπερασμένοι.

2) ΟΙ ΝΕΕΣ ΣΥΝΗΚΕΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Ο εχθρός άλλαξε βαθειά. Ο παλιός ιμπεριαλισμός μοιρασμένος ανάμεσα σε δύο ισχυρά παγκόσμια μπλόκ είναι στην οδό της αντικατάστασής του από έναν τηλεματικό, υπερεθνικό, καπιταλισμό που ορίστηκε σαν μεταβιομηχανικός καπιταλισμός.

Η ιδέα η δομή της τάξης των εργαζόμενων αλλάζει διαμέσου των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, που θα παραχθούν μέσα σε μερικά χρόνια ακόμα και στις χώρες της αν. Ευρώπης. Προς αυτόν τον νεοκαπιταλισμό, που δεν έχει πιά το εργοστάσιο σαν κέντρο του, κατευθύνεται ο παλιός σοβιετικός ιμπεριαλισμός μαζί με τις άλλες χώρες του παλιού υπαρκτού σοσιαλισμού, αλλάζοντας δέριμα για να ξεπεράσουν τις επικίνδυνες οικονομικές συνθήκες που προκλήθηκαν από την κρατική καταναλωτική κοινωνία.

3) ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΙΩΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ.

Ο αναρχισμός για ν' αντιμετωπίσει τις νέες συνθήκες της ταξικής πάλης, πρέπει να διεξάγει μια ριζοσπαστική κριτική στίς παλιές οργανωτικές φόρμουλες: αυτή της σύνθεσης, ιδιαιτέρως κ' αυτή της μάζας, αναχουσανδικαλιστικής για ν' αποφύγουμε την αν-αγέννηση της Ισπανικής CNT που έβρησε μετά μια αφετηρία λαο-θασμένα μεγαλειώδη. Πρέπει να δούμε εξ αρχής αν οι παραδοσιακές αναρχικές ομοσπονδίες βασισμένες σ' ένα πρόγραμμα πολιτικής

συνθέσης είναι, ακόμα, σκέψη να λειτουργήσουν σαν όργανα κοινωνικής πάλης κ' πρέπει επίσης να δούμε αν το συνδικάτο είναι ένα όργανο ικανό ν' ανταποκριθεί ακόμα στην οικονομική πάλη. Πιστεύουμε, πως όχι.

4) ΟΜΑΔΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Εκτιμούμε ότι στη θέση των ομοσπονδιών κ' των οργανωμένων ομάδων με κλασικό αναρχικό μοντέλο πρέπει να δημιουργήσουμε ομάδες συγγένειας: αποτελούμενες από ένα περιορισμένο αριθμό συντρόφων, συνδεδεμένων με μια προσωπική, αμοιβαία κ' άμεση γνωριμιά, ικανών να έχουν κοινές αναφορές μεταξύ τους, περνώντας διαμέσου συνεχών εμπειριών αγώνα πραγματοποιώντας ενέργειες ενάντια στο ταξικό εχθρό.

Μέσα σ' αυτό το ίδιο το ρεύμα των εμπειριών αγώνα, πρέπει να βρούμε ένα τρόπο να συζητήσουμε κ' να εμβαθύνουμε στις θεωρητικές κ' πρακτικές πλευρές που αφορούν, είτε τιμιελαντικές ενέργειες που πρόκειται να κάνουμε, είτε τις αναλύσεις που θα διακινησουμε στο εσωτερικό των διαφορετικών ομάδων συγγένειας. Το κεντρικό σημείο γύρω απ' το οποίο πρέπει να επικεντρωθεί η οργανωτική σχέση αυτών των ομάδων, δεν είναι λοιπόν το περιοδικό συνέδριο (τυπικό των οργανώσεων συνθέσης), αλλά οι διαφορετικές καταστάσεις που πρέπει ταυτόχρονα να πραγματοποιήσουν συγκεκριμένες καταστάσεις αγώνα ενάντια στον ταξικό εχθρό κ' στιγμικές σκέψεις ταυτόχρονα.

5) ΠΥΡΗΝΕΣ ΒΑΣΗΣ.

Πιστεύουμε ότι στην θέση των συνδικαλιστικών δομών, ακόμα κ' των αναρχοσυνδικαλιστικών, -που είναι στο εξής έξω από την σύγχρονη συγκοινωνιακή λογική- πρέπει να δημιουργήσουμε πυρήνες βάσης μέσα στις διαφορετικές κοινωνικές καταστάσεις: εργοστάσια, γειτονιές, σχολεία, κοινωνικά γκέτο. Πυρήνες που να δρουν στο εσωτερικό πολλών κ' διάφορων ενδιάμεσων αγώνων: διεισδύσεις ανάμεσα στους διαφορετικούς κοινωνικούς τομείς, αντιμιλιταριστικές κ' οικολογικές πρωτοβουλίες.

Κάθε πυρήνας βάσης περιλαμβάνει την συμμετρική αναρχικών, αλλά δεν αποτελείται αποκλειστικά από αναρχικούς κ' λειτουργεί για λοιπόν των πυρήνων βάσης βασίζεται στην συνέλευση όπου οι αναρχικοί πρέπει να έχουν έναν ρόλο προωθητικό ενάντια στον ταξικό εχθρό. Οι πυρήνες βάσης ή τα συντονιστικά πολυάριθμων πυρήνων που έχουν τον ίδιο σκοπό, μπορούν να υλοποιηθούν μια οργανωτική φόρμουλα πιο ειδική βασισμένη πάνω σε ξεκάθαρες σχέσεις:

α) Διαρκής συγκοινωνιακή κατάσταση, δηλ. αδιάκοπος κ' αποτελεσματικός αγώνας, ακόμα κι όταν πρέπει να προσομοιωστεί σε μια συνολικότερη ταξική αναμέτρηση.

β) Αυτοδιαχείριση, δηλ. πλήρη ανεξαρτησία από κάθε κόμμα, συνδικάτο κ' πελατεϊακή σχέση. Η χρηματοδότηση πρέπει να προέρχεται αποκλειστικά από τις αυθόρμητες συνδρομές που γίνονται απ' όλους όσους συμπετέχουν.

γ) Επίθεση, δηλ. άρνηση κάθε διαμεσολάβησης, ειρήνευσης, συμβιβασμού.

6) ΜΑΖΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Οι μαζικοί αγώνες είναι σχεδόν πάντοτε ενδιάμεσοι αγώνες που δεν έχουν έναν άμεσο καταπολεμικό χαρακτήρα αλλά αντί-

θετα προκρίνουν έναν στόχο ειδικότητας έχοντας σαν σκοπό να συγκεντρώσουν πολιτισμένες δυνάμεις για την ανάπτυξη του αγώνα, ο τελικός σκοπός των ενδιάμεσων αγώνων παρισμένει πάντοτε εκείνος της επίθεσης.

Οι πυρήνες βάσης είναι τα όργανα τα πιο κατάλληλα για την οργάνωση αυτών των αγώνων.

7) ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Ομάδες συγγένειας, ή σύντροφοι προσωπικά, ανεξάρτητα από κάθε οργανωτική αναφορά πιο σύνθετη -αναφορά που μπορεί ή όχι να υπάρξει- μπορούν ν' αποσπαστούν να επιτεθούν άμεσα σε απλές δομές, άτομα κ' οργανώσεις του κεφάλαιου κ' του κράτους.

Σ' έναν κόσμο σαν κι αυτό που ζούμε, όπου το πληροφορικό κεφάλαιο κατασκευάζει στο εξής τους όρους ενός ελέγχου και μιάς κυριαρχίας χωρίς προηγούμενο-χρήση στη χρήση μιάς τεχνολογίας που δεν θα μπορείσει ποτέ να χρησιμοποιηθεί παρά μόνο για την διατήρηση αυτής της κυριαρχίας-το συντονιστικό γίνεται εκ νέου το όπλο του κλασικού αγώνα των αναρχικών.

8) ΘΕΩΤΙΚΟΑΠΕΛΕΓΘΕΡΩΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Ιδιαίτερα στην κατάσταση των χωρών της αν. Ευρώπης αυτός ο τύπος λαϊκών διεκδικήσεων πρέπει να βλέπει την παρουσία αναρχικών, χωρίς ωστόσο ν' απαρνούνται το διεθνιστικό ιδεώδες του αναρχισμού. Κάθε διαίρεση των μεγάλων κρατών, συνιστά με την θεμελιώδη υπαρκτική θέση είναι πάντα ένα βήμα μπροστά προς την απλευθέρωση.

Θα έπρεπε λοιπόν να διενικολύ νουμε κ' να υποστηρίξουμε τα εθνικοαπελευρωτικά κινήματα ενάντια στην ηγεμονία της ΕΣΣΔ κ' των άλλων μεγάλων κρατών της αν. Ευρώπης.

9) ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΞΕΓΕΡΣΙΑΚΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.

Επειδή αγωνιζόμαστε με τους εμετολευόμενους για να ελαφρύνουμε κ' αν είναι δυνατόν να καταργήσουμε τις συνθήκες εκμετάλλευσης. Επειδή εκτιμούμε πως, είναι δυνατόν να συνεισφέρουμε στην εξάλειξη των εξεγέρσεων που γενιούνται, σε μαζικές εξεγέρσεις κ' ετοιμένους σε πραγματικές επαναστάσεις. Επειδή θέλουμε να καταστρέψουμε μια καπιταλιστική οργάνωση του κόσμου, η οποία διαμέσου της πληροφορικής αναδιάρθρωσης έγινε τεχνολογικά αποκλειστική για τ' αμεντικά. Επειδή είμαστε υπέρ της άμεσης κ' καταστρεπτικής επίθεσης ενάντια στις δομές, τ' άτομα κ' τους οργανισμούς του κεφάλαιου κ' κράτους. Επειδή κριτικάρουμε μ' επικοινωνιακό τρόπο όλους αυτούς που χρονοτριβούν πάνω σε θέσεις συμβιβασμού με την εξουσία ή που πιστεύουν ότι ο επαναστατικός αγώνας είναι αδύνατος.

Πολύ περισσότερο απ' το να περιμένουμε, απόφασίσαμε να περάσουμε στην δράση ακόμα κι όταν οι καιροί δεν είναι ώριμοι. Επειδή θέλουμε να τελειώσουμε με αυτή την κατάσταση πραγματικών αμέσως κ' όχι όταν οι εξωτερικές συνθήκες μας το επιτρέψουν.

Να λοιπόν γιατί είμαστε αναρχικοί επαναστάτες κ' εξεγερτικοί.

Αυτά τα σημεία σκέψης-αναγκαστικά συμπληκμαμένα-μπορούν να εμβαθυνθούν άμεσα με τους συντρόφους που αναφέρονται στον εξεγερσιακό αναρχισμό.

Anarchismo/Provoazione/Insurrection

ΑΠΡ/ΑΠΗ '90

Ornithil

■ Το Τέλος Των Μοντέρνων Καιρών ■ J.Weir, Επαναστατική Ολότητα... ■ P.Porcu, Ενάντια στην Τεχνολογία - Ενάντια στην Οικολογία ■ ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΠΟΥΘΕΝΑ... ΕΙΣΣΔ' Ο Θάνατος του Piotr Siuda & Οι εργατικές εξεγέρσεις στη δεκαετία του 1960 ■ AN. ΓΕΡΜΑΝΙΑ ■ Οι Εμπρηστές Πτωμάτων ■ ΠΟΛΩΝΙΑ ■ Οι εκδηλώσεις μιας αναρχικής δραστηριότητας - «H Solidarnosc είναι η Εξουσία» ■ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ■ Η ομάδα ΚΑΜΟΝ ■ Η εξέγερση των Ινδιάνων Mohawks του Καναδά ενάντια στη γενοκτονία ■ Καταλήψεις...

ΣΕΠΤ.'90
200ΔΡΧ

Anti Editorial

Το Τέλος Των Μοντέρνων Καιρών

Τό προλεταριάτο, όπως το γκρίνιαμε στίς ιστορικές εφόδους του για την κατάκτηση των μοντέρνων καιρών της μηχανής/ προέκτασης των ανδράκινων μελών/καί της εοργασίας, χάνει το έδαφος κάτω απ'τά πόδια του. Ο ίδιος ο στρατηγικός στόχος της προλεταριακής επανάστασης/ένα νέο ποσοτές παραγωγής και διανομής των αγαθών/αποσπαράσσεται καθώς, η εργασία ελαχιστοποιείται σαν κεφάλαιο της παραγωγής και το ίδιο το προλεταριάτο ελαχιστοποιείται σαν ανταλλακτικό εμπόρευμα στον καπιταλισμό. Το νέο κεφάλαιο, η γνώση και η κωδικοποίησή της επικαλύπτουν την εποποιία των μοντέρνων καιρών που σχηματίζουν το πιο πρόσφατο αρχαιολογικό στρώμα της ιστορίας.

Οι μεταμοντέρνοι καιροί προβάλλουν στην άχλη της αυγής τους, η παγκόσμια επικαιρότητα δονείται απ' την εισβολή τους κι απ' τη διενδίκηση των θέσεων στο νέο καταμερισμό του θαυμαστού κόσμου της τεχνο-τρονικής εποχής. Η εξουσία της εποχής αυτής, -αξιοποιώντας την ίδια της την υλική συνθήκη: την τεχνολογία και την ηλεκτρονική-, επιχειρεί την προσέγγιση της ιστορικής της ουτοπίας, τον απόλυτο έλεγχο των χώρων, των χρόνων και των όρων της ζωής. Μια σειρά αεπέραστων περιορισμών στα όρια αυτού του ελέγχου καταρρίπνεται ήδη στα εοργαστήρια της έρευνας όπου, τελειοποιούνται οι νέες μηχανές της γνώσης, τα "εμφυ" συστήματα για τη συγκέντρωση, την επεξεργασία, την ταξινόμηση, τη μεταφορά και τη χρήση αυτού του νέου αναπατορού του κεφάλαιου.

Μια τεχνολογία των γνώσεων και της πληροφορίας, που αντι-λεί την καταγωγή της από τη στρατιωτική έρευνα και η εφαρμογή της μπορεί να καταγράψει, να κωδικοποιεί και ν' αυτοματοποιεί το πλήθος των εκδηλώσεων του άλλου και υλικού κόσμου μας. Οι σκαπανείς της Silicon Valley κι οι σύγχρονοι τεχνολογικοί ιππότες εκτόξευσαν τον καπιταλισμό -με πρώτες τις μητροπόλεις του- στο νεοφουτουριστικό σύμπαν της πληροφορικής, της βιοτεχνολογίας, της ρομποτικής, της μικροηλεκτρονικής...

Η μεταμοντέρνα τυρρανία που επικαλύπτει τον καπιταλιστικό κόσμο αποικιοποιώντας τον μέσα από μία διδασκασία αναδιδόσας του -συνολικής όπου αυτό είναι δυνατό, ή μερικής σε τομείς αιχμής όπου αυτό επιβάλλουν οι τοπικές συνθήκες- είναι όλο και περισσότερο ορατή, ιδιαίτερα στις Δυτικές μητροπόλεις του παραδοσιακού Κεφάλαιου. Πολύ δε περισσότερο απ' τα θαυμαστά υλικοτεχνικά της μέσα κι απ' τ' άλλα σκοποθύμιά της, (γνώση, χρόνος, πληροφάνεια) είναι παρούσα μέσα από τις νέες κουλτούρες, τις νέες οικονομικές σχέσεις, τα νέα στερεότυπα κοινωνικής συμπεριφοράς που εισέβαλαν ήδη στην καθημερινότητα. Είναι ο νέος τρόπος παραγωγής προϊόντων κοινωνικής ευθανασίας, τα νέα τεχνικά συστήματα της νεκροοικονομίας που επιπλέον, φέρουν νέα στεγανά και ταξινόμησεις στην υπάρχουσα κοινωνική διαίρεση.

Κάθε δυνατή άναρχη κι ανεξέλεγκτη εκδήλωση της ζωής έξω απ' τους χώρους και τους χρόνους του κεφάλαιου συναντά τα οριά της στην διεύρυνση των ορίων του συστήματος που καλύπτει τους ανέλιπτους χώρους αξιοποιώντας ως κλειδί της εισβολής κι επιβολής του, την πληροφάνεια ως πηγή και την πληροφορική ως εργαλείο.

Ο θάνατος που ως φήνηση των ελευθεριών-και πλέον ομορφότεραν- εκδηλώσεων της ζωής συντράσσει την εξουσία σ' όλη της την διάδοσή στο κομμάτι τη ανθρώπινης κοινωνίας, έγινε ήδη ο ίδιος της ο εαυτός, ο θάνατος-Εξουσία που κυβερνά, που παράγει, καταναλώνει κι απολαύει το θάνατο.

Στην τεχνο/τρονική εποχή του αβίου που μας υπόσχεται η ρητορική της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης υπάρχει μόνο ο ζόφος, μέσα στα έγκατα του φανταχτερού της κήτους. Η τελική αποσύνδεση του υπάρχοντος κοινωνικού ιστού κι η ανασυνθέση του ως άβροια της συσχευμένης ανίας κι υποβάσεως των κατοικίδιων του καπιταλισμού. Η περιβαλλοντική ερήνηση του πλανήτη κι η "αποταμίευση" της φύσης σε "οικολογικά" πρόδια και

τοπίδες/εργαστήρια γενετικών "σπερματοσμήτων". Ο ασυμμετρικός περιορισμός κάθε πεδίου ανθρώπινης κι ανεξέλεγκτης δυνατότητας για τη ζωή, τη φύση και τον άνθρωπο.

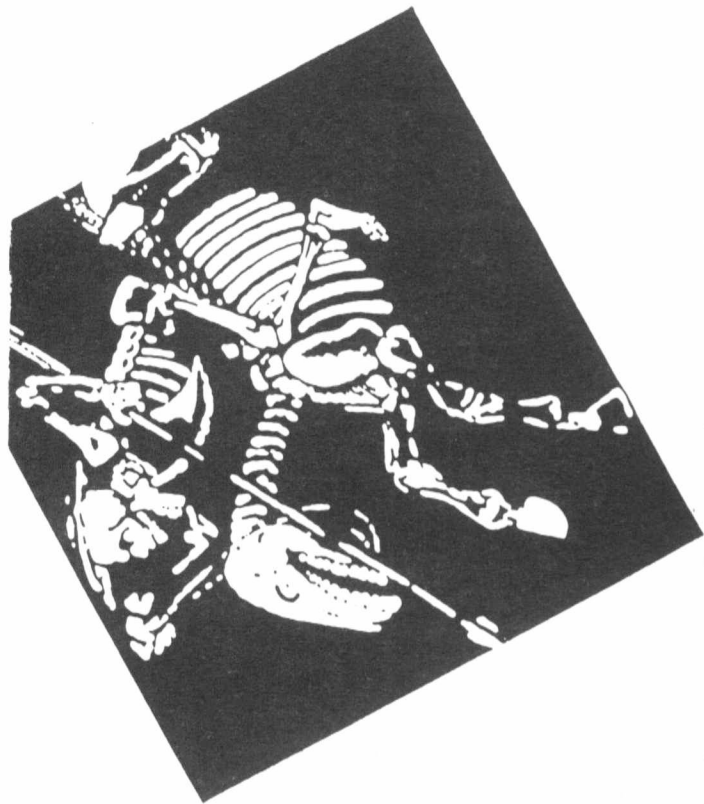
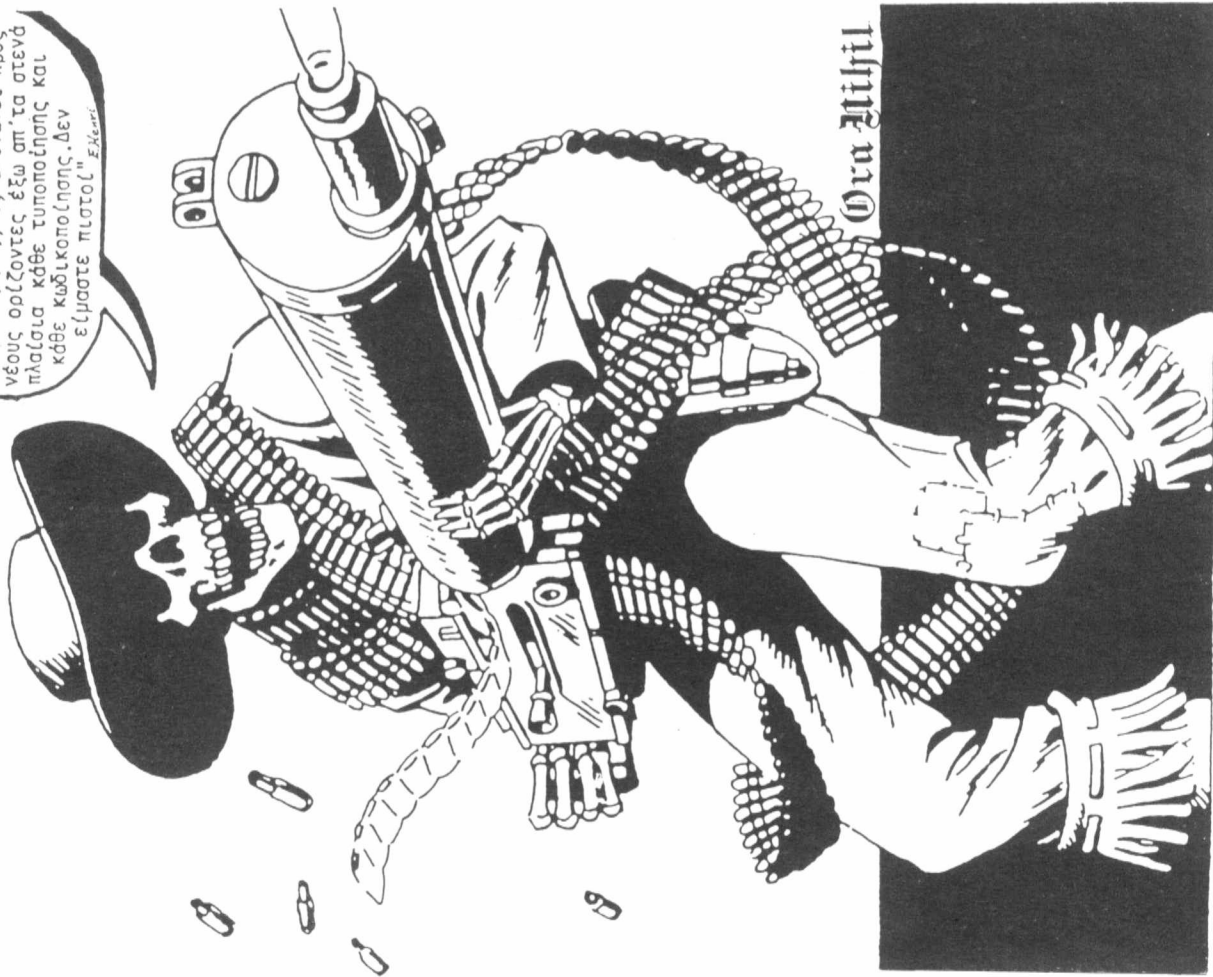
Σε αυτό το ζοφερό αβίο ένα εξτρεμιστικικό τοπίο απλώνεται για την ύπαρξη. Το τοπίο της ανωίας απ' τον εγγλωβισμό της στον πληροφορικό έλεγχο, αλλά και του καταστrophικού μηδενισμού που παράγει στην επαφή της με τον όλεθο και τον τρώμο του κόσμου της νεκροοικονομίας, της μόλυνσης, της νάρκωσης και των παντοειδών θανάτων που την περιβάλλουν.

Στους μεταμοντέρνους καιρούς που ανέπειλλαν ορίζοντας τη σκιά τους πάνω στους αμύχανους προλετάριους απετέλλει η ανωία αλλά και η αυθόρμητη θέληση για την καταστροφή τους. Είναι στο δρόμο μας ν' ανακαλύψουμε τις δημιουργικότερες εκφράσεις αυτού του πνεύματος της καταστροφής που διαπερνά τις νέες συνθήκες της ταξικής πάλης, μέσα στο κατακερματισμένο σώμα που το μεταφέρει τα εκατομμύρια των κολασμένων της Δύσης, της Ανατολής και του Νότου που ο νέος κόσμος αφήνει πίσω του στα ερείπια της πολιτικής, της οικονομίας και της κοινότητας των μοντέρνων καιρών του κεφάλαιου. Στην Tyneside του Νιούκαστλ, την Πόλη του Παναμά, το Μπουένος Άϊρες, το Αλγέρι, την Τυέν Αν Μέν, τη Σαγκάη... Είναι επιπλέον στο δρόμο μας οι αγώνες για να υποστηρίξουμε ή να πυροδοτήσουμε εμείς τις εκρήξεις αυτού του πνεύματος την καταστροφής του αναταραχτού νέου κόσμου

Οι σύγχρονοι αγώνες για την ελευθερία ενάντια στην εξουσία, περισσότερο κι απ' τη μνήμη ενάντια στο θάνατο. Η απόδοση δε που χαρίζει την καθημερινή μας επιβίωση από το βίωμα μιας ζωογόνου ελευθερίας δεν είναι μεγαλύτερη από την απόσταση που μας χωρίζει από μια κατάσταση δράσης ενάντια στους εχθρούς της, στην προοπτική της εξέγερσης που απομένει η μόνη δυνατή περιπέτεια των ζωντανών σ' ένα κόσμο που κυριαρχεί η εξουσία, η οικονομία, η τεχνολογία, η οικολογία κι η κουλτούρα του θανάτου.

Auteuil, Παρίσι, Μάης 1990

"Η απόλυτη ελευθερία που
 διεκδικούμε, τρέφει ακατάπαυστα
 τις ιδέες μας, τις ανυψώνει προς
 νέους ορίζοντες έξω απ' τα στενά
 πλαίσια κάθε τυποποίησης και
 κάθε κωδικοποίησης. Δεν
 έχουμε πιστό!" *Εμίλιο*

Το πέρασμα στο μεταβιολογικό καπιταλισμό δεν έχει ολοκληρωθεί. Είναι ένας ακανθώδης δρόμος που οδηγεί σε νέες αντιθέσεις τις οποίες ήταν σε θέση να καταπνίξουν οι προηγουμένως μόρφες εκμετάλλευσης που καθήλωναν τις λαϊκές μάζες στους χώρους εργασίας.

Ότι ελάχιστο έχει απομείνει απ' την παραδοσιακή εργασιακή δύναμη προσαρμόζεται -στα μέτρα του κεφάλαιου- διαμέσου πρόωγων συνταξιοδοτήσεων και απολύσεων πλεονάζοντος εργάσιμου δυναμικού. Αυτοί για τους οποίους υπάρχει ακόμα μια θέση βρίσκουν τους εαυτούς τους συνενόχους σε μια παραγωγική διαδικασία που απαιτεί συμφωνίες μη-απ-εργίας και ακόμα απουσίας συνδικάτου.

Το υπόλοιπο των εκμεταλλευόμενων έχει γίνει ένας κινητός στρατός κακοπληρωμένων, ανειδίκευτων εργατών, φοιτητών ή άνεργων. Το ίδιο το άτομο βρίσκεται ορισμένες φορές τον ίδιο του τον εαυτό του/της να υιοθετεί αυτούς τους διαφορετικούς ρόλους εναλλάξ μη βλέποντας καμία διέξοδο στον ορίζοντα και αντιμετωπίζοντας ένα μέλλον νεμμάτο έρωτηματα που δεν έχουν καμιά προφανή απάντηση.

Η απουσία μεγάλων εργοστασίων στρατιωτικού στυλ έχει οδηγήσει σ' ένα μαζικό στρατωνισμό σε κέντρα ελεύθερου χρόνου, γήπεδα, ντισκοτέκ μεγάλες συναυλίες κ.λ.π με στόχο να καναλιζαριστούν και να διαλυθούν οι απογοητεύσεις και οι προσδοκίες σ' αυτά τα σύγχρονα στρατόπεδα. Ως ένα σημείο πετυχαίνουν το σκοπό τους, αλλά ο έλεγχος απέχει πολύ απ' του να είναι πλήρης. Η πολύ προβλεπόμενη βία της υπαίθρου, οι ταραχές στο εσωτερικό των πόλεων και ο χουλιγκανισμός είναι οι αρένες όπου εκφράζονται ορισμένες απ' τις βαθύτερες αντιθέσεις αυτού του σχεδίου πολιτιστικού κ' κοινωνικού εκμηδενισμού καθώς κι ο τυφλός, ανάρθρος αγώνας της ύπαρξης.

Είναι σαφές ότι η νέα δομή του κεφάλαιου που αναδύεται καθορίζει επίσης τις συνθήκες του αγώνα. Ο στόχος του Κράτους είναι να κα-ταστήσει τον τελευταίο αδύνατο, αλλά το αμείωτο γεγονός της εκμετά-λλευσης κάνει απίθανη μια τέτοια προοπτική.

Εκείνο που εξοφανίζεται είναι η παλιά σύλληψη του ανώνα μέσα στο εργοστάσιο. Στην καλύτερη περίπτωση ο ανώνας διεξάγεται έξω απ' τις πύλες του εργοστασίου, αφού το κλειδί του έχει πεταχτεί μακριά. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο ανώνας έχει γίνει περιττός. Σημαίνει ότι πρέπει να έχουμε ανοιχτά τα μάτια μας για να δούμε που πραγματικά διεξάγεται. Ούτε σημαίνει ότι ο ανώνας στο εργοστάσιο έχει χάσει την ισχύ του· δεν την έχει χάσει εάν βρίσκεται μακριά απ' τη λογική των συνδικαλιστικών παζαριών· είναι συνδεδεμένος με τη συνολική κοινωνική διαδικασία.

Σ' αυτά τα πλαίσια τ' αναρχικά όνειρα για δημιουργία τεράστιων οργανώσεων με στόχο την απαλοποίηση των μέσων παραγωγής κ' την κοινωνική τους χρήση προς όφελος όλων, αναφέρονται σε μια πραγματικότητα που δεν υπάχεται πιά. Βασίζονται σε μια συναισθηματική σχέση με το παρελθόν κ' δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτό που συμβαίνει σήμερα ή μ' αυτό που πρόκειται να συμβεί στο μέλλον. Η ανάληψη του καταλιστικού συστήματος παραγωγής σήμερα θα σήμαινε την κληρονομιά μιας στρατιωτικά οργανωμένης δομής, προσανατολισμένης προς το θάνατο που δεν θα μπορούσε ποτέ να χρησιμοποιηθεί προς όφελος όλων.

Πρώτα-πρώτα επειδή δεν κατέχουμε τη γλώσσα (κώδικα) για να την χρησιμοποιήσουμε (τη δομή). Και δεύτερον επειδή δεν μπορεί να υπάρξει καλή χρήση ενός δικτύου data και τεχνολογίας που μοναδικός του στόχος είναι η Εξουσία και η σωσέυση γνώσης συνδεδεμένης μ' αυτή τη τεχνολογία. Οτιδήποτε άλλο βρίσκεται στο περιθώριο και είναι υποτιμημένο σ' αυτό το σχέδιο. Δεν μένει τίποτα άλλο παρά να τα καταστρέψουμε όλα αυτά και στη συνέχεια να χτίσουμε ένα καινούργιο κόσμο με σημείο αναφοράς τον άνθρωπο.

Το να προσεγγίζουμε τις συνδικαλιστικές συγκρούσεις που απορρέουν απ' την ανάλυση του κεφάλαιου χωρίς να εισάγουμε σ' αυτές ένα νέο στοιχείο-που στοχεύει στο ξεπέρασμα της αποκλειστικά πολιτικής τους φύσης-το μόνο που πετυχαίνουμε είναι να δημιουργούμε, σ' αυτές ανάμεσα σ' αυτούς που πληρώνουν ακριβά τη νέα τους μιζέρια, οι σύντροφοι που αντιμετωπίζουν αυτούς τους τους ανώνες σαν τον προνομιακό τομέα παρέμβασης κ' αντιμετωπίζουν σ' αυτούς άκριτα, φέρουν σημαντική ευθύνη.

Πολυάριθμοι παράγοντες παίζουν ρόλο: αυταπάτη, άγνοια, αίσθημα ενόχλης, άρνηση της ανάγκης για ανάλυση, ανάγκη του ναιώθει κανείς άμηση ικανοποίηση χτυπώντας λίγους υπάσους κ.ο.κ. Ένας άλλος λόγος είναι ο κοφορμισμός σ' ορισμένα κομμάτια του κινήματος, κοφορμισμός σ' ένα είδος εργατζίτικου φονταμενταλισμού που μειώνει τους συντρόφους στο να δρουν σαν απλή παρωδία των πολιτικών κομμάτων, με τη διαφορά ότι αυτοί είναι λίγοτερο αποτελεσματικοί και τηρούν διαφορετικούς (αλλά το ίδιο) δόξακπτους (κανόνες συμπεριφοράς).

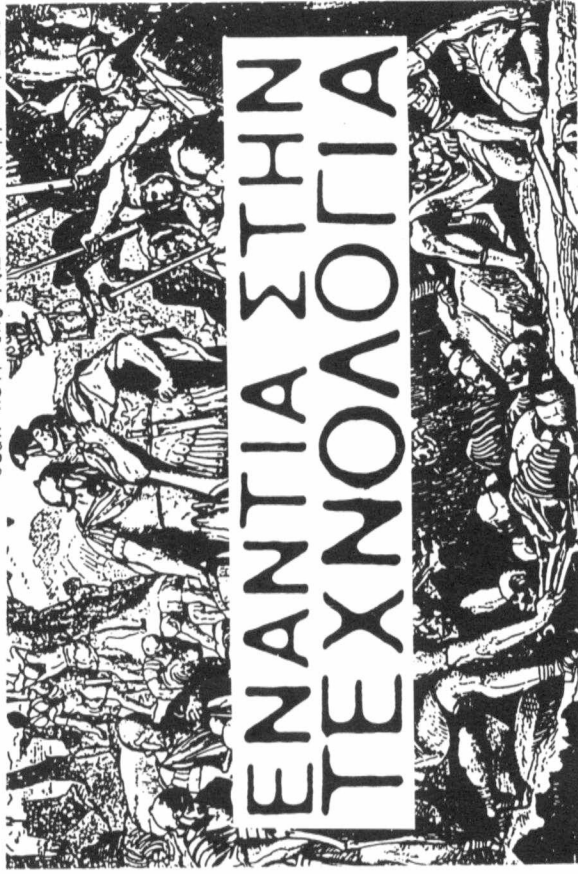
Καταδικάζουν τις ενέργειες ατόμων ή μικρών ομάδων σαν "παράλογες ή "ελιτίστικές". Κατ' αυτό τον τρόπο διεξάγεται μια προληπτική λογοκρίσια στο εσωτερικό του κινήματος στην απόπειρα να διασφαλιστεί το γεγονός ότι η τάξη παραμένει ασάλευτη, ότι τίποτα δε θα συμβεί που να ταραξει τα λιμνάζοντα νερά μιας λογικά σχεδιασμένης κ' προσεκτικά δομημένης φαντασίωσης που με κάποιο τρόπο κάποτε, θα οδηγήσει την ανθρωπότητα σ' ένα νέο κόσμο ειρήνης κ' δημοκρατικότητας.

Επειτα υπάρχουν αυτοί που δρουν, αυτοί που εκτιμούν την αξία της μικρής ομάδας, της απλής δράσης, το περιτό της οργάνωσης χωρίς δράση. Αυτές οι ομάδες έχουν δώσει μια σημαντική μεθοδολογική συνεισ-

φορά στον αγώνα. Αυτό που τους λείπει είναι μια κοινωνική κ' ταξική προοπτική, μ' αποτέλεσμα οι ενέργειές τους-όσο καλά προετοιμασμένες κ' επιτυχημένες κ' νάναι σ' ένα άμεσο επίπεδο- να πέφτουν στη λογική του ρεφορμισμού που οφείλεται στην αδυναμία των συντρόφων να δουν ότι ο ανώνας έχει μία και μόνο διέξοδο. Εδώ μπορούμε να συμπεριλάβουμε το ενεργό τμήμα του φεμινιστικού κινήματος, τους αντιυπονοικούς ακτιβιστές, τις οικολογικές ομάδες άμεσης δράσης, τις ομάδες απελευθέρωσης των ζώων, τους ριζοσπάστες ομοφυλόφιλους κ.λ.π.

Απ' τη μια πλευρά υπάρχει ο φόβος της ελευθερίας απόφασης κ' δράσης με παυτοβουλία κ' ευθύνη του καθενός. Απ' την άλλη ο φόβος μείας ριζοσπαστικής κριτικής του συνόλου των κοινωνικών σχέσεων. Δεν υπάρχει τίποτε το "συνολικό" σ' αυτούς τους φόβους. Είναι κάτι παραπάνω από ένα φυσιολογικό προϊόν της κοινωνίας υπό τον καταλισμό. Μπορούν να ξεπεραστούν. Όχι με μιάς. Αλλά η οικοδόμηση του εαυτού που μας έχει κλαπεί μπορεί να επιτευχθεί μόνο δράντας τώρα σε μια προοπτική επαναστατικής ολότητας.

Jean Weir INSURRECTION (Αγγλία) 1988

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ένα επαναστατικό σχέδιο πρέπει να περιλαμβάνει την καταστροφή όλων των δομών που έχουν δημιουργηθεί απ' το κεφάλαιο. Μια προοπτική με στόχο τη διάσωση της τεχνολογικής πλευράς του σύγχρονου καπιταλισμού, πιστεύοντας ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κοινωνικούς σκοπούς θα σήμαινε τη διατήρηση ενός συστήματος που έχει προέλθει από τη στρατιωτική έρευνα. Η επανάσταση δε μπορεί να συμβεί μόνο σ' τα τμήματα της κοινωνικής πραγματικότητας που δε μας αρέσουν.

Μια προοπτική βασισμένη στην ανάγκη για ολοκληρωτική καταστροφή της τεχνολογίας είναι συγκεκριμένη για πολλούς συντρόφους κ' ένας σημαντικός αριθμός απ' αυτούς αρνείται να την αποδεχθεί. Οι τελευταίοι βρίσκουν ότι είναι πιο λογικό κ' ρεαλιστικό να προσεγγίσουν μόνο το πρόβλημα της ομαζωμένης σκληρής τεχνολογίας (όλα τα είδη

Κερμπέκ - Καναδάς Καλοκαίρι 1990
Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΜΟΗΑΥΚ

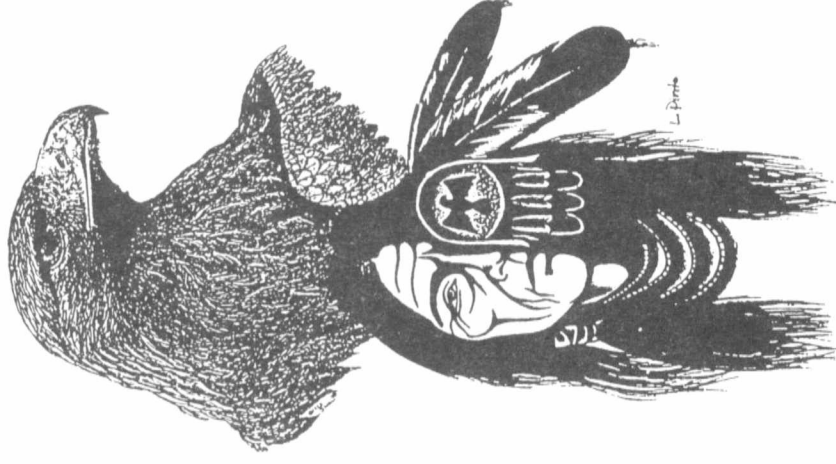

One for all and all for OKA

ΦΡΙΝΤΡΙΧ ΕΝΓΚΕΛΣ

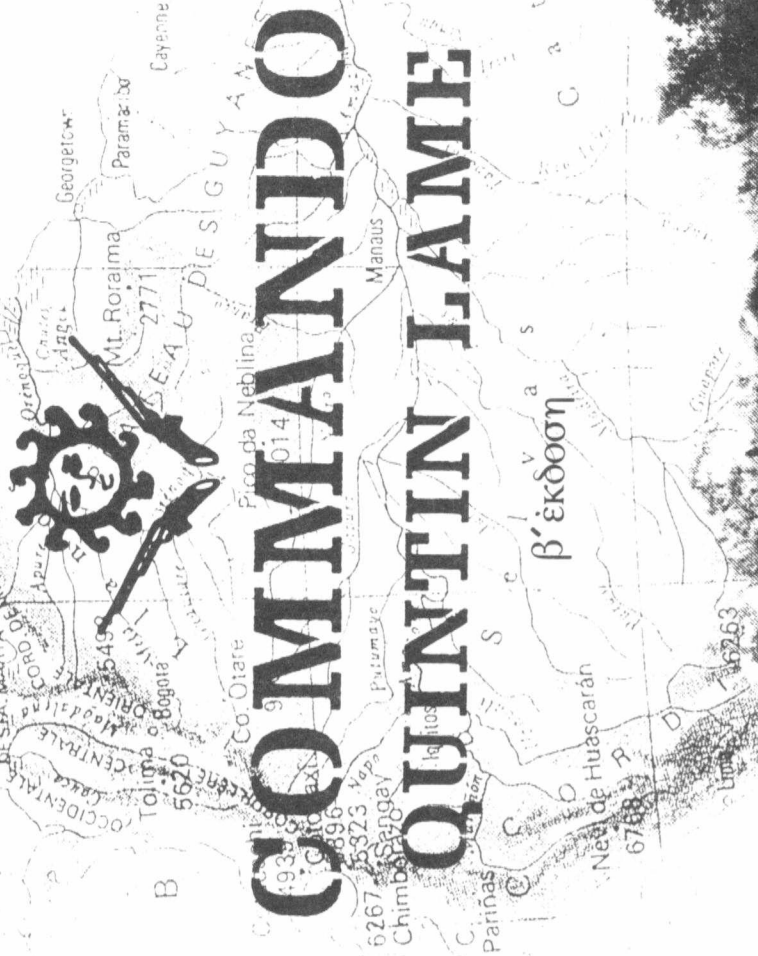
ΤΟ ΓΕΝΟΣ
ΤΩΝ ΙΡΟΚΕΖΩΝ

(Στο φως των ερευνών του Λ.Χ. Μόργκαν)

Εναλλακτικές Εκδόσεις 7

ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

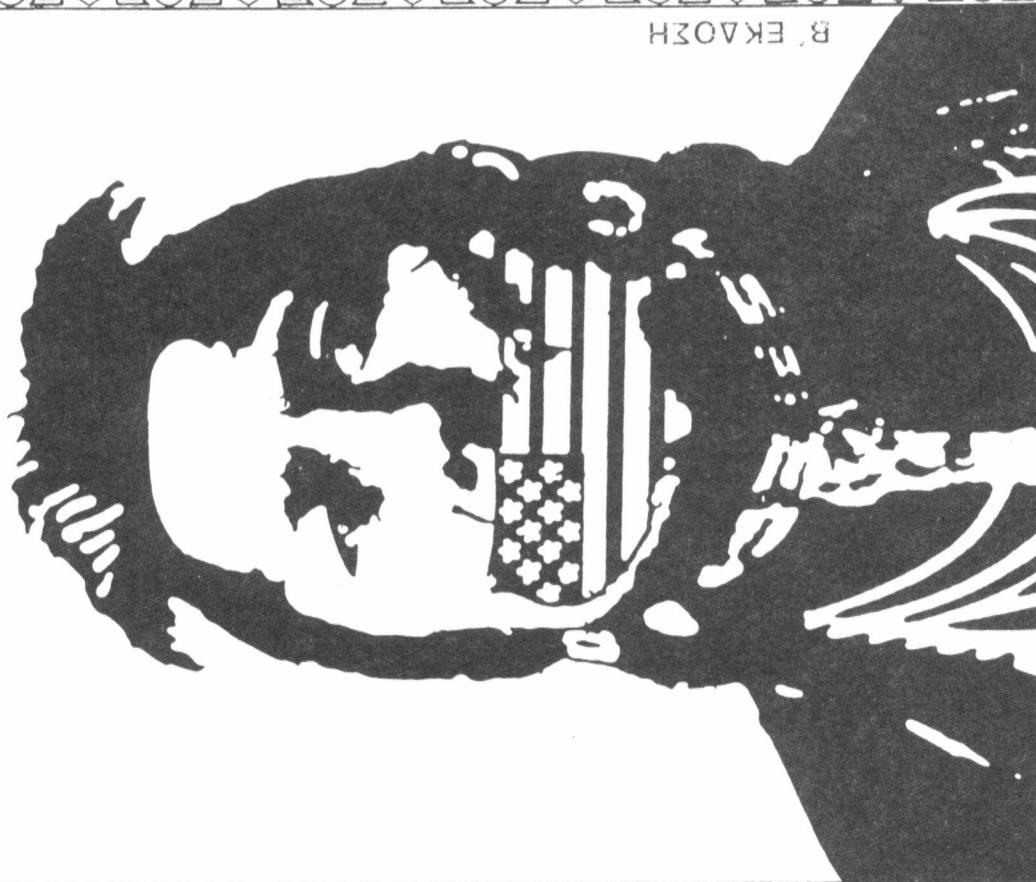

Εναλλακτικές
Εκδόσεις

....στοιχεία... ντοκουμέντα... συνεντεύξεις...

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ

ΣΤΙΣ Η.Π.Α 1968-78

B' ΕΚΔΟΣΗ

Εναλλακτικές Εκδόσεις 4

στην αρχή του σιμένα-και αυτό επίσης εφαρμόζεται κ' στο πεδίο της επιστήμης. Δε μπορούμε να ελέγξουμε επαναστατικές μόνο όσον αφορά εκείνη τη κοινωνική δομή που δεν αποδεχόμαστε, αλλά πρέπει επίσης να ελέγξουμε επαναστατές σ' όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένου κ' του επιστημονικού. Η εξουσιαστική τάξη που θέλουμε να καταστρέψουμε έχει ρίζες παντού επομένως θάπρεπε παντού να της επιτεθώμαστε.

Η μόνη στάση που πρέπει να έχουμε απέναντι, σ' αφεντικά της επιτήρησης είναι να τα διαβλέπουμε τι κούβουν πίσω απ' όλα τα πράγματα που φαίνονται ακίνδυνα κ' νείματα ανθρώπια στο βέηλο κοινό.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό καθώς έχουμε συνηθίσει να ενημερωνόμαστε μόνο για τα πιο καταφανή κ' τεχνητά πράγματα γύρω μας. Γ' αφεντικά κ' οι υπηρέτες τους προσέχουν πολύ ώστε να μας δείχνουν ορισμένα πράγματα, αρκετά για να αιχμαλωτίσουν την έμφυτη περιέργειά μας. Ετσι μας διαφεύγουν τα πιο σημαντικά πράγματα που συμβαίνουν, χωρίς να τα γνωρίζουμε-σε βάρος μας. Δε θάπρεπε να υποτιμούμε την εξυπνάδα του εχθρού. Ο στόχος αυτών που είναι κυρίαρχοι είναι είναι να χρησιμοποιήσουν όλα τα επιστημονικά εργαλεία που έχει να προσφέρει η επιστημονική γνώση, όχι να άνακαυφίσουν τον πόνο, αλλά για να τον διαωνίσουν μέσα σ' ένα σύνολο σχέσεων που τροποποιούνται από καιρού εις καιρόν. Το κεφάλαιο κ' το κράτος βρίσκουν τους εαυτούς τους υποχρεωμένους να επιτελούν αυτή την ασταμάτητη τροποποίηση εξαιτίας του αδύνατου αγώνα που το προλεταριάτο διεξάγει εναντίον τους καθημερινά.

Στην πραγματικότητα παρ' όλη την τεράστια απόσπαση πλούτου που συμβαίνει καθημερινά με την επίθεση ενάντια στους εκμεταλλευόμενους δε θα ήταν τίποτα το δύσκολο για τους τελευταίους τ' να παρεμποδίσουν τα σχέδια των αφεντικών.

Μόλις δέξουν την πρόθεσή τους να καταστρέψουν ριζικά τα πράγματα, οι επαναστάτες κερότσουν ένα ασύγκριτο πλεονέκτημα καθώς η επίθεση στο κράτος κ' το κεφάλαιο γίνεται μια επίθεση που δε γνωρίζεται και στοχεύει στο να μην κάνει καμία παραχώρηση στον εχθρό. Να νιαζί είναι αναγκαίο να καταστρέψουμε όλα τον τεχνολογικό μηχανισμό, πέρα από τη χρήση που οποιοσδήποτε μπορεί να σκεφθεί να του κάνει στο μέλλον. Αυτό θα εμποδίσει τον αγώνα να πέσει στην παγίδα των ριζοσπάστων ρεφορμιστών οι οποίοι έχουν μετατρέψει τη μερική καταστροφή των δομών κυριαρχίας σε σημείο εκκίνησης για την ανοικτο-δομική της.

Επομένως είμαστε ενάντιοι σ' όσους υποστηρίζουν τον πολιτικό κριτικισμό, ακόμα κ' στο επίπεδο της επιστήμης, επειδή μια τέτοια κριτική προσπαθεί πάντοτε να μειώσει τους λόγους να ριζοσπαστική αντιπολίτευση σ' ένα απλό ζήτημα λεπτομερειών που αφορούν ορισμένες λειτουργικές επιλογές. Μ' αυτό τον τρόπο οι υποστηρικτές της πολιτικής κριτικής επιδιώκουν την προσαρμογή στο σύστημα και το συμβιβασμό με τον ταξικό εχθρό ο οποίος είναι μ' έξυπνο τρόπο διατεθειμένος να τροποποιεί συνεχώς τη θέση του με στόχο την αναδόμηση μιάς νέας, πιο λογικής συνάντησης γύρω από τους απειλητικούς θεσμούς.

Κανένα φετίχ δεν θάπρεπε να παραμένει στο μυαλό μας. Εάν έχουμε τη δύναμη να φτιάχνουμε για τους εαυτούς μας χίλιες αλυσίδες έχουμε τη δύναμη να τις σπάσουμε. Αυτή η απόφαση να ωθήσουμε τους εαυτούς μας πέρα απ' τους φραγμούς των προκαταλήψεων κ' των ταμπού έγκειται σ' εμάς τους ίδιους.

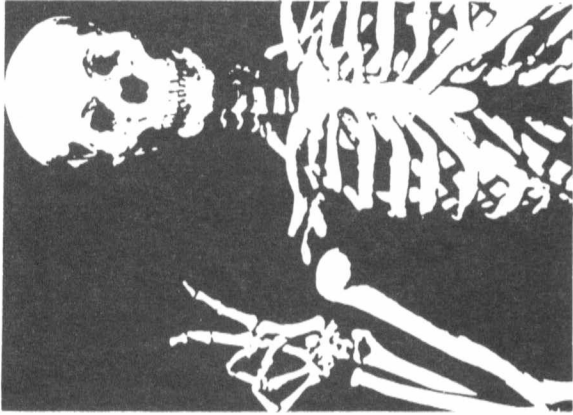
Pierleone Porcu.

Καταγγελία Οικολόγων

Σε δήλωση της η βουλευτίνα των Οικολόγων Ενωτικών Α. Ανδρεαδάκης ανέφερε ότι οι τροπολογίες της τελευταίας σύγκλητης που κατατέθηκαν μερικές της τελευταίας συνεδρίασης του πολιτιστικού περιεχόμενου πλήθος φωτογραφικών διατάξεων για τους γνωστούς ημετέρους της κάθε κυβερνήσεως. Καταγγέλλουμε αυτή την αντικον-βουλευτική πρακτική που υποβάζει για άλλη μια φορά το ρόλο του κοινοβουλίου.

Κάποτε πρέπει η Βουλή πραγματικά να νομοθετεί και όχι να αναθέτει το νομοθετικό της ρόλο στις υπουργικές αποφάσεις οι οποίες είναι και αυθαίρετες και μη ελεγχόμενες από πούθεν.

Είναι ευτύχημα πάντως, για την κυριευμένη από το νέφος Αθηνών, που δεν πέρασε το 131 άρθρο, με το οποίο θα ταυματοποιείτο η ελεύθερη έκταση του Ελαιώνα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Η οικολογία έχει γίνει το πιο σημαντικό κοινωνικό ζήτημα σε μαζικό επίπεδο σε χώρες που βρίσκονται στο μεταβιομηχανικό στάδιο. Γίνεται επίσης υπόθεση του αιώνα για το κεφάλαιο και το κράτος.

Πρέπει επίσης να δούμε τι σημαίνει ο οικολογικός αγώνας τόσο για αυτούς που συμμετέχουν σ' αυτόν, όσο και για το κράτος και το κεφάλαιο που ερνάζονται για τη διατήρηση των συμφερόντων τους.

Ο οικολογικός αγώνας μέχρι σήμερα έχει σα στόχο να βρεθεί «εναντι-λακτική» λύσεις ικανές να επαναστατήσουν την ιατροπολίτη στην καταστροφή της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση και να έρθουν σε ρήξη με τη λογική της τεχνολογικής ανάπτυξης που βασίζεται στη λεηλασία και την ερήμωση.

Αν και οι βλέψεις των οικολόγων είναι σωστές, κανείς τους δεν αμφισβητεί τη δομή της εξουσίας, αλλά αντίθετα καταλήγουν να είναι οι χρήσιμοι σ αυτήν, προσφέροντάς της τη δυνατότητα να εμφανίζεται

με μια πιο πλουραλιστική κι ελκυστική αμφίεση. Η οικολογία όταν διαχωρίζεται από το συνολικό κοινωνικό ζήτημα, προσφέρει στην εξουσία μια μεγάλη ευκαιρία να καταστρέψει μεγάλης κλίμακας σχέδια κοινωνικής ενσωμάτωσης, εκμεταλλευόμενη τη συναίνεση των προλεταριάτων μαζών προς τους οικολόγους.

Ο οικολογικός ανθρωπισμός εκείνων που διασπαστήσαν για την παράλογη έλλειψη πόρων υλών ενώ εκατομμύρια πεθαίνουν από την πείνα, δεν δίνει ούτε στο ελάχιστο τα συμφέροντα του μεταβιομηχανικού κεφαλαίου.

Γίνεται για αυτούς μια ώθηση για να βελτίωσουν τα παραγωγικά και

οργανωτικά τους επίπεδα τα οποία συχνά υστερούν σε σχέση με το συνολικό επίπεδο της βιομηχανικής ανάπτυξης.

Έχει γίνει λοιπόν το κεφάλαιο οικολογικό; Αντίθετα με τους οικολόγους, πιστεύουμε πως ναι.

Σήμερα το κεφάλαιο ψάχνει για νέες τεχνολογίες για να ξεπεράσει την ανισορροπία που ακόμα υπάρχει στη χρήση ακατέργαστων υλικών. Αυτό συμβαίνει διαισώσοντας μιάς αυξημένης ορθολογικοποίησης των οργάνων παραγωγής. Αυτό αναμφισβήτητα βάζει φρένο στην οικολογική καταστροφή του πλανήτη, βελτιώνοντας την εκμετάλλευση πρώτων υλών χωρίς επίθεση και στην ανακύκλωση βουτών από σκουπίδια που μένουν αχρησιμοποίητα. Οι πιο προηγμένες χώρες βόλσκονται αρκετά μπροστά σ' αυτήν την κατεύθυνση πηγαίνοντας προς τη δημιουργία μιάς πανκόσμιας αγοράς, συνδεδεμένης με την ήπια τεχνολογία και την οικολογία που αντιπροσωπεύουν τα νέα σύνταρα για το κεφάλαιο.

Στις προηγμένες βιομηχανικά χώρες είναι το ίδιο το κράτος που εξισορροπεί μεγάλες και μικρές οικονομίες, ενώ σε ορισμένες χώρες η-ορεί ν' αντιληφθεί μεγάλα οφέλη από τις βιομηχανίες που παράγουνε όργανα μετώπης της μόλυνσης.

Ένας άλλος λόγος είναι ότι μ' αυτό το τρόπο το κράτος, μπορεί επίσης να εντυπωθεί έναν ευρύτερο έλεγχο πάνω στην κοινωνία διαμέσου της συμμετοχής μεγάλων μαζών που φαίνεται ότι έχουν αυτή τη συμμετοχή ως μόνη υοσφή κοινωνικής τους συμμετοχής.

Η ανάπτυξη μιάς τεχνολογίας που ηχεί ως οικολογική γίνεται ο τρόπος για τα πιο αναπτυγμένα κράτη ν' αυξήσουν την εξάρτηση απ' αυτά των οικονομικά ασθενέστερων χωρών και να επηρεάσουν την μ-ελλοντική τους ανάπτυξη. Εξ' ου και η ανάγκη των κρατών και του διεθνούς κεφάλαιου να επενδύουν εκατομμύρια δολάρια στην χρηματοδότηση οικολογικών προγραμμάτων.

Οι οικολογικές καμπάνιες δημιουργούν μια αληθινή οικολογική κουλτούρα ακόμα και στα σχολεία όπου υπάρχουν τώρα ειδικά μαθήματα πάνω στο θέμα αυτό. Είναι οι πιο προοδευτικοί κι ευαίσθητοι πολιτικοί που υποστηρίζουν αυτό το σχέδιο, μη χάνοντας ποτέ την ευκυρία να τονίσουν ότι αγωνίζονται ν' αυτό και να δείξουν τις σκληρές κοινωνοδουλευτικές μάχες που διεξάγουν ενάντια στους συντηρητικούς.

Οι περιβαλλοντιστές τείνουν χείρα βοηθείας στο κεφάλαιο και το κράτος. Οι πράσινοι με τις τελετουργικές τους διαμαρτυρίες κάνουν επικοδομητικές προτάσεις βασισμένες σε "εναλλακτικές" λύσεις. Μ' αυτό τον τρόπο παίζουν τον ρόλο μιάς πιστής στο σύστημα αντιπαλήτευσης χωρίς ν' αντιλαμβάνονται ότι αυτό τους μετατρέπει σε στοιχεία που συμμετέχουν στο προχώρημα του συστήματος. Η δράση τους υπηρετεί την κυριαρχία. Αν και παρουσιάζουν τους εαυτούς τους σαν να έχουν υιηλές κοινωνικές αξίες, τείνουν πάντοτε στη πολιτική αωμολόγηση των πρώτων γραμμών της αντιθεσμικής αντιπολίτευσης.

Οι Πράσινοι θέλουν να δώσουν ένα ανθρώπινο πρόσωπο στην κυρίαρχία. Είναι πιστεύουν ότι είναι σωστό τα σχέδιά τους: να χρηματοδοτούνται απ' το κράτος ή απ' τις δομές που καταστρέφουν τη φύση. Τώρα μπαίνουν κ' στα τοπικά σώματα με αποτέλεσμα το κράτος να είναι σε θέση να εξαπλώσει την κυριαρχία του ακόμα και στις πιο περιφερειακές περιοχές.

Ποιός άλλος μπορεί να έχει οποιοδήποτε συμφέρον από μια προο-τική που στοχεύει στο να κάνει το κεφάλαιο να εγκαταλείψει την

ήρωιστη ανάπτυξη του προς μια ονομαζόμενη σκληρή τεχνολογία υποκαθιστώντας την με ήπιες οικολογικές τεχνολογίες, αν όχι αυτοί που θέλουν να διατηρήσουν το υπάρχον κοινωνικό σύστημα:

Δεν μας ενδιαφέρει η ανάπτυξη του κεφάλαιου είτε σκληρή είτε ή-πια. Μας ενδιαφέρει μόνο να καταστρέψουμε το κεφάλαιο μαζί με τους κρατικούς μηχανισμούς που το υποστηρίζουν σ' όλο τον κόσμο.

Το οικολογικό θέμα θέλει από εμάς να συμμετάσχουμε σ' αυτό το σύστημα θανάτου προσπαθώντας να μιάς καθλώσει σε μια διαρκή κατάσταση επιβίωσης. Υποτασσόμεστε εκούσια σ' αυτό με όρους παρατήρησης ήταν προωθούμε οικολογικούς ανώνες ενάντια στον επαγγελματικό θάνατο που πλανήται. Είναι ανάγκη να κάνουμε πολύ περισσότερα. Η βίαιη ρήξη με την καθεστηκυία τάξη είναι μια ζωτική αναγκαιότητα για μιάς. Μ' αυτή την έννοια προτείνουμε να τεθεί ο οικολογικός αγώνας σε εξεγερσιακή βάση.

Η οικολογία είναι σημαντική μόνο εάν κατανοείται μέσα στα πλαίσια μιάς ριζοσπαστικής διαδικασίας μετασχηματισμού, καθώς αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιταχύνει το τέλος αυτής της κοινωνίας της κυριαρχίας.

Εχουμε λοιπόν δύο δρόμους: ο πρώτος ξεκινά από την καταστροφή της σχέσης με την εξουσία με στόχο να οδηγήσει σε μια εξισωτική ελευθερία οικολογική κοινωνία σ' ο δεύτερος αυτοπεριορίζεται στη διάσωση του πλανήτη από την πλήρη καταστροφή.

Εάν διαλέξουμε τον πρώτο δρόμο πάντοτε θα βρούμε συντρόφους που θα υποστηρίξουν τις πρωτοβουλίες μας, εάν διαλέξουμε το δεύτερο αυτοί οι σύντροφοι θα μιάς δουν σαν εχθρούς τους.

Και εμείς επίσης ελέμαστε υπέρ της οικολογίας κι ενάντια σε κάθε είδους μόλυνση, αλλά βλέπουμε τον οικολογικό αγώνα μέσα στα πλαίσια που απαιτούν την συνολική ανατροπή όλων των σχέσεων και των αξιών στις οποίες βασίζεται το σύστημα.

Pierleone Porcu.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

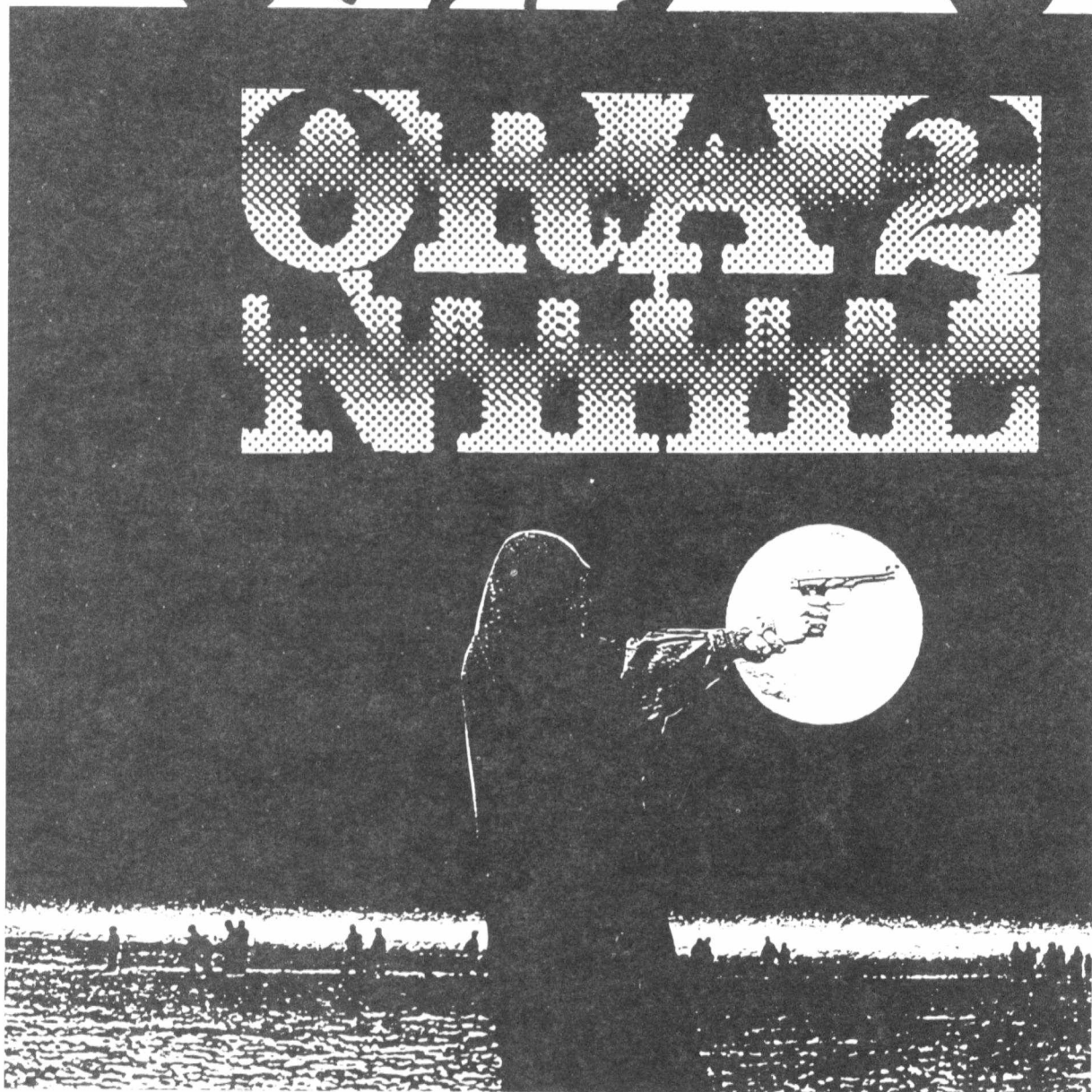
Το κράτος
και το κεφάλαιο
στα πλαίσια της
ανάδωρωσής τους
δίνουν απόλυτη ελευθερία
στους λακές τους
για την καταστολή
κάθε εξεγερσιακής
κίνητοποίησης
και ενέργειας
εναντίον τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΠΥΡΗΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

JIHAD

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ "ΝΕΑ ΤΑΞΗ" ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

بل و سوم چهل و دو

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΝΟΝΤΑΣ για την Ιμπεριαλιστική επιχείρηση συντριβής του Ιράκ "διά πυρός και σιδήρου" μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι δεν θα τελειώσει καθόλου με την "απελευθέρωση του Κουβέϊτ" αντίθετα αποκαλύπτει ένα μακροχρόνιο πόλεμο για την αναδιανομή και "τακτοποίηση" του κόσμου. Πόλεμοι που σήμερα κλιμακώνεται σε μιά συγκεκριμένη περιοχή για να σαρώσει αύριο κάθε περιοχή όπου αμφισβητούνται οι Ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί.

Το μέγεθος όσων διακυβεύονται σ' αυτή την προοπτική, δεν επιτρέπει ν' απωθούνται τα θεμελιώδη ερωτήματα για την διεθνιστική μας στάση απέναντι στους αγωνιζόμενους λαούς και για την συμμετοχή μας στον αγώνα ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και τα στηριγματά του.

Στις διάφορες μορφές του ο πόλεμος αυτός κι Ιμπεριαλιστική τρομοκρατία αγκαλιάζει ήδη το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη χωρίς ν' αναγνωρίζει στην ουσία άλλα σύντομα απ' αυτά ανάμεσα σε κυρίαρχους και κυριαρχούμενους. Μ' αυτή την έννοια, ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΕΚΑΘΛΩΝΕΤΑΙ ΕΤΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. Καθήκον μας είναι να κατανοούμε το ακριβές μέγεθος των αντιθέσεων που εκφράζονται, να τις προωθούμε προς την επαναστατική προοπτική και να υπονομεύουμε κάθε θέση που ισχυροποιεί το Ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, χωρίς να υποκύπτουμε στην όποια ιδεολογική πίεση και προπαγάνδα του...

Τέλος, μολονότι πρέπει να εκτιμούμε και να ενισχύουμε την δυνατότητα ενός τυχόν μαζικού φιλειρηνιστικού κινήματος να παρεμποδίζει την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα, στην πραγματικότητα δεν χρειαζόμαστε μιά "οποιαδήποτε" ειρήνη στο βαθμό που αποτελεί συμβιβασμό με την Κυριαρχία αλλά αντιθέτως χρειαζόμαστε έναν ανειρηνευτο πόλεμο σε κάθε μέτωπο της Ιμπεριαλιστικής/Καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

**ΕΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ
ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ**

19 Φεβρουαρίου '91

Ο Τζέφρι Ζάου, πιλότος του αμερικανικού ναυτικού, εμφανώς κακοποιημένος, αναγκάζεται να κροθεί σε «φιλερηνική» δήλω-

Editorial

Υπέρ Παρά Πληροφόρηση

Η "μεταμοντέρνα τυραννία" του Nihil κι η "νέα τάξη πραγμάτων" του κ. Bush δεν θα μπορούσαν να είναι βουβές στην έλευσή τους... Αντίθετα, αποδεικνύονται όχι μόνο κληθώρικές αλλά κι εύγλωττες στο χειρισμό της νέας-Γλώσσας: της Εικόνας. Τα ηλεκτρο-mass media διεξάγουν τον πόλεμο στα μετόπισθεν, προαναγγέλλουν την σαρωτική "νίκη των δυτικών κοινωνιών" και καταγάγουν ήδη σημαντικές εκτιμήσεις κατά του εχθρού επιτυγχάνοντας την απομωνώσή του και την συναίνεση για την συντριβή του.

Γι' αυτό κι η Γλώσσα-Εικόνα τους, που αρδώνεται με το ροή πληροφοριών, δεν απευθύνεται καθόλου σε καθητικούς ακοδέκτες. Αντίθετα, είναι φορτισμένη με συγκίνηση "προς την σωστή κατεύθυνση...", προορισμένη να αγγίζει εκλεκτικά οικολογικές, ουσιαστικές κι άλλες τυχόν ευαισθησίες (βλ: πάπιες στα πετρέλαια, χημικά στο Χαλέτσε, κακοποιημένοι αιχμάλωτοι, αρχαίοι τριτες που δεν βομβαρδίζονται κλπ), να ερεθίζει την οικονομική ανασφάλεια, να θέσει "ερωτήματα" για τα πρόσκαιρα και τα πράγματα, να εκισημάνει ευθύνες... Δεν είναι κερύεργο λοιπόν το γεγονός ότι μέσα μέρος ακόμα κι όσων δεν συναινούν στην "Καταιγίδα της Ερήμης" -τοκοδετημένοι όμως de facto στην άμυνα- αισθάνονται τελικά υποχρεωμένοι να ενδώσουν και να συμμετάσχουν στον εννοχρηστρομένο χορό περὶ του "νέου Χίτλερ", "Χασάκη" των Κούρδων, "Δημίμου" της Βαγδάτης κλπ. έτσι ώστε ΟΤΑΝ Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΔΕΝ ΜΠΑΙΝΕΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΝΑ ΜΠΑΙΝΕΙ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ!...

Η Γλώσσα-Εικόνα της Ιμπεριαλιστικής Κυριαρχίας κλυμυρίζει τον κλανήτη εκ 24ώρου βάσεως τον "μαγεύει" με τα τεχνολογικά "θαύματα" που καρελάνουν μπρος του, τον αποκλείζει με την "αμεσότητα", την "εγγυρότητα" και τον "κλουραλισμό" της, τον αφηνιάζει με τις αλλαγές του σκηνηκού που συντελούνται απόλεκτο σε λεκτό, τον ξενυχτάει με την ψευδαίσθηση της "άμεσης συμμετοχής" στα τεκταίνόμενα...

Η τρεμάμενη φωνή του απεσταλμένου του αμερικανικού τηλεοπτικού δικτύου CNN Μπερνάρ Σόου που έλεγε «κάτι συμβαίνει, κάτι συμβαίνει» συνοδευόμενη από τον ήχο αντιστοίχιων πυροβόλων ήταν η πρώτη είδηση για την έναρξη της επίθεσης κατά του Ιράκ, στις 1.38 τα ξημερώματα ώρα Ελλάδος.

Ο Σόου και οι άλλοι απεσταλμένοι του CNN Τζον Χόλμαν και Πίτερ Αρνέτ περιέγραφαν τις συνεχείς βολές αντιστοίχιων όπλων, την ώρα που τα φώτα της Βαγδάτης ήταν ακόμα αναμμένα, δείχνοντας ότι ο αφοβισμός ήταν πλήρης. Τα φώτα στη δυτική Βαγδάτη έσβησαν αργότερα και α-φού ακούστηκαν ισχυρές εκρήξεις προς την κατεύθυνση του

Ο Α' Ηλεκτρονικός Πόλεμος άρχισε...

Ένας τέτοιος εξανδρακοδισμός της "κοινής γνώμης" είναι απλά ένας ευκαιριακός νεωτερισμός του διαφημιστικού τομέα, ένα ευρυματικό suspense για την αύξηση της ακροαματικότη-
ας; Η πρόκειται για ένα γεγονός αποφασιστικής σημασίας όχι μόνο για την έκβαση του πολέμου αλλά και για την όλη διαδικασία εμπέδωσης της "νέας τάξης πραγμάτων";

Γιατί αν υποθέσουμε ότι η κατασκευή μιας τέτοιας Κοινής Γνώμης δεν αφορά τ' ασήμαντα μετόπισθεν της πρώτης γραμμής αλλά ένα ακόμα μέτωπο του πολέμου -δεδομένου ότι χω-
ρίς την συναίνεση θα ήταν αδύνατο αν όχι να διεξαχθεί του-
λάχιστον να κερδηθεί ο πόλεμος- τότε η Γλώσσα-Εικόνα των
ηλεκτρο-mass media δεν είναι απλά η ηχώ του Ιμπεριαλισμού
που σαρώνει το Ιράκ: Είναι ένα ακόμη στρατηγικό υπερ-όπλο
στο Ιμπεριαλιστικό οπλοστάσιο που στρατεύει και σύρει ολ-
όκληρες κοινωνίες εναντίον των όποιων ταραχοποιών φτωχο-
ελάσεων που φέρνουν εμπόδια στην εκελευνούσα καπιταλιστι-
κή αναδιάρθρωση.

Δεν κάνουμε όμως μόνο υποθέσεις:

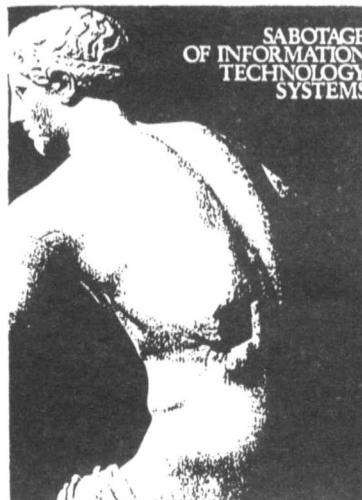
Απ' την μια έχουμε την ομολογημένη και οργανωμένη λογοκρί-
σις για λόγους σκοπιμότητας. Η σκοπιμότητα αυτή δεν εντο-
πίζεται όμως στην παρακλόνιση του "εχθρού" και στην τόνω-
ση του ηθικού των στρατευμάτων, αλλά στην παρακλόνιση και
του ηθικού του εσωτερικού μετώπου. Η πληροφόρηση όπως παρέχ-
εται απ' τα κέντρα εξουσίας (βλ: Πεντάγωνο) συνίσταται στην
αποδιάρθρωση της Γνώμης σ' ένα σύμπαν από ασύνδετες κι αλ-
λουμένες πληροφορίες που ο τρόπος, η σειρά ροής κι ενανα-
συνδεστές τους δημιουργούν αντίστοιχες "πραγματικότητες".

Απ' την άλλη, αυτή η λογοκρισία είναι ακωθιμένη στο παρα-
σκήνιο, καθόλου παρούσα μέσα από "κενά" στη ροή των στιγμών
του πολέμου. Αντίθετα υπάρχει εξαντλητική κι εκλεκτική
υπερπληροφόρηση μέσα απ' το καταγυλισμό εικόνας (τεκμήριο
"αντικειμενικότητας"), στοιχείων (τεκμήριο "επιστημονικότη-
ας") κι εκπλέον επικέντρωση "μικροσκοπίου" σε μια ατέλειω-
τη σειρά εξειδικευμένων λεκτομερειών ήσσονος σημασίας...

Είναι οι δύο διαστάσεις της υπερ-παρα-πληροφόρησης που
με "χειρουργική ακρίβεια" επιχειρεί την "λοβοτομή" και τον
αποπροσανατολισμό των απομονωμένων και πληροφοριακά εξαρ-
τημένων ατόμων που συνθέτουν την μάζα-Κοινή Γνώμη. Η κείρα
δείχνει ότι οι εκδυμητούς συνειρμού σημειώνουν αξιόλογο
ποσοστό επιτυχίας σ' εκατομύρια θεατές, κατασκευάζοντας το-
πικές, εθνικές ή ακόμα και μια παγκόσμια "Κοινή Γνώμη" (μόνο
το CNN μεταδίδεται σε 91 χώρες!) καλύπτοντας ή αξιοποιών-
τας -κατά το δοκούν- τις αντιθέσεις, τις αντιφάσεις, και
τις ιδιαιτερότητες της ιστορικά κληρονομημένης ή άμεσα
βιωμένης εθνικής, φυλετικής, κοινωνικής και πολιτισμικής
πολυμορφίας της ανθρωπότητας. Η όλη διαδικασία προοδικά
φαίνεται υπερβολικά φιλόδοξη αλλά δεν είναι κι αμελητέων
διαστάσεων η "αγορά" πληροφοριών καθώς και τα μέσα/δύκ-
τα που αναπτύσσουν οι αρχιτέκτονες της πληροφόρησης. Στο
εγχείρημα δε, όπως διακρίνεται μ' αρκετή ευκρίνεια και στα
τεκταίνόμενα του πολέμου στον Κόλπο, αναλύεται σε τέσσερα
βασικά επίπεδα:

...α) ΔΙΕΥΡΥΝΗ ΤΗΣ ΑΠΕΥΘΥΝΗΣ-
ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ, β) ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗ ΤΗΝ ΚΑΙ
ΟΓΚΟ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ, γ) ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟΤΙ-
ΟΝΤΩΝ και δ) ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ...

Τετάρτης '91

SABOTAGE
OF INFORMATION
TECHNOLOGY
SYSTEMS

جهل وین

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ
στη Γεγία

Oranihil
Τ.Θ. 31 421
100 35
Αθήνα 47
Athens - Greece

ΑΝΑΔΙΑΦΘΩΣΗ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Στοιχεία συζήτησης προτεινόμενα από την ομάδα "Φοιτητές και Προλητάριοι σε Αγώνα" κατά την διάρκεια συνελεύσεων σε σχολές του Πανεπιστημίου της Νάπολης.

Είχαμε ήδη τον τρόπο να βεβαιώσουμε πως ο εφοχώτατος πρόταγμα του Παν/μιου της Νάπολης υπήρξε απ' τους μεγαλύτερους υποστηρικτές της Παν/μιακής μεταρρύθμισης.

Καθόλου τυχαία αυτός είναι ένας απ' τους πιο ένθερμους υποστηρικτές των χρηματοδοτήσεων για τις διάφορες σχολές. Αναφερόμαστε στις σημαντικές Παν/μιο-SELENIA (εργαστήριο όλων υψηλής τεχνολογίας) και σ' εκείνες με τη FIAT (πολυεθνική πετρελάντ-αι σε κάθε πεδίο της παραγωγής: όπλα, αεροδιαστημική τεχνολογία, βιοτεχνολογία κλπ).

Εχοντας έτσι τα πράγματα καταλαβαίνουμε πως το Παν/μιο της Νάπολης δεν θα είναι αμφιβύς κατηγορίας "B". Όμως το να μην είμαστε διακοινομένοι η καταλαβαίνουμε σαν "B" δεν μας ανταμείβει διόλου γιατί, σ' ότι μας αφορά, σαν φοιτητές και προλητάριοι, το πρόβλημα δεν είναι να τειθούμε σ' ένα έδαφος που οδηγεί στη μεγαλύτερη ή μικρότερη λειτουργικότητα του Πανεπιστημίου, αλλά στο να επέλθει μια μεγαλύτερη κριτική στη λογική της mercocrazia-εγκλεισμού και παραγωγικότητας στην οποία απαντάει τώρα το Παν/μιο.

Τα προηγούμενα χρόνια εξ αιτίας μιας βαθείας κριτικής που αναπτύχθηκε στο θεσμό: σχολείο-Παν/μιο -και που τον έβλεπε σαν "χώρο υπαρκτοποίησης" υπό αναμονή, της εισχώρησης των προλητάριων στις πλατειές κατηγορίες των άνηκων- το κράτος σκοπεύει να ξεκινήσει μια μεταρρύθμιση του θεσμού της εκπαιδεύσεως που προβλέπει την λειτουργία ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ-ΠΑΡΑΓΙΓΚΟΤΗΤΑ των σπουδών. Μια μεταρρύθμιση που σύμφωνα με τα ενδιαφέροντα του κράτους δεν οφείλει ν' απαντήσει στις αναγκαιότητες και ζήτησης για κουλτούρα και γνώση αλλά που μπλοκάρει αυτό και τους αγώνες που εκαρπάζονται, δίνοντας ένα νέο χαρακτηρισμό στο θεσμό. Απ' όπου η πολιτική της χρηματοδότησης των σπουδών στην "πραγματική κοινωνία" θα μετατραπεί, όπως θα δούμε, σε τάση ιδεολογικής και παραγωγικής λειτουργικότητας του κράτους.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ είναι το πεδίο όπου επενδύθηκαν τεράστιες ποσότητες κεφαλαίων που, ήδη αρχίζουν να δίνουν τους καρπούς τους όσον αφορά τόσο τα οικονομικά σφάλματα όσο και τις εφαρμογές αποκτημένων γνώσεων.

Αναφερόμαστε στον γενετικό προγραμματισμό, στην βιογενετική της οποίας τ' αποτελέσματα παρουσιάστηκαν σ' όλο τον κόσμο, κάτω απ' τον τύπο "πρόδοος", ο υποmascimilia, o maccapana είναι μόνο μερικά παραδείγματα...

Η ίδια ταχύρρυθμη έρευνα κι επάνω στο ανθρώπινο μυαλό, όργανο τόσο λίγο γνωστό σήμερα, τ' αποτελέσματα είναι η παραγωγή νέων "φαρμάκων" που παράγονται απ' τη φύση βγαίνουν απ' την αγορά των φαρμακευτικών πολυεθνικών σαν "επαναστασιακά φάρμακα" που λένε, "αποκατασταθεί μ' ένα καινούριο νόμιμο και μονοπώλιο που θα εκμεταλλεύεται έναν πολύτο παραγόμενο απ' τον θάνατο των ανθρώπων.

Ας σημειώσουμε πάνω σ' αυτό ένα φωτεινό παράδειγμα: Ένας σημερινός αμερικανικός φαρμακονομικός οίκος έφριξε στο εμπόριο ένα φάρμακο νέας παραγωγής επανορθωμένο "Blue Blues". Ένα υποτασικό που εντός λίγων μηνών κατέγραψε ένα εκατομμύριο συνταγές, δημιούργησε μια καινούργια μέρα από φαρμακοεξαρτημένους και ανέδωσε απ' το τίποτα μια παράλληλη "μιαρή αγορά". Δύναται έτσι η δυνατότητα της νόμιμης τοξικοεξάρτησης μ' ένα κόστος σχετικό χαμηλό. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι αυτό το φάρμακο-μπλν θα εισβάλει σ' ολόκληρο το παγκόσμιο εμπόριο, δίνοντας από χιλιάδες άλλες όμοιες ουσίες που πλασάζονται νόμιμα ή παράνομα.

Ένα άλλο παράδειγμα: Η έρευνα των φαρμακευτικών οίκων επέτρεψε τη δημιουργία ενός τεραστίου προγράμματος δημογραφικού ελέγχου του προλητάριου του λεγόμενου "τρίτου κόσμου". Διαιστού των πειραματιστών και την χρησιμοποίηση των φαρμάκων στείρων χιλιάδες προλητάριους. Η στείρωση τους γίνεται βάσει κατά την διάρκεια των

Λοιπόν εκείνο στο οποίο θέλουμε να επισημάνουμε την ποσοχή είναι ότι η διάκριση σε κατηγορίες "A" και "B" είναι εξ ολοκλήρου δευτερεύουσα και αυτή που τοποθετείται στην ποσοχή μας είναι η ΕΚΚΛΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ που διασπείρει αυτή τη δομή!

Είναι φανερό ότι το Παν/μιο κατηγορίας "B" δεν θα προμηθεύει πτυχιούχους που θα έχουν κάποιο βάρος στην αγορά. Θα φανεί παράδοξο αλλά αυτή η κατηγορία Παν/μίου θα μπορεί λοιπόν να προμηθεύει πάντα ένα μεγαλύτερο αριθμό πτυχιούχων απ' ότι τ' άλλα Παν/μια.

Αντίθετως το Παν/μιο κατηγορίας "A" θα έχει στο εσωτερικό του μια πορεία εξαντλητικού εκλεκτισμού μέχρις ότου σχηματιστεί σ' ένα πραγματικό κόκκινο. Πράγματι πέρα απ' την γενική αύξηση των διδόντων, του κλειστού αριθμού εισακτών στις σχολές, των επιβαλλόμενων προγραμμάτων σπουδών και διατριβών... αυτή η κατηγορία Παν/μίου θα έχει μια ταχύτητα προγραμμάτων φούτσης η οποία εξ αρχής θα διαλέγει τους φοιτητές αποβάλλοντας τους προλητάριους. Καθόλου τυχαία αυτά τα προγράμματα παρουσιάζονται κατευθείαν απ' τις χρηματοδότες επιχειρήσεις και τους μαντζέρ τους. Στο τέλος αυτής της πορείας αυτό το Παν/μιο θα προμηθεύει λίγους, αλλά "ειδικευμένους" και extra ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥΣ πτυχιούχους.

Απ' αυτό μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι ο ΕΚΚΛΕΚΤΙΜΟΣ είναι ολοκληρωτικό μέρος της όλης μεταρρύθμισης, ακριβώς γιατί το Παν/μιο δεν είναι αποκομμένο νησί απ' ολόκληρη την αστική κοινωνία. Μια κοινωνία βασισμένη επάνω στον πλουτισμό των λίγων και την επιβίωση των πολλών, στην οποία οι κυρίαρχες αξίες είναι ο αρριβισμός, η ευπορευματοποίηση των κοινωνικών σχέσεων και αναγκών, ο ατομικισμός που δεν παράγει άλλο απ' την απομόνωση ανάμεσα στα πακέτα.

Διότι που τοποθετεί τα άτομα σ' ένα τεραστίο προδορούμενο μηχανισμό με δύο ειδικές λειτουργίες εναντίον στον ίδιο σκοπό: Η ΠΙΣΤΕΥΑΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΣΗ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
VILLA
AMALIAS

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - ΣΤΕΚΙ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ
 Μασσαλίας 20 & Σκουφά
 Τηλ: 36 14 947

ετών κι εγγεληφόρων εξαγοραζόντάς τες με τροχή ή λίγα λευτά. Τα φάρμακα που χρησιμοποιούνται γι' αυτόν τον οικογενειακό προγραμματισμό και για το δημογραφικό έλεγχο είναι απαγορευμένα στο ευρωπαϊκό κι αμερικανικό εμπόριο.

Ακόμη, είναι η επανομιζόμενη επιστημονική έρευνα πίσω απ' την οποία κρύβεται όχι τόσο διάφανη, ή έρευνα και η παραγωγή νέων και πάντα πιο αποτελεσματικών δόσεων που χρησιμοποιούνται για την γενικονομία του προλεταριάτου που συνεχίζεται με μεγαλύτερη δύναμη να εξειρείνεται ενάντια στην λογική και στην κυριαρχία του Ιμπεριαλισμού. Το προλεταριάτο στην Κεντρική και Νότια Αμερική, στην Παλαιστίνη και την Μ. Ανατολή είναι απ' αυτά τα παραδείγματα ζωής κι αγώνα.

Οι σπουδές της ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ στοχεύουν κατευθείαν στην έρευνα και στον προγραμματισμό των χρηματοδοτητών επενδύσεων - που παρουσιάζονται σαν "οικονομική βοήθεια" σ' εκείνες τις χώρες τις λεγόμενες υπό/ανάπτυξη-, στοχεύουν επίσης στην δημιουργία των μανιτζών εκείνων που έχουν το χρέος να βάζουν σε λειτουργία ολόκληρη την οικονομία επιταχύνοντας την ροή των κεφαλαίων διαμέσου τραπεζών και πωλών επενδυτικών τομέων. Κεφάλαιο και πλόνος που παράγεται από τους προλεταίους τόσο της μετροπόλεως όσο και των κυριαρχούμενων και στεσιμένων περιοχών.

Γι' αυτές τις τελευταίες προβλέπονται "ανθρωπιστικές οικονομικές βοήθειες" που έχουν σαν καθάρσ ο σκοπό να σώσουν απ' τον θάνατο από πείνα εκείνους τους άνδρες και τις γυναίκες που θα ξαναδεχτούν πάνω τους ένα οικονομικό-κοινωνικό θάνατο.

Οικονομικές βοήθειες που το Δ.Ν.Τ και η Παγκόσμια Τράπεζα "χαρίζουν" μόνο σ' όσους είναι εξαναγκασμένοι, υπό πίεση, ν' αποδεχτούν μια επιβαλλόμενη πολιτική οικονομικού προγραμματισμού που προβλέπει μισθούς πείνας και υπερεκμετάλλευση εκεί όπου η κουλτούρα, η γνώση και η ταυτότητα ολόκληρων λαών απουσιάζει και εκτοπίζεται απ' το οικονομικό/κοινωνικό και στατιστικό στήθια επάνω στο μοντέλο που ικανοποιεί άμεσα τις ιμπεριαλιστικές αναγκαιότητες του Κεφάλαιου.

Όταν η αντίσταση σ' αυτές τις πολιτικές θανάτου δραστηριοποιείται απ' τους προλεταίους τότε συμβαίνει, όπως στην Λατ. Αμερική, την Μ. Ανατολή, την Παλαιστίνη και την ίδια την Ευρώπη, κάθε επίπεδο συμβιβασμού να εξαλείφεται και η αντίσταση ν' ακολουθεί ελ' επαναστατικές διαδρομές.

Στη σχολή Αρχιτεκτονικής στη Νάπολη δεν είναι μια μικρή και τελευταία χρόνια οι σπουδές και η έρευνα, που αφορούν την επαναστατικοποίηση του πολυεδομικού ιστού, είχαν με μιά άμεση παραβολή στην πρακτική εφαρμογή, στο συνολικό πρόγραμμα εκτόπισης των προλεταίων από τις πόλεις στα μεγάλα περιφερειακά γκέτο (...). Το Manifesto (περιφερειακό γκέτο) (το Manifesto) σηματοδοτεί αυτόν τον όχι μόνο τόσο μελλοντικό εκτοπισμό των προλεταίων απ' το ιστορικό κέντρο. Όλο αυτό που δομολογείται κάτω απ' τις μυστικοπαδές επαναστατικές "επαναστατικές μεθόδους δομίας", της αξιολόγησης του ιστορικού κέντρου, "του θανάτου μέλλοντος", της πόλης στα μέτρα του ανθρώπου... για μας είναι μόνο θάνατος και αλτροποίηση!!

Επί του παρόντος, η ίδια σχολή, κάνει μελέτες που αφορούν τον επαναστατικό χαρακτήρα ενός παράλιου δρόμου 50ΧΛΜ "προβλεπόμενος" μιας μιάς περιοχής όπως π.χ. το Rione Terra άδειο τελείως απ' τους κατοίκους του γίνεται τουριστικό κέντρο χρηματοδοτούμενο απ' τον όμιλο του Ανιέλι.

Εδώ ως αναφερόμε στο γενικό κι οριστικό ξερίζωμα της ITALSIDER που άρχισε πριν 10 χρόνια με την εμφάνιση της αναδόμησής κι όπου επενδύθηκαν δισεκατομμύρια, όχι για την αναδόμησή καθ' αυτό αλλά, για να περάσουν ιμπεριαλιστικά το κλεισιμό της

Μ' άλλα λόγια αυτές οι επενδύσεις χρειάζονται για να παράγουν ιμπεριαλιστικά μια σχετική κοινωνική ειρήνευση, την αποδοχή και την "δικαίωση" του εξουζωγματος των προλεταίων και την καταστροφή της αλληλεγγύης τους.

Υπογραμμίζεται ότι σ' αυτά τα προγράμματα έλαβαν και λαμβάνουν μέρος μέλη στην λειψόμενης αριστεράς και διασημότητες απ' τον "κομμουνιστή" πρόεδρο της σχολής.

Κάτω απ' την επανομιζόμενη ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ απορρίπτεται όλο εκείνο που είναι ο μηχανισμός παραγωγής/αναπαραγωγής της Κυρίαρχης Ιδεολογίας και της Συναισθητικής. Είναι αυτή η ΣΥΝΑΙΣΗ, ο παραγωγικός σκοπός που επικαλύπτεται ένα ρόλο όχι δευτερεύοντα της πολιτικής του Ιμπεριαλισμού, εξ ολοκλήρου προσορισμένη στο να επιβεβαιώσει πως αυτό είναι το μοναδικό και λειτούργημα δυνατό σύστημα.

Σ' επίπεδο σπουδών αυτό το ανθρωπιστικό περιεχόμενο προωδείται στις πιο διαπορευμένες διευθύνσεις. Όλες αυτές οι επιτημένες (φιλοσοφία, κοινωνιολογία, ιστορία) κατευθύνονται απ' την εξουσία για ν' αναγκάσουν τις δυναμικές που πάνε ενάντια στην λογική της κυριαρχίας και απ' αυτή τη γκάφα εγκαταστήσουν την παράδοση της καταστροφής και την επανωδικοποίηση των συστημάτων, επικοινωνίας, γλωσσολογίας κλπ.

Στις σχολές με κοινωνιολογική κατεύθυνση γίνεται έρευνα πάνω στην εφαρμογή της ΕΞΑΠΟΙΚΙΛΩΜΕΝΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ σε σχέση με τους φλακισμένους. Μεταλείνεται με σκοπό την καταστροφή της ταυτότητας και την "επανάταξη" στην "πολιτιστική και δημοκρατική" κοινωνία.

Οι επιχειρήσεις και οι πολυεθνικές που αυτά τα τελευταία χρόνια έχουν βάλει σε δράση με βαθεία τεχνολογική αναδιάρθρωση (οριζοντιοποίηση, πληροφωροποίηση του παραγωγικού προγράμματος) έχουν σήμερα ανάγκη στο να διευρύνουν την παραγωγική σφαίρα. Από εκεί και η αναγκαιότητά τους να εγκαταστήσουν - πάντα περισσότερα - επάνω στην αγορά την ιδεολογία και την ανάγκη του εμπόρου δημοφιλών και παραγόμενων πωλών ακόμα την ίδια του την υλική παραγωγή. Είναι αυτός ο νέος χαρακτήρας-ρόλος που ορελίζουν να λάβουν οι άνθρωποι σ' αυτές τις σπουδές διὰ μέσου της παν/μιακής μετάρθρωσης ειδικευόμενες σ' αυτή την κατεύθυνση.

Μια τεράστια μηχανή που σύμφωνα με τις προθέσεις της ορελίζει να καταστρέψει κάθε κοιτική ικανότητα του να διαβάζουμε τον κόσμο που μας περιλαμβάνει και που απ' αυτή την ικανότητα ξεπηδάει η αποστασιοποίηση να θραύουμε τις παρούσες κοινωνικές σχέσεις... που συμπεριλαμβάνουν την ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤ-ΑΛΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΤΗ ΦΥΣΗ.

Νάπολη/Ιταλία Ιανουάριος 1990.

Στον κοινωνικό - ταξικό πόλεμο ενάντια στο κράτος και στο κεφάλαιο, οι επιμέρους στιγμές αυτού του αγώνα ήταν πάντοτε αμφίροπες. Ποτέ δε νικήσαμε αλλά και ποτέ δε μας νίκησαν ανέξοδα. Ηττηθήκαμε πραγματικά μόνο τότε που αποφύγαμε τις μάχες.

Η καταστολή δεν τιμωρεί και δεν εκδικείται απλώς εκείνους που αντιστάθηκαν, αλλά υπάρχει προπάντων για να μας αποθαρρύνει από το να μαχόμαστε. Προσπαθούν να μας εμπνεύσουν το φόβο γιατί μας φοβούνται.

18 δέσμοι της εκδικητικότητας του κράτους που διαδέχτηκε την επίθεση της αστυνομίας στην μαθητική διαδήλωση στις 24/10/91, τον εμπρησμό της πρυτανείας απ' τα ΜΑΤ και την εισβολή τους στο κοινωνικό άσυλο του Πολυτεχνείου.

18 φίλοι και σύντροφοι κλεισμένοι με εξοντωτικές ποινές στις ανδρικές και γυναικείες φυλακές και στο Σωφρονιστικό Κατάστημα Ανηλίκων. Αναμεσα τους διαδηλωτές απ' την μαθητική πορεία ή και απλοί περαστικοί με «ύποπτη εμφάνιση», άλλοι που κατέφυγαν στο Πολυτεχνείο κυνηγημένοι απ' τα ΜΑΤ και φασιστοειδείς «αγανακτισμένους πολίτες» ή παρέμειναν σ' αυτό διαμαρτυρόμενοι κι αντιστεκόμενοι στην αστυνομοκρατία και την φασιστική βαρβαρότητα.

18 δράστες είτε του «αδικήματος» της παραμονής στον δρόμο όταν επελαύνει ο Νόμος και η Τάξη των ανθρωποειδών μισθοφόρων τους κράτους, είτε του «αδικήματος» της χρησιμοποίησης του κοινωνικού ασύλου για την αυτοπροστασία κι αυτοάμυνα τους στις επιδρομές των φασιστικών συμμοριών.

18 πολιτικοί όμηροι της καταστολής, όχι μόνο για να «παραδειγματιστούν» ο χώρος των αναρχικών κι εκείνο το τμήμα της νεολαίας που υπερβαίνει τα όρια της κρατικής ανοχής και «νομιμότητας», αλλά και, για να διαμνηυθεί στην κοινωνία και σ' όλους τους χώρους της κοινωνικής/ταξικής αντίστασης ότι η καταστολή είναι ενιαία και αδιαίρετη κι ότι ανάλογη τύχη θα έχουν όσοι τυχόν επιμένουν να μην συμμορφώνονται με τις επιλογές του κράτους και του κεφάλαιου.

18 μαθητές, άνεργοι εργαζόμενοι, αιχμάλωτοι της κυβερνητικής πολιτικής η οποία -με τη συναίνεση της αντιπολίτευσης- επιχειρεί επιδείξεις «νόμιμης» βίας και σκληρότητας για να αποθαρρύνει όλους εκείνους τους αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας - όπως της «Κέττερινγκ», της Κοζάνης, του Μαντουδιού, της ΕΒΟ, του ΗΛΠΑΠ, της «Πειραικής - Πατραϊκής», των Χανίων και του Ηρακλείου, των μαθητικών καταλήψεων και διαδηλώσεων - που προβάλλουν σοβαρά εμπόδια στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση, την κοινωνική πειθάρχηση, τις απολύσεις, την ανεργία και την εξαθλίωση.

18 νέοι πολιτικοί κρατούμενοι. Μαζί με τον Παλαιστίνιο μαχητή Μ.Χαμντάν που δικάζεται στην Ελλάδα... κατηγορούμενος από τους αμερικάνους. Μαζί με τους Κλέαρχο Σμυρναίο

και Χριστοφόρο Μαρίνο που συμπλήρωσαν 4 χρόνια ομηρίας επειδή η κοινωνική αλληλεγγύη και η επάναστατική δράση θεωρούνται «τρομοκρατία» από την ΤΡΕΒΙ, την Σέγκεν και την «Διεθνή της Καταστολής»... Μαζί με τους Γ. Μπουκεταΐδη, Σ. Κογιάννη και Ρ. Μπέρκνερ που παραμένουν σε διαρκές καθεστώς ομηρίας και τον Κ. Μαζοκόπο που βρίσκεται φυλακισμένος, οι οποίοι έχουν μετατραπεί σε ανθρώπινους στόχους της προσπάθειας των διωκτικών επιτελείων να παρουσιάσουν «αντιτρομοκρατικό έργο» και ν' αποενοχοποιήσουν την κρατική τρομοκρατία.

18 νέοι πολιτικοί κρατούμενοι στο βωμό της ιδεολογικής τρομοκρατίας των Μ.Μ.Ε., του έρποντα κοινωνικού ρατσισμού σε βάρος της εξεγερμένης νεολαίας, αλλά και της υποκρισίας όλων μας στο βαθμό που ευήκοοι στο νεοφιλελεύθερο πρόταγμα «ο καθένας για τον εαυτό του» παραμένουμε θεατές κι αυτοκαθυσταχόμαστε όταν στο στόχαστρο του κράτους δεν βρισκόμαστε άμεσα εμείς.

Σύντροφοι. Το κράτος, ο φασισμός κι ο ρατσισμός στοχεύουν άμεσα -περισσότερο από κάθε άλλη φορά- όλους εμάς τους κοινωνικά και ταξικά καταπιεσμένους και αν η κρατική τρομοκρατία μοιάζει να επερίευσσε στο πρόσφατο παρελθόν καθόλου δεν εξαντλήθηκε κι από μόνη της δεν θα κοπάσει. Και δεν θ' αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά παρά μόνο με την παραπέρα όξυνση και κλιμάκωση των κοινωνικών & ταξικών αγώνων και την ανάπτυξη της μέγιστης αλληλεγγύης μεταξύ μας. Απέναντι στο αστυνομικό κράτος των αφεντικών ας επιχειρήσουμε ν' αντιτάξουμε την Κοινωνία των αντιστάσεων και της αλληλεγγύης μας, μακριά απ' την χειραγώγηση κομματικών και μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, χωρίς αυτοπεριορισμούς και διαχωρισμούς εμπρός στον ταξικό εχθρό, αποτρέποντας την υπονόμευση απ' τους «εντεταλμένους» της διαμεσολάβησης και τους «εργολάβους» της ηττοπάθειας.

Χωρίς οικονομία δυνάμεων λοιπόν, ας σταθούμε στο πλευρό όλων των κοινωνικών/ταξικών αγώνων & αντιστάσεων ενάντια στα σχέδια του κράτους και του κεφάλαιου και αλληλεγγυοί με όλους τους αγωνιζόμενους ανθρώπους που δοκιμάζονται απ' την κρατική τρομοκρατία ας συνεισφέρουμε. ο καθένας και η καθεμιά μας το δικό του λόγο και πρακτική για να μην αφεθεί κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους.

**ΝΑ ΜΗΝ
ΑΦΗΣΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑΝ
ΟΜΗΡΟ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ**

της μαθητικής
διαδήλωσης &
της κατάληψης
του Πολυτεχνείου

**Η
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΟΠΛΟ ΜΑΣ**

Αθήνα 4/1/92
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

4/12/91

Ονομάζομαι: Αντρέας Μώρος είμαι από τα 27 παιδιά που πιάσανε μέσα στο πολ/νείο. Βρίσκομαι στην κλειστή φυλακή χαλκίδας όπου σας γράφω κι από κεί. Ξεκίνησα από το νέο κόσμο στις 23:00 η ώρα για να πάμε με την παρέα μου στο πολ/νείο να συμπαρασταθούμε σε κάτι φίλους που ήταν εκεί. Εγώ πήγα στο πολ/νείο για συμπάρσταση και γιατί δεν μου αρέσει η Ελληνική Αστυνομία που το παίζει εξουσία αλλά ούτε και το σύστημα Διακυβέρνησης που επικρατεί σ' αυτή τη χώρα. Μόλις φτάσαμε ενώ τα Ματ είχαν αποσυρθεί για λίγο στα γύρω στενά γινόντουσαν συμπλοκές με τους οννεδίτες μπήκαμε και εμείς στις φασαρίες όπου μετά από λίγο επενέβησαν και τα MAT. Έχει φτάσει η ώρα γύρω στις 3:00 όπου εξακολουθούνε να γίνονται συμπλοκές με τις ομάδες των MAT, μετά ακριβώς από τρία τέταρτα μπαίνει η φωτιά στο κτίριο της Πρυτανείας όπου μετά από λίγα λεπτά έκλεισαν το πολ/νείο γύρω-γύρω οι ομάδες των MAT. Κατηγορώ την Ελληνική Αστυνομία για τη φωτιά που έβαλε στο κτίριο της Πρυτανείας με δακρυγόνα και ασφυξιογόνα. Μερικά παιδιά που είμασταν εκεί τρέξαμε με πυροσβεστήρες στην εστία της φωτιάς αλλά δεν μπορούσαμε να πάμε κοντά λόγω το ότι είχα ρίξει πολλά δακρυγόνα και ασφυξιογόνα. Οπου μετά από ένα τέταρτο ανείκη η κεντρική πόρτα της πατεισιών για να μπει μέσα η πυροσβεστική. Αυτήν την ώρα εξακολουθούν να γίνονται συμπλοκές που εμείς βρισκόμαστε μέσα από τα MAT απ' έξω να μας πετάνε πέτρες και δακρυγόνα και ασφυξιογόνα. Μέχρι την ώρα 8:45 που εισέβαλαν τα MAT μέσα στο πολ/νείο. Εμείς κάτι είχαμε καταλάβει ότι θα εισέβαλαν μέσα στο

πολ/χνείο και αφού δεν είχε διέξοδο να φύγουμε ψάχναμε τελικά για κρυφτούμε. Ξέχασα να σας πω ότι πριν τη φωτιά είμασταν γύρω στα 150 άτομα ενώ μετά είμασταν γύρω στα 40-50. Τελικά τα 27 από τα 50 άτομα κρυφτήκανε στην ταράτσα σε ένα παταράκι αλλά μας βρήκαν τα MAT γιατί άρχισαν να μας μαρτυράνε και εκείνοι από τα απέναντι σπίτια. Μπαίνουνε μέσα στο δωμάτιο γύρω στους 20 Ματατζήδες και ανεβένουνε απ' τις σκάλες στο παταράκι και αρχίζει η συμπλοκή με γκλοπιές, μπουνιές, και κλωτσιές. Μας κατεβάζουνε και μας πετάνε σε μια γωνιά του δωματίου για να μας μετρήσουνε ενώ το αίμα τρέχει ποτάνι από τα ρουθούνια και σε άλλα παιδιά που είχαν χτυπιούς από τους άνδρες των MAT στο πρόσωπο και σε άλλα σημεία του σώματος. Μας κατεβάζουνε τελικά στο προαύλιο όπου μας στείνουνε στον τείχο μας ψάχνουνε και μας παίρνουνε τα στοιχεία μας. Επειτα μας βάζουνε σε μια κλούβα και μας πάνε στο κτίριο της γενικής ασφάλειας όπου εκεί δεν μας ανεβάζουνε με το ανασέρ αλλά απ' τις σκάλες και σε κάθε όροφο μας σταματάνε για 5 λεπτά και μας ξυλοκοπούσανε, έως όταν φτάσαμε στον 7ο όροφο. Εκεί μας πήγαν σε ένα δωμάτιο βρώμικο με σκισμένα καθίσματα και σε μερικές γωνίες ξεραμένα αίματα. Η ώρα είναι γύρω στις 10:00 τότε αρχίζουν την εξακρίβωση στοιχείων και για πιάσεις λόγους πήγαμε στο πολ/χνείο. Από τις 10:00 μέχρι τις 16:45 από το συνεχές ξυλοδαρμό εκεί μέσα χάσαμε τον τόπο και τον χρόνο που βρισκόμαστε. Κατά τις 17:00 μας πάνε στα κρατιτήρια όπου εκεί μας πήραν τα αποτυπώματα και τις φωτογραφίες. Κατά τις 20:30 μας πάνε

στον ταξiarχο όπου βρισκόταν οι δημοσιογράφοι με φωτογραφικές μηχανές και με κάμερες και πήραν συνέντευξη από δύο παιδιά. Μετά μας ξαναπάνε στα κρατιτήρια όπου εκεί αρχίζει το μεγάλο μαρτύριο οι ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ. Ανά πεντάδες μας πέρνανε και μας ανεβάζανε στον 12ο όπου άρχιζε η ανάκριση με πολύ ξύλο που κράτησε όλη νύχτα. Την επόμενη μέρα το πρωί κατά τις 11:00 μας παίρνουν με τις κλούβες και μας πάνε στον Εισαγγελέα όπου μετά αρχίζει η δίκη και παίρνουνε αναβολή. Μας επιστρέφουν στα κρατιτήρια όπου μας αφήνουν για λίγο να ξεκουραστούμε και ξαναρχίζουνε τις ανακρίσεις μέχρι την κυριακή το πρωί στις 27/10/91. Σταδιακά όμως το ξύλο. Την τρίτη πάμε στα δικαστήρια όπου αρχίζει η δίκη και ο πόλεμος νεύρων. 3 μέρες κράτησε αυτή η δίκη και ήταν όλο νεύρα άγχος και αγωνία για να ακούσουμε την καταδίκη μας που ήταν οίγουρη γιατί δεν μας δίκαιε μόνο ο δικαστής αλλά μας είχε προδικάσει η μερίδα του τύπου και πιο πολύ η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που μόνο Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να λέγεται αλλά ΝΕΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. Πέμπτη βράδυ ακούμε την ποινή μας και μένουμε από τα 27 άτομα μόνο τα 13 για τα κρατιτήρια. Αλλά μπροστά στην γενική Ασφάλεια μας περιμένουν 1 δοιμφία MAT για τα αποχαιρετιστήρια με κλωτσιές Μπουινές και γκλοπιές. Αυτή είναι η Ελληνική Αστυνομία που πρέπει να μετανομαστεί σε Ελληνική Αστυνομική Τρομοκρατία. Γιατί εξέφρασε όχι μόνο με τα λόγια όπως κάνει συνήθως, αλλά με τις πράξεις τον τρόπο που αντιμετωπίζει νέους ανθρώπους οι οποίοι αντιδρούν στο υπάρχων σύστημα.

Καταγγέλουμε την σύλληψη τον ξυλοδαρμό και την προσπάθεια τρομοκράτησης μας την νύχτα της 18-2 εξω από το Πολυτεχνείο.

Συγκεκριμένα, ύστερα από το τέλος αφισοκόλλησης (σχετικά με τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους 18 πολιτικούς κρατούμενους της μαθητικής διαδήλωσης και της κατάληψης του Πολυτεχνείου) και ενώ βρισκόμαστε στη γωνία Πατησίων και Στουρνάρη, μια ομάδα 6-7 αστυνομικών μας σταμάτησε στην αρχή για εξακρίβωση. Στη συνέχεια και ενώ μας μετέφεραν στο λεωφορείο των MAT στη γωνία Σολωμού και Πατησίων άρχισαν να μας χτυπούν με μπουνιές και κλωτσιές ενώ έξω από τη κλούβα υποστήκαμε "επιτόπια ανάκριση" με ακόμη βιαιότερο τρόπο συνοδευόμενη από απειλές τόσο εναντίων μας όσο και κατά των εκδηλώσεων αλληλεγγύης.

Η άσκηση δίωξης εναντίον μας με τις κατηγορίες της "παράνομης αφισοκόλλησης" και της "αντίστασης κατά της αρχής" που έρχεται σαν συνέχεια της υπόθεσης των 33, των 6 της ΟΑΚΚΕ, των αφισοκολλητών της Θεσσαλονίκης κλπ δεν περιορίζεται μόνο στην προσπάθεια ποινικοποίησης της πολιτικής αψίσας ως μέσο παρέμβασης και πληροφόρησης.

Με την απειλή σωρείας κατηγοριών κύρια μεθοδεύεται όχι μόνο η καταστολή της έκφρασης αλληλεγγύης σε κοινωνικούς αγώνες και αγωνιστές αλλά και η ποινικοποίηση-εγκληματικοποίηση της πολιτικής δράσης και των κοινωνικών αντιστάσεων που αναπτύσσονται έξω από τα θεσμικά πλαίσια και τις επιλογές της εξουσίας.

28-2 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ 10π.μ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ

Δ. Νικολάκης - Χ. Περιδικιάνης.-

Εναλλακτικές
Εκδόσεις
Κεντρική Διάθεση:

βιβλιοπωλείο
TOMAHAWK
στον Ισάκιο της Κατάλης
Λέλας Καραγιάννη 37

ΜΕ ΒΑΣΙΚΟ ΣΥΝΟΗΜΑ «ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (Λάρισα) Δε 10.9.92

Εκδηλώσεις συμπαραστάσης σε 18 νεαρούς κρατούμενους

↓ ΕΙΧΑΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΑΙ ΣΕ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Εκδήλωση αλληλεγγύης στα 18 άτομα που συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν για την συμμετοχή τους στα γεγονότα του Πολυτεχνείου και την μαθητική διαδήλωση στις 24-25 Οκτωβρίου 1991, πραγματοποιήθηκε χθές στη Λάρισα.

Οργανωτές ήταν οι επιτροπές αλληλεγγύης Αθηνών και Θεσσαλονίκης και η αντιεξουσιαστική

ομάδα Λάρισας.

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης μίλησαν εκπρόσωποι των παραπάνω ομάδων, που αναφέρθηκαν στην αναγκαιότητα καλύτερης οργάνωσης και παρουσίας, ώστε να διευρυνθεί το μετωπο των συμμαχιών και να αυξηθεί η κοινωνική πίεση προς την κυβέρνηση για την απελευθέρωση τους.

Τονίσθηκε επίσης το γεγονός ότι η προσπάθεια αυτή θα πρέπει να μείνει μακριά «από -τη χειραγωγήση κομματικών και μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, χωρίς αυτοπεριορισμούς και διάχωρισμούς» και πως θα πρέπει «να αποτραπεί η υπονομευση από τους «εντεταλμένους» της διαμεσολαθησης και τους «εργολάβους» της ηττοπάθειας». Αντίθετα -ειπαν- θα πρέπει ο κάθε κοινωνικά ευαίσθητος πολίτης και οποιος αντιλαμβάνεται εχθρικά την παρουσία του κράτους και της αστυνομίας στη δημόσια ζωή, να «σταθεί στο πλευρό όλων των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αντιστάσεων». Για

να δημιουργηθούν έτσι οι προϋποθέσεις -κατεληξάν- «ο καθένας με τον δικό του λόγο και πρακτική να συνεισφέρει» για να «μην αφεθεί κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους».

Μετά την εκδήλωση - συζήτηση στο «Χατζηγιάννιο», πραγματοποιήθηκε συναυλία, στην οποία πήραν μέρος δεκάδες νέοι -κυρίως, συμπολίτες αλλά και άτομα του αναρχικού χώρου, από τον Βόλο, Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Το μεσημέρι, μέλη της αντιεξουσιαστικής ομάδας -Λάρισας μοίρασαν έντυπο υλικό στο χώρο της κεντρικής πλατείας, ενώ σύμφωνα με πληροφορίες, προσανατολίζονται στην διοργάνωση και άλλων τέτοιων εκδηλώσεων στο αμέσως επόμενο διάστημα.

Αξιζει να σημειωθεί ότι τόσο κατά -το μοίρασμα έντυπου υλικού στην κεντρική πλατεία -το μεσημέρι, όσο και το απόγευμα στο «Χατζηγιάννιο», δεν σημειώθηκαν κανενός είδους απρόοπτα...

· Μ.Λ.

Επεςαν... στα μαλακά

ΕΝΟΧΟΙ κρίθηκαν σε δεύτερο βαθμό, για τα επεισόδια στο Πολυτεχνείο τον περασμένο Οκτώβριο, 21 νεαροί, που είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα σε ποινές από 3 χρόνια μέχρι 1 μήνες.

Το 4ο Τριμελές Εφετείο επέβαλε χτες στους 21, μετά από διαδικασία επτά ημερών, ποινές φυλάκισης από 20 έως 10 μηνών.

Όλοι αφέθηκαν ελεύθεροι. Στους 16 το δικαστήριο ανέστειλε τις ποινές επί 5ετία, ενώ οι υπόλοιποι τις εξαγόρασαν.

ΕΝΟΧΟΙ - Μ. Περίπη 23 Απριλίου 1992

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΕΞΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

Ζούμε αναμφισβήτητα σ' ένα κλίμα όξυνσης της οικονομικής, πολιτικής και ιδεολογικής κρίσης του υπάρχοντος συστήματος, μιας γενικευμένης κρίσης, της οποίας τ' αποτελέσματα τα βιώνουμε σα γυναίκες καθημερινά στο πετσί μας καθώς είμαστε απ' τα πρώτα κομμάτια που όχι μόνο θίγονται από την ανεργία και τις απολύσεις, αλλά και υφίστανται την ιδεολογική αντεπίθεση των συντηρητικών οικογενειακών προτύπων και την έξαρση της σεξιστικής βίας, εξωραϊσμένης ή απροκάλυπτης, αποτελώντας αντικείμενο ενός ακραίου φυλετικού ρατσισμού.

Η επιθυμία και η ανάγκη μας ν' αντισταθούμε σ' αυτή τη κατάσταση με κάθε τρόπο, αλλά και η πολύπλευρη κοινωνική μας ταυτότητα που δεν εξαντλείται μόνο στο φύλο μας, μας συνδέει με τους κοινωνικούς αγώνες που γεννιούνται με φόντο την κρίση και έρχονται διαρκώς σε σύγκρουση με την αναδιάρθρωτική κίνηση του κράτους και του κεφάλαιου, υπερβαίνοντας τα όρια της θεσμοποιημένης νομιμότητάς τους (Χανιά '90, Ηράκλειο '91, καταλήψεις σχολείων και εργασιακών χώρων κ.λ.π.).

Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα γενικευμένης ανυπακοής η αναβάθμιση και η ένταση της ιδεολογικής και φυσικής καταστολής των μαχόμενων κομματιών της κοινωνίας αποτελεί απαραίτητο όρο για την προώθηση των εκσυγχρονιστικών σχεδίων κράτους-κομμάτων.

Αυτή η διαδικασία που περνά μέσα απ' τον κατακερματισμό και την ιδεολογική απομόνωση των κοινωνικών αντιστάσεων, ξεκινά από τα πιο ευάλωτα και ανατρεπτικά κομμάτια της νεολαία, όντας ένα απ' αυτά, βρίσκεται σήμερα στο στόχαστρο της κρατικής βαρβαρότητας καθώς η προοπτική εξαθλίωσης που της επιφυλάσσεται σε συνδυασμό με την απουσία οργανωμένων συνδικαλιστικών δομών στο εσωτερικό της, οδηγούν μεγάλα τμήματά της σε βίαια τα πλαίσια της κρατικής νομιμότητας.

Στόχοι της κρατικής καταστολής είναι επίσης στη δεδομένη συγκυρία και ο πολιτικός χώρος των αναρχικών που στην Ελλάδα ιστορικά συνδέεται (απ' το '80 κι έπειτα) με την άγρια νεολαία και τους αγώνες της, αλλά και ευρύτερα όλος ο εξωκοινοβουλευτικός χώρος στο βαθμό που επιδιώκει ν' αρθρώσει ένα λόγο και μια πρακτική έξω απ' τα πλαίσια της κρατικής νομιμότητας.

Ο εμπρησμός της πρυτανείας απ' τους μπάτσους, η εισβολή στο Πολυτεχνείο, η καταπάτηση του κοινωνικού ασύλου, οι βαριές ποινές και φυλακίσεις και η εγκληματοποίηση και χουλιγκανοποίηση που τις συνοδεύει και τις «δικαιολογεί» αλλά και η πρόσφατη σύλληψη και άγρια κακοποίηση των 33 συντρόφων και συντροφισσών μας - όχι απλώς επειδή αφισσοκολούσαν αλλά επειδή επιχείρησαν ν' αντεπιτεθούν στον ιδεολογικό λόγο της εξουσίας σχετικά με τα γεγονότα του Πολυτεχνείου - αποτελούν διαφορετικές στιγμές του ίδιου στρατηγικού σχεδίου τρομοκρατίας τόσο της κοινωνίας όσο και του συγκεκριμένου πολιτικού χώρου στο σύνολό του.

— Καταγγέλουμε τις φασιστικές και κτηνώδεις μεθόδους των κατασταλτικών οργάνων του κράτους που κατ' επανάληψη κακοποίησαν τους 33 συντρόφους και συντροφισσές μας, χρησιμοποιώντας ιδιαίτερες τακτικές βασανισμού με βάση κυρίαρχα χαρακτηριστικά των φυλετικών ρόλων (άγριοι ξυλοδαρμοί στους άντρες, γδύσιμο των γυναικών και έκθεσή τους στην θέα των μπάτσων με την ενεργό συμμετοχή μάλιστα των γυναικών συναδέλφων τους).

— Καταγγέλουμε την περίπτωση της εγκύου Μαρίας Νικολαΐδου που κακοποιήθηκε από τους μπάτσους ενώ τους είχε γνωστοποιήσει την κατάστασή της.

— Καταγγέλουμε την επιλεκτική ευαισθησία των γυναικείων οργανώσεων που όχι μόνο απέφυγαν να πάρουν θέση στο ζήτημα της σεξιστικής βίας σε βάρος των κρατούμενων γυναικών και της κακοποίησης των κρατούμενων αντρών, αλλά και με τις θέσεις τους για «την εκπόρθηση των αντρικών οχυρών» και τον υποτιθέμενο εξανθρωπισμό τους από τις γυναίκες, νομιμοποιούν έμμεσα τη χυδαία σεξιστική στάση των γυναικών μπάτσων σε βάρος συντροφισσών μας.

— Καταγγέλουμε τον ακραίο και απροκάλυπτο σεξισμό των κατασταλτικών οργάνων του κράτους που αποκαλύπτει την ωμότητα της αντρικής και κρατικής εξουσίας στο πρόσωπο των τελειότερων εκφραστών της.

Σαν γυναίκες πολιτικά υποκείμενα του αναρχικού χώρου, αλλά και σαν κοινωνικά υποκείμενα που θιγόμαστε στη πλειοψηφία μας από την εκσυγχρονιστική επίθεση της εξουσίας, θεωρούμε χρέος μας ν' αντισταθούμε στην κατασταλτική στρατηγική της.

Αναρχοφεμινιστική Πρωτοβουλία

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΩΝ-ΩΝ
ΚΑΤΩ Η ΑΝΤΡΟ-ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ**

**«Εμείς θα κληρονομήσουμε τού-
τη δω τη γη... Γι' αυτό οι αστοί
μπορεί να καταστρέψουν και να
ερείψουν τον ίδιο τους τον κό-
σμο πριν εγκαταλείψουν τη σκη-
νή της ιστορίας, εμείς όμως
κουβαλάμε έναν καινούργιο κό-
σμο εδώ μέσα στις καρδιές μας,
και αυτός ο κόσμος μεγαλώνει
κάθε μέρα!»**

B. Durutti
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ

Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΩΝΤΑΣ

Κάθε πολιτική πρακτική ή μορφή αγώνα, που για τους κυβερνώντες ανατράσσει ό,τι οι ίδιοι θεωρούν σαν ομαλή έναρμόνιση της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας με τις αντίστοιχες των κρατών της Δύσης, προσπαθούν να προσαρμόσουν την κοινωνική βούληση στις διάφορες εκδόσεις και αναγκαιότητες ενός προχεδιασμένου μέλλοντος, μαντισμένου με σλόγκαν του τύπου "Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση" - "Ευρώπη του 2.000" κλπ.

Η κοινή πολιτική προοπτική όλων των μεγάλων κομμάτων και των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων - δηλ. η ένταξη της Ελλάδας στην Δυτικοευρωπαϊκή οικονομική και πολιτική ένωση - καθώς και τα περιορισμένα χρονικά περιθώρια που διαθέτουν για την υλοποίηση του στόχου τους, καθιστά την εξόντωση των αντιπάλων τους επιτακτική αναγκαιότητα.

Γι' αυτόν τον λόγο, εκεί όπου τα σλόγκαν και οι προσαρμοσμένες σ'αυτά πολιτικές τακτικές υπερβαίνονται και ηχούν σαν εμπαιγμοί και κούφια λόγια, η καταστολή ιδεολογική και αστυνομική κάνει την εμφάνισή της.

Αυτή η εναλλαγή, (που τοποθετεί την κρατική εξουσία τότε στην άκρη των αστυνομικών γκλόμπς και τότε στις γραφίδες πουλημένων - ή στην καλύτερη περίπτωση αφέλξης - δημοσιονόμων) αναδεικνύεται σαν την καλύτερη μέθοδο για το τσάκισμα της θέλησης για αγώνα, της θέλησης για την κατάκτηση ή την υπεράσπιση στοιχειωδών αιτημάτων ή διεκδικήσεων. Πράγματι, παρόλη τη φιλολογία, κυρίως του αντιπολιτευόμενου τύπου, περί "δημοκρατικών δικαιωμάτων" και "κυβερνητικής ασυδοσίας", όταν συλλαμβάνονται κοινωνικοί αγωνιστές ή όταν φτάνει η στιγμή απενρινών και κοινωνικών αντιπαράθεσεων, εκείνη λοιπόν τη στιγμή είτε δεν παρέχουν καμιά πληροφόρηση είτε ανακαλύπτουν "εξτρεμιστές" και "πρασινοφρουρούς".

Αυτών τον συνδυασμό ιδεολογικής και αστυνομικής καταστολής βιώνουν σήμερα ΚΑΙ οι αντιεξουσιαστές προλετάριοι Γ. Μπαλής και Θ. Τριανταφύλλης. Η συνειδητή πολιτική τους συνεισφορά σε αγώνες οικολογικούς, αντικατασταλιστικούς, εργασιακούς, έξω και ενάντια (πολλάς φορές) στους φορείς της διαμεσολάβησης και της ήττας, διαβάλλεται και διώκεται πολιτικά. Από τις 21-2-92 προφυλακίζονται κατόπιν μορτηρίας - χαφιεδισμού του Π. Νικολακόπουλου που τους "αναγνωρίζει" μετά από δύο χρόνια (!!!) σαν υπεύθυνους για την φθορά των ευτελών φωτοτυπικών μηχανημάτων του κατά τη διάρκεια της 18ήμερης κατάληψης του Πολυτεχνείου το 1990 απ'αφορμής της αθώωσης του δολοφόνου μπάτσου Μελάστα.

Η συνεισφορά των αντικειμενικών δημοσιονόμων είναι η σχεδόν απόλυτη απόκρουση του γεγονότος παρά την, από τις 10 Μάρτη, απεργία πείνας των δικόμενων.

Οι κυβερνώντες έχουν επίνωση των εκρηκτικών κοινωνικών συνθηκών που η πλειοψηφία των εργαζόμενων και της νεολαίας βιώνει. Γι' αυτό η πειθαρχία και η καταστολή με κάθε μέσο τυχόν αποκλινουσών κοινωνικών και πολιτικών επιλογών από τα πρότυπα υποταγής που λανθάρουν, αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο για την πολιτική τους επιτυχία και δεν αφορά απλώς μια συγκεκριμένη πολιτική ή κοινωνική ομάδα αλλά διαπερνά το σύνολο των κοινωνικών αντιτάσεων.

Είναι γι' αυτό το λόγο που η πενιχρή ή η υποκριτικά ανθρωπιστική πληροφόρηση για τις νεκρές περιοχές του Λαυρίου, του Μαντουφίου, της Σύρου - αύριο της Πάτρας - συνδέεται με την αναπαράξια πληροφόρηση της καταστροφής των Μπαλή - Τριανταφύλλη και άλλων πολιτικών κρατούμενων (όπως οι 10 νεολαίοι που κρατούνται για την κατάληψη του Πολυτεχνείου του Οκτώβρη του '91, ή όπως ο Κυριάκος Μαζοκόπος, ή ο Μωχάμεντ Χαμντάν).

Είναι γι' αυτό το λόγο που οι ανακρίσεις μαθητών για τις καταλήψεις του '91 επικοινωνούν με τις εξακριβώσεις - απαγωγές αντιεξουσιαστών - αναρχικών αγωνιστών.

Είναι γι' αυτό το λόγο που οι αναρχικοί - οι μαθητές - οι απεργοί εργάτες - οι αγρότες του Ηρακλείου, αντιμετωπίζονται σαν τυχοδιώκτες, εξτρεμιστές περασμένων εποχών, τεμπέληδες κλπ.

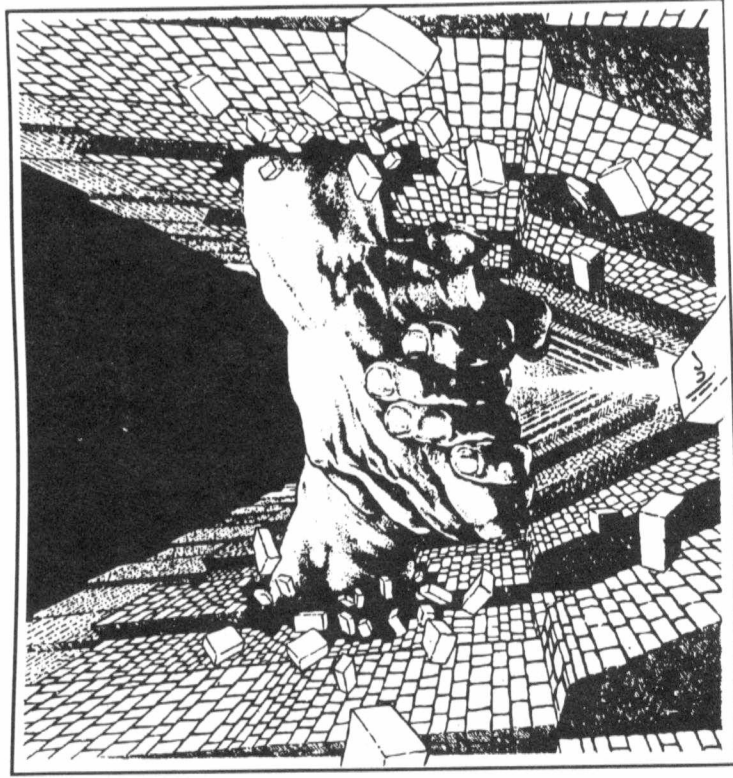
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

της μαθητικής διαδήλωσης &
της κατάληψης του Πολυτεχνείου

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ
ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Τέλος είναι γι' αυτό το λόγο που η δραστηριότητα των Μπαλή - Τριανταφύλλη για τον κοινωνικό αυτοκαθορισμό και την πολιτική αυτονομία συναντιέται με την αγωνία και τις ελπίδες των αγωνιζόμενων προλεταρίων.

Ο ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΗΤΤΑ
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Οι αγώνες για τη διεκδίκηση συγκεκριμένων στόχων - όπως μισθούς, θέσεις εργασίας, τιμές αγοροπωλησιών, περιεχόμενα πακείας, υπεράσπιση δικωμένων αγωνιστών - για να νικήσουν πρέπει να βρουν τους συμμάχους τους και τον αυτόνομο συντονισμό τους.

Η αποτελεσματική αυτοόμινα αγώνων και αγωνιστών από τα λιβελογραφήματα "κίτρινων" δημοσιονόμων και τις κατασταλτικές τακτικές μπάτσων και δικαστών, είναι το ίδιο το πλάτισμά τους, η αλληλοδιείσδυση και η αλληλεξάρτησή τους.

Δεν αρκούν οι αναγκαίες αλλά από μόνες τους περιορισμένες και αποσπασματικές ενέργειες όπως οι καταλήψεις υπηρεσιών, σχολείων κι εργοστασίων ή το σταμάτημα των λεωφορείων - τρένων.

Η πολιτική βούληση του να συνδέουμε τον έναν αγώνα με τον άλλο με συγκεκριμένες ενέργειες αλληλεγγύης και να κινητοποιούμε στη βάση αυτής της επιλογής, είναι όχι μόνο το "μυστικό" της νίκης αλλά αποτελεί το θεμέλιο για την οικοδόμηση του κοινωνικού - ταξικού κινήματος ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Η έμπρακτη αλληλεγγύη όλων μας, με τον τρόπο που ο καθένας, σε δικόμους αγωνιστές άλλων κοινωνικών χώρων και πολιτικών επιλογών, δεν βάζει φραγμούς μόνο στις εγκληματικές διαθέσεις των εξουσιαστών αλλά προστατεύει τους ίδιους τους κοινωνικούς αγώνες από μπάτσους, χαφιέδες και δικαστές και ξεπερνάει τη λογική της στυτικής νομιμότητας βγαίνοντας από το πλαστό δίλημμα "νομότητα ή παρανομία".

Στο κάτω κάτω ο Μπαλής και ο Τριανταφύλλης είναι κάποιολ από ΕΜΑΣ.

Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ
ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Γ. Μπαλή και Θ. Τριανταφύλλη

Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης

"Στ' όνομα των ανθρώπων που σπρίζουνε στη φυλακή,
Στ' όνομα των εξορισμένων γυναικών.
Στ' όνομα όλων των συντρόφων μας που μαρτύρησαν και σφαγιάστηκαν
για να μην δεχτούν τον Ισκιο,
πρέπει να στραγγίξουμε την ορμή και να σκώσουμε το ξίφος
για να φυλάξουμε την ιερή εικόνα των αθών που κυνηγήθηκαν παντού
και που παντού θα θριαμβεύσουν"

PAUL ELUARD

Διαχρονικό σαν σύνθημα, προσπαθεί μάταια να αφυπνίσει την συνείδηση μιας κοινωνίας, μπολιασμένης στον καταναλωτικό εφησυχασμό, στη μικροαστική ευδαιμονία, που υπακούει στα προστάγματα του κεφαλαίου και αναδεικνύει ως κυρίαρχες πλέον αξίες τον άκρατο σωβινισμό, τη ματαλοδοξία και την υποταγή.

Η νέα τάξη πραγμάτων, που βίαια επιβάλλει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, προϋποθέτει την εδραίωση της κοινωνίας των δύο τρίτων, οδηγώντας στην εξασθίωση τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, νομιμοποιώντας την πολιτική των φυλετικών διακρίσεων και των πολιτικών διώξεων επιτείνοντας την κοινωνική ανισότητα. Την εκπλήρωση των επιταγών του αμερικάνικου κεφαλαίου έχουν αναλάβει οι μηχανισμοί καταστολής, που επικροτούμενοι από την αυθαιρεσία της καθεστωτικής δικαιοσύνης, πυροδοτούν την εξέγερση των έγχρωμων, των άνεργων, των άστεγων, των "κολλασμένων" της γης. Όσοι αντιστέκονται στην νέα πραγματικότητα αντιμετωπίζουν τις σφαίρες του μισοθωροικού στρατού ή στελεχώνουν τα κελιά των φυλακών.

Την ίδια στιγμή, στο όνομα της νέας τάξης, λαοί σφάζονται σε αιματηρούς εθνικιστικούς πολέμους, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των πολυεθνικών, ο νεο-ναζισμός θεριεύει, πριμοδοτείται ο ρατσισμός και η ξενοφοβία.

Οι ελληνικές πολιτικές επιλογές, δουλικά διαμορφωμένες στη βάση των κελευσμάτων της κυρίαρχης ιδεολογίας, χαρακτηρίζονται από εθνικιστικές εξάρσεις και ρατσιστικές εκδηλώσεις τόσο φυλετικού όσο και κοινωνικού προσανατολισμού.

Κάθε πράξη διαμαρτυρίας και αντίστασης καταστέλλεται από τις διωκτικές αρχές που η πρωθυπουργική ρήση έχει μετατρέψει σε κράτος. Τρομονόμοι θεσπίζονται ενισχύοντας το ήδη υπάρχον νομικό-κατασταλτικό οπλοστάσιο απλοποιώντας τη διαδικασία κατασκευής ενόχων, που έτσι και αλλιώς αποτελεί πάγια τακτική, προκειμένου να παράγουν "αντιτρομοκρατικό" έργο.

Η διόγκωση και κατασκευή περιφερόμενων κατηγορητηρίων δεν είναι αρκετή για τους νοσηρούς εγκεφάλους της ασφάλειας. Με την κάλυψη του Αναγνωστόπουλου επιβεβαιώνουν την πρακτική των βασανιστηρίων, δηλώνοντας αποκάλυπτα την αναγκαιότητα μεγαλύτερου πρεσσαρίσματος των συνήθως υπόπτων. Εκμεταλλευόμενοι τον τραυματισμό του επαναστάτη Κ. Μαζοκόπου ξεθάβονται από τα αστυνομικά συρτάρια προκατασκευασμένα σενάρια οδηγώντας σε δίκη-παρωδία τους αγωνιστές Ρ. Μπέργκνερ, Σ. Κογιάννη, Γ. Μπουκε τσίδη. Για άλλη μια φορά ποινικοποιούνται οι διαπροσωπικές κοινωνικές σχέσεις και η προηγούμενη πολιτική δράση.

Με την ίδια κατασταλτική λογική η θρυλική πια ασφάλεια της Βαλαωρίτου, συνεχίζει μια μακροχρόνια ιστορία χαφιεδισμού και βασανισμών, επιχειρώντας στο πρόσωπό μου να πλήξει συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Ανάγοντας σε αντιτρομοκρατική επιτυχία την τυχαία σύλληψη φιλικού μου προσώπου και την απόσπαση μέσω της προσφιούς μεθόδου των βασανιστηρίων προκατασκευασμένης "ομολογίας", επιδιώκει την εμπλοκή μου σε υπόθεση εμπρησμού αυτοκινήτων της ασφάλειας.

Ο λόγος είναι προφανής : η συμμετοχή μου στους κοινωνικούς αγώνες και η αδιαπραγμάτευτη επιλογή μου να αντιστέκομαι στον αυταρχισμό της εξουσίας. Η στάση μου αυτή εκφρασμένη και μέσα από τη λειτουργία ραδιοσταθμού αντιπληροφόρησης, καθώς και ο διασυρμός της ασφάλειας Θεο/νίκης με αφορμή την καταγγελία της κακοποίησης μου για την ευαισθητοποίησή μου απέναντι στον ξυλοδαρμό νεαρού τοξικομανή, σηματοδοτούν την αρχή της σε βάρος μου σκευωρίας στο βαθμό που προκαλούν το μένος των ασφαλίτικων οργάνων αλλά και δημιουργούν το προφίλ του "ιδανικού" ενόχου.

Στη δικαστική δικτατορία που αναδύεται σήμερα η μόνη απάντηση είναι η ανεπιφύλακτη συμπαράσταση σε κάθε διωκόμενο αγωνιστή.

Στις 2 Ιούνη στο ΜΟΔ Πολυγύρου συνεπής στη στάση ζωής που επέλεξα θα βρεθώ μια ακόμη φορά αντιμέτωπος με τους μηχανισμούς του κράτους επιφυλάσσοντάς τους την έκπληξη ότι ούτε μόνος είμαι ούτε ευάλωτος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΟΓΛΗΣ

ΑΝΗΛΕΙΤΕ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
Δ. ΒΟΓΛΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μαζοκόπος:

Του ΝΙΚΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΗ

— Από την πρώτη στιγμή της σύλληψής σας, μέσα από τις απολογίες σας αλλά και τις δύο επιστολές που στείλατε στον Τύπο, δώσατε ένα στίγμα της κοινωνικοπολιτικής σας ένταξης. Αναφερθήκατε συγκεκριμένα στον χώρο από την Άκρα Αριστερά, μέχρι και το αντιεξουσιαστικό

κίνημα. Μπορείτε να γίνετε πιο σαφής;

Δεν έκανα τίποτε περισσότερο απ' αυτό που έκαναν χιλιάδες νέοι τότε, αρκετοί δε από αυτούς είναι μέχρι και σήμερα σύντροφοί μου. Έμαθα στη ζωή μου να διεκδικώ, να αντιστέκομαι, να αγωνίζομαι.

Η αντίσταση στην κυριαρχία του κεφαλαίου, στις επιλογές της διαχειριστικής εξουσίας, που μόλις τότε είχε ενδυθεί τον κοινοβουλευτικό μανδύα, η αντίσταση στην αστυνομική καταστολή, που ευθύς αμέσως εμφανίστηκε στους δρόμους για να υπερασπίσει τη νέα κοινοβουλευτική τάξη, ήταν τότε καθημερινότητα.

Ο καθένας από εμάς, από την κοινωνική του θέση, από τις ιδιαίτερες θεωρησιακές και πρακτικές του επιλογές — εγώ από πολύ νωρίς μέσα από τον αντιεξουσιαστικό χώρο — συμμετείχαμε, αποτελούσαμε εκείνες τις ομάδες που προσπαθούσαν να προωθήσουν το κοινωνικό κίνημα της εποχής.

Η προσπάθεια αυτή περιελάμβανε τα πάντα. Από ένα ριζοσπαστικό επιθετικό συνδικαλισμό, μέχρι την παρέμβαση στο ευρύτερο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι, απλωνόταν δε σε όλο το φάσμα των ανθρώπινων δραστηριοτήτων και σχέσεων, που συνιστούν μια ανθρώπινη κοινωνία.

Αυτή η ευρύτητα, η προσπάθεια παρέμβασης σε όλα, η αναζήτηση και επεξεργασία μέσα στο πάνθεον της κληρονομιάς του επαναστατικού κινήματος, που είχε και σαν αποτέλεσμα μια θεωρητική και ιδεολογική πανσπερμία, μια ποικιλία πολιτικών πρακτικών και πολιτικής συμπεριφοράς γενικότερα — κάτι απόλυτα κατανοητό για μια κοινωνία σε συνθήκες αφύπνισης, όπως ήταν τότε — αποτελεί και τη συνειδητή τουλάχιστον αφετηρία της δικής μου δράσης.

Κάνοντας ένα χρονικό, αλλά και φτάνοντας στο σήμερα, θα πω πως η προσπάθεια αυτή συνεχίζεται με τις ανάλογες προσαρμογές και την ωριμότητα, που η εμπειρία έχει συσσωρεύσει.

Η διεθνιστική αλληλεγγύη, η απελευθέρωση κοινωνικών αγωνιστών, η παρέμβαση σε συγκεκριμένα κοινωνικά ζητήματα, ο αντίλογος στον «λόγο» της κυρίαρχης πολιτικής, η αντίδραση στον τσαμπουκά του κράτους και των οργάνων του, η άρθρωση ενός αντιλόγου στη λαίλαπα του νεοφιλελεύθερου ολοκληρωτισμού, προσδιορίζουν το πεδίο δράσης του κοινωνικού αυτού κινήματος, πάντα στο μέτρο των δυνατοτήτων του, μέσα στην πολιτισμική νύχτα που διανύουμε.

Η προσωπική μου συμμετοχή σε όλα αυτά ήταν και εξακολουθεί να είναι δεδομένη. Άλλωστε, ελάχιστες μέρες μεσολάβησαν ανάμεσα στη συμμετοχή μου στις διαδηλώσεις έξω από τις Φυλακές Κορυδαλλού, στα πλαίσια της συμπαράστα-

σης των κρατουμένων και της εξέγερσής τους και στη σύλληψή μου.

— Αμέσως μετά τον τραυματισμό σας κυκλοφόρησαν διάφορες φήμες. Αποκορύφωμα ήταν μια, κατά γενική πλέον ομολογία, πλαστή προκήρυξη, που είχε την υπογραφή της «17 Νοέμβρη» και σας χαρακτήριζε έμμισθο συνεργάτη της Ασφάλειας.

— Υπάρχουν άνθρωποι σε όλους τους χώρους, που προσπαθούν να καλύψουν το κενό της δράσης τους και της ύπαρξής τους κατασκευάζοντας και διαδίδοντας φήμες. Όπως υπάρχουν και δημοσιογράφοι που δεν θεωρούν ελκυστική την είδηση, όταν παρουσιάζουν τα γεγονότα όπως έχουν. Στη δική μου περίπτωση αυτή η συμπεριφορά ήταν το τελευταίο γράναζι μιας μηχανής που τέθηκε σε κίνηση από κάποιο γραφείο της Ασφάλειας.

Κυριολεκτικά περιχαρής ήρθε στο νοσοκομείο «Ερυθρός Σταυρός» ο αστυνομικός Δημητρώπουλος, για να μου αναγγείλει τη δημοσίευση της προκήρυξης αυτής και το περιεχόμενό της. Ο στόχος ήταν προφανής και μόνο από τον τρόπο που μου το ανακοίνωσε, αλλά και από την προσπάθειά του να υπερασπίσει τη γνησιότητα της. Να κάμψει τις αντιστάσεις ενός απομονωμένου τραυματία. Αποτελούσε ακόμη μια αφελη προσπάθεια να με αποκόψει από τον φυσικό κοινωνικό μου χώρο.

Βέβαια, όλη αυτή η παραγωγή προκηρύξεων που έχει στήσει η Ασφάλεια και θυμίζει έντονα τον Μανιαδάκη και τον πλαστό «Ριζοσπάστη» που τότε εξέδιδε, αποβλέπει σε γενικότερους στόχους που δεν είναι δυνατόν να αναπτυχθούν εδώ. Τέτοια κείμενα κυκλοφόρησαν και πριν και μετά από αυτό που αναφερόταν σε μένα.

Στην περίπτωση μου είδαμε μια παράμετρο της χρήσης της μόνο. Οι άνθρωποι μέσα στην άγνοιά τους μπορεί να νόμισαν πως κάτι θα έβγαζαν και μέσα από την απάντησή της original «17N». Αποτελούσε παράλληλα και μια γενικότερη δοκιμή χρήσης.

— Ποια είναι η σχέση σας με τις γνωστές οργανώσεις ένοπλης βίας;

— Οργανωτική καμία. Και θα πρέπει να υποθέσω τώρα πως θα στραφεί εναντίον μου, αν δηλώσω ότι η ύπαρξη των οργανώσεων αυτών καλύπτει ένα μέρος εκείνου του κενού ή της ανισότητας που δημιουργεί η ασφυκτική παντοδυναμία όλου του πλέγματος των μέσων επιβολής και υποταγής στην κυρίαρχη και προπάντων κυριαρχούμενη κοινωνική πραγματικότητα. Που δημιουργεί η βία στην καθημερινά εκφρασμένη της μορφή, αλλά και σαν απερίοριστη δυνατότητα των μηχανισμών και της εξουσίας γενικότερα.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Βιομήχανοι: Οχι στην παραχάραξη της Ιστορίας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Το θέμα της αναγνώρισης της Δημοκρατίας των Σκοπίων απασχόλησε έντονα χθες και τη γενική συνέλευση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Β. Ελλάδος. Ο πρόεδρος του συνδέσμου κ. Βασ. Πανούτσος, αφού έκανε μια αναδρομή στην εξωτερική πολιτική της χώρας που επέτρεψε επί δεκαετίες την ανιστόρητη προπαγάνδα των Σκοπίων, κατέληξε σε προτάσεις για το τι πρέπει να γίνει από εδώ και πέρα.

Πρέπει, είπε να θυμίσουμε στους εταίρους μας της ΕΟΚ, αλλά και σε κάθε και καθ' οιονδήποτε τρόπο εμπλεκόμενο με το όλο θέμα, ότι η Μακεδο-

νία εδώ και 4000 χρόνια είναι ελληνική και η Ιστορία γράφτηκε και δεν επιτρέπεται η παραχάραξη της και η προσαρμογή της στα διάφορα συμφέροντα, να διατρανώσουμε για μια ακόμη φορά την απόφασή μας να μην επιτρέψουμε την παραχάραξη της Ιστορίας και τη χρήση του ονόματος Μακεδονία από αλλοεθνείς και να δηλώσουμε την πλήρη υποστήριξή μας στην πολιτική ηγεσία του τόπου από την οποία ζητούμε να μη δεχτεί οιαδήποτε διαπραγμάτευση στο θέμα της αναγνώρισης των Σκοπίων αν δεν ικανοποιηθούν οι ελληνικές θέσεις».

Για την αταλάντευτη θέση της κυβέρνησης στο θέμα μίλησε και ο υπουργός Προεδρίας Σ. Κούβελας.

«Εμείς οι απόγονοι του Αριστοτέλη και του Μεγάλου Αλεξάνδρου δεν πρόκειται ποτέ να δεχθούμε το ιερό όνομα της Μακεδονίας να το σφετεριστούν άλλοι. Απόφαση του Πρωθυπουργού είναι να φτάσουμε μέχρι βέτο στην ΕΟΚ». Τόνισε ο υπουργός.

Ύστερα από την κατάρρευση του αν-ύπαρκτου σοσιαλισμού και την πλήρη επικράτηση της Δύσης, άνοιξε ένα νέο κεφάλαιο που ονομάστηκε Νέα Τάξη Πραγμάτων που στιγμιότυπά της παρακολουθήσαμε και παρακολουθούμε στον πόλεμο του Περσικού, στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, στην πρώην Γιουγκοσλαβία, σ'ολόκληρα τα Βαλκάνια.

Σ'αυτή τη νέα κατάσταση που διαμορφώνεται οι μεταβολές και οι αδιαδιανοιές συμφερόντων δημιουργούν τις "κατάλληλες ευκαιρίες" όχι φυσικά γι'αυτούς που όπως και το προηγούμενο διάστημα έτσι και τώρα, δε θα μπορούσαν να περιμένουν κάτι καλύτερο, αλλά γι'αυτούς που είτε σε περίοδο ειρήνης είτε σε περίοδο πολέμου ξέρουν και μπορούν να εκμεταλλεύονται ανθρώπους και καταστάσεις. Φαίνεται λοιπόν ότι η καταλήστευση της ανθρώπινης εργασίας και του υλικού πλούτου, δε σταματά εκεί όταν τα συμφέροντα των σύγχρονων ηγεμόνων υπαγορεύουν ανθρωποθυσίες κάτω από σημαίες και ιδανικά που πρώτοι εκείνοι πούλησαν και προδώσανε.

Σήμερα στην Ελλάδα που η εκποίηση της οικονομίας και των βραχονησίδων "επιβάλεται για την περάτωση αυτής της πράγματι τεράστιας εθνικής προσπάθειας" που θα μας καταστήσει επιτέλους επαρχία στα Ν.Α. της Ευρώπης - και που γι'αυτό φυσικά θα πρέπει να νιώθουμε εθνικά υπερήφανοι - ενώ ταυτόχρονα εξαπολύονται μύδροι εναντίον οποιουδήποτε διανοητή να προσβάλλει την εθνική μας ανεξαρτησία...

Σήμερα που ο εθνικισμός και το αμυντικό σύνδρομο εναλλάσσεται με τον μεγαλοϊδεατισμό και τον αλυτρωτισμό ...

Είναι απαραίτητο να αναδείξουμε την πραγματικότητα των συμφερόντων που βρίσκονται πίσω από τους εθνικούς ανταγωνισμούς, ιδιαίτερα στη σημερινή συγκυρία που τόσο στην Ελλάδα όσο και στις γειτονικές της χώρες η υποδαύλιση των εθνικισμών και η σύγκρουση συμφερόντων μπορούν με την πρόσμιξή τους να δημιουργήσουν εκρηκτικά αποτελέσματα.

Το κείμενο που ακολουθεί και γράφτηκε το 1877, εξακολουθεί να είναι επίκαιρο και με κατάλληλους παραλληλισμούς (π.χ. η Ρωσία όπου αναφέρεται με τη σημερινή Αμερική, Γερμανία κλπ. ή ο Τόσρος με το Μπους) γίνεται αποκαλυπτικό για την ερμηνεία αυτών που ονομάζουμε εθνικά ζητήματα από την σκοπιά των ταξικά καταπιεσμένων.

Για την ανατύπωση

Αναρχικοί για τον Κοινωνικό-Ταξικό Πόλεμο

Αναρχικοί της Πάτρας - 1877

Νομίζουμε καθήκον μας στὰς σημερινὰς μάλιστα περιστάσεις νὰ σὰς εἰποῦμε κι ἐμεῖς τῇ γνώμῃ μας γιὰ τὸ 'Ανατολικὸ Ζήτημα' ἢ καλύτερα νὰ σὰς εἰποῦμε ποῖο εἶναι τὸ συμφέρο μας εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, καθὼς καὶ σὲ κάθε ἄλλη παρόμοια περίστασις. Θὰ σὰς εἰποῦμε ὀλίγα λόγια καλὰ, ἀληθινὰ καὶ ἀφιλονεύκητα καὶ ἂς κρίνῃ ὁ καθένας τὸ τί πρέπει νὰ πράξῃ.

Τὸ 'Ανατολικὸ Ζήτημα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλο ζήτημα ἐθνικότητος, ἐχρησίμευσε καὶ χρησιμεύει στὴ διπλωματία καὶ εἰς τοὺς πλουσίους ὡς βούκεντρο καὶ ὡς χαρτοπαίγνιο κατὰ τὴν περίστασις. "Ὅταν εἶναι εἰρήνη, καθὼς τὴ λένε, διασκεδάζουνε ἀπάνου στὴν πλάτῃ τοῦ λαοῦ μὲ τὰ ζητήματα αὐτὰ, ὥσάν μὲ χαρτιά τοῦ καφενείου." Ὅταν πάλι τὸ συμφέρο τους (σημ. τῶν πλουσίων) τὸ καλέσῃ γιὰ νὰ κάνουν πόλεμο, μᾶς κεντοῦνε μὲ δαῦτα, ἀπαράλλαχτα ὅπως οἱ γεωργοὶ κεντοῦνε τὰ βῶδια στὸ ζευγάρι, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ σκοτωθοῦμε καὶ νὰ σκοτώσουμε ὅσους μπορέσουμε περισσότερους πρὸς τὸ συμφέρο τους.

Αὐτὸ εἶναι ἀποδειγμένο καὶ μιὰ μοναχὴ ματιὰ στὸ σημερινὸ πόλεμο ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν καθένα γιὰ τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων μας· ἀφίνοντας τὸ ὅτι ἂν ἐξετάσουμε τὰ πράγματα τοῦ τόπου μας, αὐτὰ τὰ ἴδια φωνάζουν αὐτὴ τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Τσάρος καὶ οἱ συντροφοὶ του ἐκήρυξαν ὅτι θέλουν νὰ ἐλευθερώσουν τοὺς ὁμοφύλους των σκλάβους ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι φέμμα, διότι ἂν ἀγαποῦσαν πραγματικῶς τὴν ἐλευθερίαν ἔπρεπε πρῶτα νὰ ἐλευθερώσουν τόσα ἑκατομμύρια Ρώσους ὅπου εἶχαν σκλάβους στὴν πατρίδα τους, καὶ ἔπειτα νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων. Διὰ νὰ ἐννοήσετε πῶς ἐννοοῦν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοί, ποῦ τὴν ἔχουνε κάθε μέρα στὰ χεῖλιά τους, φθάνει νὰ μάθετε ὅτι ὁποῖος στὴ Ρωσσία τολμήσῃ νὰ εἰπῇ κάτι τις ἐναντίον τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῶν πλουσίων, τὸν στέλνουν στὴ Σιβηρία καὶ ἐκεῖ τὸν θάπτουν ὀλοζώντανο χωρὶς ἄλλη ἐλπίδα, παρὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ θανάτου! Φαντασθῆτε! Ὁ θάνατος δι' αὐτοὺς εἶναι ἐλευθέρωσις, ἡμπορεῖτε τώρα νὰ καταλάβετε τί πρᾶγμα εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ ζωὴ! Πολλὲς χιλιάδες νέοι ἀπὸ τὸ ἐκλεκτότερο αἷμα τῆς ρωσικῆς νεολαίας σαπίζουν στὰ λατομεῖα καὶ καὶ στοὺς τάφους τῆς Σιβηρίας, διότι ἐτόλμησαν νὰ φωνάξουν (αἰτῶν ἢ ἐλευθερίαν). Καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ κηρύττεται ὁ Τσάρος στὴν Εὐρώπῃ ἐλευθερωτής! Οἱ Εὐρωπαῖκες κυβερνήσεις καὶ οἱ πλοῦσιοι τῆς Εὐρώπῃς τὰ καταλαβαίνουν αὐτὰ ὅλα, διότι καὶ αὐτοὶ τὴν ἴδια γλῶσσα μεταχειρίζονται καὶ τὰ ἴδια κάνουν εἰς τοὺς λαοὺς των. Ἀλλὰ, ἐννοεῖται ὅτι δὲν τοὺς συμφέρει νὰ εἰποῦν τίποτα. Ἐτοιμάζονται ὅμως κι αὐτοὶ γιὰ κάθε περίστασις. Τί τοὺς μέλλει; Μήπως θὰ σκοτωθοῦν αὐτοί; Στὴ φτώχεια θὰ ξεσπάσῃ.

Οἱ πασάδες ἀπ' τ' ἄλλο μέρος φωνάζουν ὅτι κινδυνεύει τὸ Κοράνι καὶ ὁ Μωχαμέτης. Καὶ οἱ Τοῦρκοι, φανατικοί, ἀμαθεῖς καὶ ἀνόητοι, καὶ χωρὶς νὰ ξέρουνε πῶς οἱ πασάδες Κοράνι καὶ Μωχαμέτη ἔχουν τὴ σακκούλα τους, πᾶνε ἐμπρὸς καὶ γίνεται ἐκεῖνο ποῦ γίνεται.

Χωρὶς ὅμως νὰ μιλοῦμε γιὰ τὴν Ρωσσία καὶ τὴν Τουρκία... ἂς μιλήσουμε γιὰ τὸν τόπο μας καὶ γιὰ τὰ πράγματα τὰ δικὰ μας ὅπου τὰ ἔχουμε ἐμπρὸς μας καὶ τὰ βλέπουμε κάθε ἡμέρα ὀλοφάνερα. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἡμπορέσουμε καλὰ νὰ ἐννοήσουμε ποῖο εἶναι τὸ συμφέρο μας γιὰ τὸ 'Ανατολικὸ Ζήτημα, πρέπει

πρῶτα νὰ βουλῶσουμε τ' αὐτιά μας εἰς τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται γιὰ νὰ μᾶς ἀπατοῦν. Πρέπει νὰ βουλῶσουμε τ' αὐτιά μας, ὅταν μᾶς λένε ἐθνισμό, θυσία, αὐταπάρνησι καὶ τόσες ἄλλες ψευτιές διότι αὐτοὶ ὅπου μᾶς τὰ λένε δὲν πιστεύουνε τίποτα ἀπ' αὐτά, καὶ εἶναι ἀγύρτες. Ἀπόδειξις τρανότερη εἶναι τὸ 1821, ποῦ πολεμήσανε γιὰ τὸ συμφέρον τους μὲ τὴν πλάτῃ τῇ δικῇ μας. "Ὅσοι ἐπολέμησαν μὲ εἰλικρίνεια καὶ ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα, οἱ περισσότεροι ἐσκοτώθηκαν, ἄλλοι ἐμείνανε ἐλεεινοὶ μὲς στὸ δρόμο καὶ τὰ παιδιὰ τους δὲν ἔχουνε ψωμί." Ἀλλὰ ἀπόδειξις τὸ 1854, ἡ Κρήτη καὶ ὁ Χόβαρτ!

Σὲ καιρὸ, ὅπου ἔχουνε ὁ λαὸς τὸ αἷμα του, ἐκεῖνοι ἐκαθόντανε στὰ σπίτια τους καὶ ἄλλοι στὴν Εὐρώπῃ, τρώγοντας ἡσυχά-ἡσυχά τὰ κόκκαλά μας καὶ ἄλλοι ἐτόκιζαν μὲ 20%. Ἐφώναζαν ὁμως πίστι καὶ πατρίδα!...

Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς λένε ὅτι θὰ ἐλευθερώσουν τοὺς ἀδελφούς μας, δὲν ζητοῦν ἄλλο παρὰ νὰ τοὺς σκλαβώσουν. Δὲν ζητοῦν ἄλλο παρὰ νὰ μᾶς τρῶνε τὸν κόπο μας καὶ τὸν ἰδρώτα μας καὶ νὰ μᾶς ἔχουνε σ' αὐτὴν τὴν ἀβλιότητα.

Αὐτοὶ ἔχουνε νὰ φᾶνε, νὰ ἀναθρέψουνε καὶ νὰ σπουδάσουνε τὰ παιδιά τους καὶ γιὰ τοῦτο δὲν τοὺς νοιάζει γιὰ τὰ δικὰ μας, οἱ ὁποῖοι ἀναγκασμένοι καὶ μὴ ἔχοντας νὰ τὰ θρέψουμε καὶ νὰ τὰ ντύσουμε, τὰ βάνουμε σὲ ἐργασία ἀπὸ ἑπτὰ χρόνων καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο χάνουνε τὴ νιότη τους δουλεύοντας ἀπὸ τὸ πρῶν ἴσαμε τὸ βράδυ. ....

Τί τοὺς μέλλει (τοὺς πλουσίους) γιὰ τὸ Λαὸ καὶ γιὰ κείνους ποῦ εἶναι στὴ δουλειά; Ὁ τόκος τρέχει, οἱ ἐργάτες γι' αὐτοὺς ἐργάζονται. Ὁ γεωργὸς γι' αὐτοὺς σπέρνει. Οἱ ποιμένες γι' αὐτοὺς ἔχουν τὸ βούτυρο καὶ τὸ κρέας... Αὕτῃ εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια γυμνῇ καὶ ξεσκεπαστῇ καὶ αὐτοὶ εἶναι ποῦ μᾶς κάνουν τὸν πατριώτη. Ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ γιὰ νὰ μᾶς ρίξουνε στάκτη στὰ μάτια ἐδιατάξανε νὰ γίνουνε δύο στρατόπεδα, ἀγοράσανε κάμποσες κατοστάδες ντουφέκια τοῦ Μυλωνᾶ καὶ μιὰ μηχανὴ γιὰ φουσέκια, ἐστείλανε τὴν Πάραλο στὴν Πόλι καὶ τώρα καρτεροῦνε στὴ Βουλὴ νὰ διοῦνε τί ἄλλη παλληκαριά θὰ κάμουνε.

Ἄν ὅμως φτάσῃ ὁ κόμπος στὸ χτένι, καθὼς λένε, θὰ μᾶς ποῦνε: ἢ ὅλοι σας νὰ χαθῆτε ἢ νὰ πάρουμε τὴν Πόλι. Καὶ ἐνῶ ἐμεῖς θὰ πηγαίνουμε γιὰ τὰ σύνορα, ἐκεῖνοι θὰ τραβᾶνε γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, οἱ γενναιότεροι θὰ καθίσουν ἐδῶ νὰ τοκίζουν τὰ χρήματά τους καὶ οἱ ὑπόλοιποι θὰ μείνουν στὴν Ἀθήνα νὰ διενθύνουν τὸ σκάφος τῆς Πολιτείας. Θὰ δώσουν ὅμως 50 δρχ. ὁ καθένας στὸν Ἐθνικὸ Στόλο γιὰ νὰ γραφοῦν εὐεργέται τοῦ ἔθνους σὲ καμμιά ψωροῖστορία...

Ἄς μάθουμε, λοιπόν, μιὰ φορὰ γιὰ πάντα πῶς οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶναι μονάχα στὴν Ἡπειρο καὶ στὴ Θεσσαλία, ἀλλὰ καὶ μέσα στὸ σπίτι μας. Κι ἂν ἔχουμε μυαλὸ ἀπὸ δῶθε πρέπει ν' ἀρχίσουμε τὸ 'Ανατολικὸ Ζήτημα κι ὄχι ἀπὸ κεῖ ὅπου μᾶς λένε αὐτοί.

Ἐμεῖς γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἐυστήσαμε τὸ Δημοκρατικὸ Σύνδεσμο τοῦ Λαοῦ καὶ ὁποῖος θέλει ἂς ἔλθῃ νὰ ἐργασθῇ μαζί μας, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ λυθῇ τὸ 'Ανατολικὸ Ζήτημα ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ καὶ ὄχι ὑπὲρ ὅσων αὐτοὶ θέλουν.